

monique hagemeyer

hoe
verschillend
brein en hart
omgaan met
dezelfde
informatie

ego

wezen

breinhart

Een kort overzicht van vaak gebruikte begrippen:

Het Lichaam: Het lichaam geeft altijd een eerlijke vertaling van de aanwezige energie. Het lichaam heeft als opslagplaats van verwerkte en onverwerkte informatie de mogelijkheid om te laten zien wat er aandacht verdient.

De Ziel: Van oorsprong is ziel volkomen liefde en potentie. Pure liefde is trillingsvrij en onaantastbaar. Ziel is in staat om zowel kosmisch groot als klein te zijn op hetzelfde moment. Ziel is trillingsvrij en komt voor een heel klein deel in trilling doordat ziel het leven inzet als fenomeen om ervaring te genieten. De ziel voedt het leven met zichzelf.

Het Leven: Leven is een vermogen van de ziel. Leven kent trillingsvrijheid. De ziel heeft het vermogen om zichzelf te koppelen aan het Zijn via leven = trilling = vibratie = beweging. De essentie van leven is het vermogen om trilling te koppelen aan materie en aan geest met tegelijkertijd het in stand houden van de trillingsvrije ziel.

Het Zijn of de zijnsenergie: De zijnsenergie is de "lijm" tussen lichaam, geest en ziel. Het is een koppelingsenergie. Het Zijn bevat alle frequenties die door een lichaam in gebruik genomen zijn.

Energie: Energie heeft net als ziel het vermogen om in trilling te komen. Energie in werking bestaat uit trilling. Energie in werking kent onmeetbare mogelijkheden om zich uit te drukken. Energie in werking heeft de vrijheid om trillingen te produceren al naar gelang de aanvraag. Energie voegt zich naar de ziel, naar de geest en naar het lichaam, zodat iets kan manifesteren, maar ook kan oplossen.

Energieën: Een ongelooflijke hoeveelheid variaties in trilling die een levend wezen aangeboden kunnen worden en waarbij "het besturingssysteem" van dat wezen de opname en uitwerking bepaalt.

Het Ego: De behouder van de energie die tijdens de carnatieperiode van de ziel door een lichaam stroomt. Het ego verzamelt alle ervaringen die opgedaan worden. Het ego bestaat in een bewuste, onderbewuste en onbewuste vorm en gaat één leven mee. Het ego beleeft bewustwording.

Het Wezen: Energie die vanuit de ziel wordt aangedragen om de zielsbedoeling tot uiting te brengen. Het wezen bevat de authenticiteit die karma mogelijk maakt.

Karma: Karma is belevend erven. Karma wordt ondersteund door ziel, geest en lichaam. Er dient eerst beleefd te worden voordat het kan worden omgezet.

Zielsbedoeling: Dat waarvoor de ziel het leven heeft aangemaakt. Er zit aanvraag voor beleven en ervaren in. De ziel weet hoe deze te genieten. De ziel is een verzamelaar van ervaringen, niet gehinderd door enige chronologische of lineaire volgorde.

De Geest: Voor het doorgronden van geest is een chronologische opbouw essentieel. Geest is het vermogen om eigenheid aan te brengen in alles wat er beleefd en waargenomen wordt. De geest wordt zowel door het brein, het ego, het hart als door het wezen gebruikt. Geest gebruikt onderscheid tussen "licht en donker", maar is zelf geen polariteit.

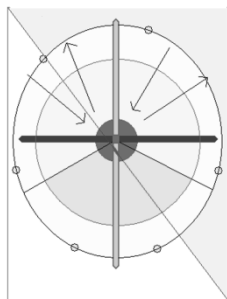
Polariteit: Polariteit is de mate en de manier waarop trilling bestaat in de materie. Polaire werking bepaalt de mate en de manier waarop energie in het lichaam opgenomen wordt. Polariteit vormt een deel van de geest om de chronologische opbouw te kunnen realiseren, waarbij het beleven van onderscheid en afwisseling de mogelijkheid biedt tot structureren.

Het Brein: Alles wat te maken heeft met informatieverwerking in de hersenen. Alle gegevens die aangeleverd worden, zowel vanuit het innerlijk als vanuit de omgeving van het lichaam, krijgen betekenis via het brein. De zintuigen zijn de voornaamste aandragers van informatie.

Het Hart: De ziel geeft informatie over de zielsbedoeling via het wezen aan het hart. Het verstaan van deze informatie-zonder-zintuigen start het hart op als het centrum van het Zijn. Het hart is het centrum om de wezensenergie zichtbaar te maken.

Het besturingssysteem: Groot deel van het ego dat zorg draagt voor alle automatische geestelijke en lichamelijke processen.

Gaandeweg zullen de begrippen verder uitgediept worden.

Fijn dat je je wilt verdiepen in de connectie tussen het hoofd en het hart. En dat je wilt weten waar die connectie toe kan leiden! Je gaat lezen hoe je bewust kunt profiteren van je eigen innerlijke gewaarwordingen en hoe die je gaan ondersteunen bij de overstap die geschiedkundig voor de deur staat. Evolutionair gezien gaan we als mens leren om meer en meer te manifesteren vanuit het hart, waarbij het hoofd een ondersteunende rol krijgt toebedeeld. Nu is dit nog andersom.

Gaandeweg worden de begrippen, die op pagina zeven en acht genoemd zijn, verder uitgelegd en aan het eind van het boek heb je meer dan voldoende informatie hoe je deze overstap van hoofd naar hart kunt maken en kunt vervolmaken.

Soms zijn er stukjes tekst, die bij de eerste keer lezen niets lijken te verhelderen. Het zijn de stukjes tekst die langzaam lezen vereisen, naast invoelingsvermogen. Deze stukjes tekst zijn heel compact, omdat de essentie van de werking er in zijn geheel in beschreven wordt. Dat je er de eerste keer overheen leest en het niet kunt vatten is heel normaal. Het is geen taal die het brein, het ego of het hart verstaat. Het is de taal van het wezen. Het vergt wat oefening om wezenstaal te verstaan. Lees zin voor zin en laat zin voor zin op je inwerken, dan wordt het vanzelf duidelijk, ook voor het hart, het ego en het brein.

De connectie tussen het brein en het hart is een levend wonder. In het lichaam hebben ze een volledige samenwerking waardoor hun eigenheid vaak opgaat in het totaal. En toch... als we meer gaan begrijpen over hun taken in het lichaam en in de geest ... én in de ziel dan wordt het wonder nog groter. Volledige samenwerking met behoud van eigenheid is iets wat ons hart en brein zonder problemen tot stand brengen. Volledige samenwerking en verbondenheid is iets natuurlijk.

De natuurkunde leert ons dat atomen moleculen kunnen vormen, die op hun beurt cellen kunnen vormen, die op hun beurt organen kunnen vormen, die op hun beurt wezens kunnen vormen, die op hun beurt gemeenschappen kunnen vormen, die op hun beurt volkeren kunnen vormen, die op hun beurt één mensheid vormt.

Met de laatste stap hebben we vreemd genoeg nog de meeste moeite. Daar waar het meervoud enkelvoud wordt.

Verbondenheid

'Verschillende onderdelen die samen een geheel vormen' zijn in de natuur de normaalste zaak van de wereld. Meervoud dat enkelvoud wordt is eigenlijk heel gewoon. Alle delen doen - of ze er bewust van zijn of niet - op ieder moment mee in het geheel en hebben een eigen taak in de verbondenheid. Alles wat bestaat, heeft bestaan en nog gaat bestaan doet hierin mee. Of delen samenwerken of elkaar tegenwerken is nu nog even onbelangrijk. Op beide manieren doen ze immers mee in het totaal. De onderlinge uitwerking is uiteraard wel anders. De natuur kent overal samenwerking in verbondenheid met behoud van eigenheid.

Op lichamelijk gebied weten we dat onze lichaamsdelen verbonden zijn in één lichaam. In dat ene lichaam zijn ook lichaam en geest als een eenheid verbonden. Er bestaat bovendien nog zoiets als de ongeziene ziel, die ook een belangrijke taak vervult in en rondom dat lichaam. De ziel is het deel dat de verbondenheid als een evolutionaire kracht weet in te zetten. Wanneer we als mens samengaan met een ander mens kan er verbondenheid ontstaan. Wanneer we samenwerken, kan er een verbondenheid ontstaan. We kunnen ons verbonden voelen met een stad, met een land, met een continent. Er bestaat altijd wel een overkoepelende verbondenheid. Verbondenheid is gewoon een evolutionaire kracht.

Onderlinge verbondenheid in de natuur laat een zaadje uitgroeien tot een boom. De kiemkracht in het zaad wordt omgezet in leven in ontwikkeling in verbondenheid met de omgeving. Een zaadje heeft net als een ziel de kracht om kiemkracht om te zetten in levenskracht.

De ontwikkelingsexplosie van de kiemkracht brengt groei teweeg. Door-groeien gaat het meest vloeiend wanneer de voorwaarden tot ontwikkeling aanwezig blijven. Zolang er leven in ontwikkeling is, zijn die voorwaarden aanwezig. Kiemkracht, groei en doorgroeien zijn drie stadia van verbondenheid. De start, de vermeerdering en de 'vernieuwing in hetzelfde' zijn natuurlijke processen. Het laatste stadium van verbondenheid is ontmanteling. Dit zorgt voor de herstructurering van de atomen.

Van een zaadje tot een boom. De natuur biedt groei, ontwikkeling, verandering en overvloed. Groei, ontwikkeling, verandering en overvloed worden zichtbaar in de seizoenen. Het vormen, kleuren, verkleuren en afvallen van de bladeren aan de bomen laat de seizoenswerking van de natuur zien. Bij de boom blijven de takken en de stam staan als toon-

beeld van een langzamere cyclus en zijn het de bladeren die een snellere kringloop vormen. Twee verschillende cycli in die ene boom.

Van een baby tot een wijs mens. Ook hier is er groei en doorgroei in ontwikkeling en verandering. Doorgroeien in een menselijk leven is zowel verbonden met de geest als met het lichaam. Het lichaam vernieuwt zich op celniveau, terwijl de jaren toch gaan tellen. Twee verschillen cycli in hetzelfde lichaam. Gedachten en gevoel vormen samen de geest van de mens. De mens kan dankzij de geest nadenken en gevoelens tot uiting brengen. Geest produceert iedere dag wel enige groei. Deze groei wordt voor het merendeel beleefbaar gemaakt door het brein, het ego en het hart. Bij de mens is de groei in ervaring te beleven als uitkristallisatie. Iets wat vanzelf zichtbaarder wordt in het lichaam naarmate de geleefde tijd groeit. Deze uitkristallisatie wordt partieel overgedragen op een nieuwe spruit via het doorgeven van informatie. Dankzij het overdragen van denkwijzen en emotionele beleving ontvangt het jonge kind conditionering en programmatie. Wat er gebeurt, is belevend erven.

Een baby is als een nieuw blad aan eenzelfde (stam)boom. Hierdoor krijgt dit wezentje karmische werking te beleven. Karma kent het erven van informatie. De nieuweling wordt ingebed in bestaande uitkristallisatie, maar heeft wel een eigen kiemkracht. Daar heeft de ziel het leven immers voor aangemaakt. In ieder leven zit deze aanvraag voor eigen beleven en ervaren. Dit heeft weer te maken met de zielsbedoeling.

Ook brengt de levenskracht nieuwe openheid voor groei, en die groei leidt vervolgens weer tot een eigen uitkristallisatie. Er bestaat tijdens het uitkristalliseren verbondenheid van ziel en lichaam (een energetische verbondenheid) en van lichaam en geest (een unieke verbondenheid). Dit alles wordt door het karma aan elkaar geknoopt.

De ziel geeft dus kiemkracht aan een nieuw leven mee. Kiemkracht die levenskracht wordt. Een menselijk wezen gebruikt de levenskracht om lichaam en geest te ontplooien en zichzelf uit te kristalliseren. In de mens vormen het brein en het hart de batterijen voor de uitkristallisatie. De rest van het lichaam heeft een ondersteunende rol in verduidelijking.

Het brein en het hart vormen samen een drie-eenheid. Ze vormen samen een drie-eenheid in lichaam, geest en zielsbedoeling. In deze drie-eenheid bestaat de verbondenheid van de ziel in het hart van het wezen. De ziel brengt via het wezen de zielsbedoeling tot leven en gebruikt karma als middel voor de verwerkelijking ervan in de materie. Het hart heeft een ontvangend bewustzijn in de ontwikkelingen van lichaam en geest, en het brein geeft overal betekenis aan.

Verschillen

Zo, de kop is er af. De eerste zinnen zijn geschreven. Om steeds meer eenheid te kunnen ervaren, gaan we eerst de zaak uit elkaar plukken. En naderhand zetten we alles weer in elkaar. Zolang je voor ogen blijft houden dat alles tegelijkertijd verbonden blijft, kan het niet mis gaan. Om de verschillen te verduidelijken gaan we dieper in op de taakverdeling tussen hart en hoofd.

Onze hersenen en ons hart verwerken dagelijks enorme hoeveelheden informatie. Gewoonlijk krijgt deze informatie betekenis zonder dat we beseffen hoe dat gebeurt. Het hart zorgt voor een mate van zorg, liefde, affectie, verbinding, passie en interesse. Het brein voegt betekenis toe aan de aangeleverde informatie. Al deze informatie gebruiken we tegelijk. De informatievertalings (gevoel en betekenis) lijkt gelijktijdig te ontstaan, maar het gevoel is altijd sneller dan de betekenis. Dit omdat de vertaling van de hartinformatie al begint in de aura, dus nog voordat het lichaam erbij betrokken is. Wanneer ons hart alleen via de aura als enige geraakt wordt, beseffen we dat er los van het brein hartinformatie verstrekt kan worden. En wanneer we dit beseffen, weten we dat er verschil bestaat tussen brein- en hartinformatie!

Gewoonlijk volgen we het hoofd. De betekenisgeving, die het brein weet te maken van zintuiglijke input, is zeer geschikt om te kunnen reageren. Het hart - en dat denken de meeste mensen nu nog steeds - bevat dan de informatie over onze hartsverbindingen. Een hartsverbinding is iemand van wie we houden. Het hart heeft echter zo veel meer potentie!

Onze hartsverbindingen zorgen overigens wel voor veel gedachten en gevoelens. Als de gedachten en gevoelens toenemen wanneer een hartsverbinding verstoord raakt, wordt het al gecompliceerder. Er ontstaat een mix van brein en hart. Het overgrote deel van de mensen loopt rond met zo'n mix. Hoofd en hart raken verstrengeld. Bij verstrengeling is het lastig om na te gaan van waaruit de informatievertalings het bewustzijn bereikt. Hoofd of hart. Bij de meeste mensen bestaat er volop onduidelijkheid en vermenging. Het is werkelijk bijzonder zinvol om te weten van waaruit je de informatievertalings beleeft. Daarom is het prima om op een rijtje gezet te krijgen hoe je de informatie uit het hart en het brein uit elkaar kunt houden. Hoe weidser het hart zich kan openen, hoe duidelijker de informatievertalings gaat verschillen van het brein. Tegelijkertijd ga je hierdoor meer begrijpen van de eenheid. Is dat nou niet wonderlijk?

Dit boek heeft vijf delen:

In het eerste deel worden processen die hoofd en hart gebruiken in het kort beschreven. Ieder proces vertegenwoordigt een bepaalde werking. Het zijn allemaal processen waar zowel het brein als het hart mee te maken hebben. Zoals iets vanuit je innerlijk naar buiten brengen. De processen gaan een heel leven mee en zullen zich door groeiende beleving steeds verder ontplooien. Steeds meer ervaring opdoen in hetzelfde helpt om de diepgang van een proces te beseffen.

In deel twee wordt de brein- en egozijde beschreven van deze processen. Met andere woorden: hoe het ego de processen gebruikt om zichzelf te versterken. Het helpt je om in te zien hoe de betekenisgeving van het brein belangrijk is voor de bewustwording.

In deel drie wordt de hartekant van dezelfde processen beschreven. Dan verschijnt er totaal iets anders. Zeker wanneer het hart de wezensverbinding beleeft. Het hart kan het wezen ontvangen en dan herken je de werking van het diepere bewustzijn. Het brein is er voor de bewustwording en het hart is de bron voor het bewuste zijn. Door de bewustwording en het bewuste zijn tijdelijk op te splitsen, wordt het vanzelf duidelijk hoe verschillend brein en hart omgaan met dezelfde processen.

In het vierde deel worden de processen in hun energetische essentie uitgelegd. Ego en wezen zijn dan intussen gekende termen. Zodat je alle verstrengelingen tussen brein en hart kunt herkennen bij jezelf en bij anderen. Verstrengelingen in brein, ego, hart en wezen maken het innerlijke beleven onduidelijk. Herkennen van de energetische essentie, welk deel wat doet en bijdraagt wordt verder uitgewerkt.

Het vijfde deel gaat over het oplossen van de verstrengelingen. Hoe je je kunt losmaken uit het onbewust prooi zijn in een vermenging. De knopen uit de verstrengelingen halen ondersteunt ten volle het bewuste zijn. Een sterk groeiende bewustwording als gevolg van het oplossen van een vermenging vormt jouw bijdrage aan de evolutie. Namens allen: Dank je wel!

Betekeningen

Het woordenboek levert vaak een juist en algemeen antwoord op de vraag wat woorden betekenen. Voor het woord hart staat er geschreven: een orgaan dat bloed in beweging houdt. Dat is de eerste betekenis. De tweede betekenis is dat het hart de zetel van het gevoelsleven is. En als laatste betekenis staat er dat het hart het binnenste is, dat het de kern is.

Verder bestaat er een lijst van uitdrukkingen waarbij het woord hart een sleutelrol speelt. Uitdrukkingen waarbij het hart een gevoelspositie inneemt. Even een korte opsomming: 'Met hart en ziel': iets echt met overgave doen. 'Iets op het hart hebben': een bekentenis te doen hebben. 'Iets ter harte nemen': iets in zich opnemen. 'Zijn hart uitstorten': zijn diepste gevoelens uitspreken. 'Zijn hart vasthouden': zeer bevreesd zijn. 'Een hart onder de riem steken': iemand moed inspreken. Verrassend vind ik: hart-je zomer. Lekker kernachtig.

Het woord hoofd heeft een tweetal betekenissen. De eerste betekenis is: een lichaamsdeel van de mens boven de romp en met de hals hiermee verbonden. Verder betekent het leider. Er zijn behoorlijk wat uitdrukkingen over het hoofd. 'Het hoofd bieden aan' is weerstand bieden, 'het hoofd laten hangen' is de moed opgeven, 'het hoofd er niet bij hebben' is heel ergens anders aan denken, 'ergens een hard hoofd in hebben' is niet geloven dat het lukt. Het hoofd wordt net zo goed gebruikt om gevoelens te beschrijven, al hebben de gevoelens vaker te maken met strijd, met weerstand, met winnen, afgeleid zijn of falen.

Bij het woord brein staat er in mijn woordenboek alleen hersenen. Dus kijk ik even verder bij hersenen en hersens. Als eerste staat er dat hersenen/hersens een gedeelte zijn van het centrale zenuwstelsel. Het deel binnen de schedel. Vervolgens heeft het woord hersenen de betekenis van verstand. Als iemand zijn hersens pijnigt, denkt hij diep na.

Veel uitdrukkingen met hersenen of brein zijn er niet. Enkele die ik vond waren: een kronkel in je hersenen hebben, als je een absurde gedachte-sprong maakt. Je kunt iemand zijn hersenen inslaan. En je kunt de hersens van een garnaal hebben. Niet erg opwekkend.

Als we de synoniemen opzoeken van de woorden *brein* en *hart* krijgen we het volgende te zien:

Synoniemen voor het woord hart zijn: rikketik, gemoed, binnenste, ziel.

Synoniemen voor het woord brein zijn: hersenen, hoofd, verstand

Dit geeft al enigszins de bevestiging dat het hart ook nog een andere waarde heeft. Het hart bestrijkt in het woordgebruik zelfs de ongeziene ziel! Iets wat plaatsloos en tijdloos is en alomtegenwoordig in alle ruimte. Terwijl het brein een zeer beperkte plaats inneemt en voornamelijk gelokaliseerd is in het hoofd, met een verspreidingsgebied richting het lichaam. Toch heeft het brein in de rechter hemisfeer ook de mogelijk-

heid om zich in eenheid te voelen met alles en iedereen! Deze zijnskwaliteit is óók beschikbaar vanuit het brein! Komen brein en hart hierin samen dan is pure vreugde, vrede en vrijheid de beleving!

Vanuit het verschil in grootte in het verspreidingsgebied van het brein en het hart is het een kleine stap om te aanvaarden dat het hart meer gevoelsmatig en energetisch is ingesteld en het hoofd meer logisch en praktisch. Het hoofd zoekt vooral onmiskenbare bewijsbaarheid. Het hart 'weet' soms zonder over enige parate kennis te beschikken. De informatiebron in het hart die dit 'weten' aandraagt heet het wezen. Het hart volgt sneller dan het hoofd de intuïtie op. Het hoofd volgt graag de logica.

In het hart van een wezen is een heleboel 'standaard'-wezensinformatie aanwezig, waardoor een hond zich als een hond gedraagt en een kat zich als een kat. Een menselijk wezen draagt informatie over wat het mens-zijn betreft. Het mens-zijn heeft ongelooflijk veel mogelijkheden.

Het mens-zijn kent gedachten met bijpassende gevoelens die bewust en onbewust beleefd kunnen worden. Het mens-zijn kent gedachten en gevoelens waaruit conclusies getrokken kunnen worden door het brein. Met gevolgtrekkingen die af kunnen wijken van de respons van het hart. Op een dergelijk moment valt de wederzijdse ondersteuning van brein en hart even uit elkaar.

Het aardse leven kent ontelbaar veel mogelijkheden om het mens-zijn te beleven. Ieder menselijk wezen heeft bovendien een persoonlijke eigenheid, die zich - al ouder wordend - steeds verder uitkristalliseert. Het hart bevat het wezenlijke, waar het diepste mens-zijn in ligt opgeslagen, samen met een klein beetje karmische werking. Het brein bevat de individuele identiteit die elk mens tot een uniciteit weet te maken.

Het mens-zijn bevat naast bewustwording ook bewustzijn. Het bewustzijn heeft mogelijkheden om bewust te zijn van verleden, heden en van het hebben van een toekomst. Van tijd en van ruimte, van materie en van energie. Bewustzijn kan waarnemen, scheppen en zich uiten.

Brein en hart

Het hart en het brein zijn bijzonder vlijtig. Ze werken immers continu. Gewoonlijk staan we hier niet bij stil en gaan we er eenvoudig van uit dat ze hun werk doen. Overdag gebruiken we ons brein meer dan ons hart, denken we. Maar er gaat meer informatie vanuit het hart naar het brein dan omgekeerd! Overdag zijn we druk met plannen maken, en

plannen uitvoeren. Willen we fietsen, nadenken, zingen of eten, dan verwachten we dat ons lichaam probleemloos uitvoert wat we in beleving willen brengen. En praktisch altijd gaat het ook zo.

Van ons hart verwachten we ondersteuning. En altijd gaat het zo. Het hart zal ieder moment opmerken wanneer het zich ongewenst aan moet passen aan de wensen van het brein. Gedurende een dergelijke breindominantie verliest het hart aan coherentie. Een niet coherent hartritme leidt tot verstoringen in de energie. Eerst start er een verstoring in het emotionele brein en vervolgens leidt een niet coherent hartritme tot een tijdelijk minder goed functioneren van het cognitieve brein.

Wanneer het hart voorop loopt en gevolgd wordt door het brein wordt de coherentie sterker. Hartcoherentie is de basis in het soepel functioneren van geest en lichaam. Een coherent hartritme zorgt dus voor meer helderheid in het denken.

Het hart zorgt voor het doorstromen van informatie. Niet alleen in het lichaam via het bloed, maar ook de informatie die via de aura het lichaam binnenstroomt. Ons energetische systeem (de aura) met ons hart als centraal station, is de ontvanger van alle energieën uit de omgeving. Continu, dag en nacht. Voordat energieën een lichaam binnen kunnen stromen zijn ze in de aura ontvangen! De aura heeft een aantal lagen die als filter kunnen dienen. De lagen in de aura bepalen welke energieën doorgang vinden naar een volgend niveau van verwerking: de chakra's. De energie wordt hierdoor een beetje verder gebracht richting het 'in de materie komen'. Vanuit de aura worden de chakra's geactiveerd.

Op chakra-niveau verspreidt zich de aangeleverde energie over alle chakra's. Die verspreiding vindt nog buiten het lichaam plaats. Het ligt aan de mate van open of gesloten zijn en de snelheid van de draaiingen van de chakra's of de energieën doorgang vinden naar het volgende niveau: het meridiaanniveau. Via het meridiaanniveau komen de energieën uit de omgeving pas echt het lichaam binnen. En pas dan ontstaat er waarneming! Daar geven de hersenen betekenis aan. En dan zie je wat je ziet, hoor je wat je hoort, voel je wat je voelt, ruik je wat je ruikt en proef je wat je proeft. Het hart blijft intussen wel weet houden van de energie in de hele aura.

Voordat iets zich dus kan manifesteren is er energetisch al een hele weg afgelegd. Die weg blijft in het hart gekend. Het hart is het centrale station waar de aura-informatie doorstroming kent. Nog ver voor het brein zich er ook maar mee zou kunnen bemoeien.

Het doorstromen van informatie uit de aura naar het lichaam is belangrijk omdat deze stroming een energetische beweging vertegenwoordigt. Deze energetische beweging betekent levenskracht van buitenaf naar het bestaan brengen. Er is groei, er is verandering en vervolgens is er ontwikkeling. Daar waar een chakra gesloten raakt en de energie erin opgesloten raakt of niet kan doorstromen, krijgt het lichaam een gebrek aan een bepaalde energie te beleven. Hetzelfde gebeurt op meridiaanniveau. Wanneer er geen vervolgenergie opgenomen kan worden raakt de doorstroming gestagneerd. Hoe transparanter de energie doorstroming kan vinden naar het lichaam hoe meer dit lichaam gevoed wordt vanuit alle chakra's.

Gelukkig hebben de chakra's een tweerichtingsverkeer. Chakra's ontvangen energie vanuit de aura en sturen deze door naar de meridianen. Maar ze ontvangen ook energie uit de meridianen en brengen deze naar de aura. Ze kennen het twee-kanten-op-systeem. Zodat je energetisch ook kunt herstellen van binnenuit! Wanneer de meridianen weer doorstromen en allemaal goed 'doorvoed' zijn, heeft dit effect op de chakra's. Die op hun beurt weer openen en hierdoor wordt de energetische doorstroming weer op gang gebracht. Van binnenuit kunnen we dus ook energie verplaatsen en weer in beweging brengen! Dit is zo belangrijk om te beseffen, omdat je - zolang je leeft - de mogelijkheid houdt tot groei, ontwikkeling en verandering. En het hart draagt hierin de sleutelpositie! Het hart met de betekenissen van rikketik, gemoed, binnenste, ziel is in staat om als centraal station alle energieën te bevoelen met liefde, kracht, licht en een wonder. Als iets met hart en ziel tot stand komt... is een wonder dicht in de buurt. Een wonder is het verplaatsen van energie en deze energie in alle lagen van de aura tegelijkertijd in beweging brengen. En dit vindt plaats met de snelheid van het licht.

Is dit voor mij een weten? Nee, het is ervaring! Meer dan eens zal het hart je verbazen door je levensomstandigheden in no time te veranderen dankzij dit twee-kanten-op-systeem.

En wat is nu de taak van het brein bij het energetische stuk van ontvangen en doorstromen van informatie? Hierbij moeten we het brein even gaan opdelen, omdat het brein uit meerdere delen bestaat. Breindelen werken gewoonlijk zo fantastisch samen dat we ze als één geheel zien, maar de delen hebben verschillende functies. Zo hebben we het zogenoemde reptielenbrein (de hersenstam) waar autonome functies geregeld

worden. We hebben daar bovenop een limbisch systeem dat zorg draagt voor onze basisemoties en helpt bij gevoelens. Dit limbisch systeem staat in verbinding met de energie van de meridianen. Het limbisch systeem spreekt uitsluitend in gevoel en heeft geen woorden. Het limbisch systeem 'leest' de informatie uit de doorstroming van de meridianen en 'maakt' een emotionele vertaling van deze energetische informatie, die vervolgens als elektrische informatie doorgeseind wordt.

Bovenop het limbisch systeem hebben we de cortex met de linker- en rechterhersenhelft. Deze hersenhelften zijn met elkaar verbonden via het corpus callosum. De cortex van het brein zorgt voor een groot deel van de betekenisgeving. Het hele brein ontvangt via het zenuwstelsel allerlei informatie waaraan betekenis gegeven kan worden. En dat is direct de grootste kracht van het brein: dat het betekenis kan geven! Zonder brein zijn er nog steeds energetische processen gaande (de hartprocessen gaan door), maar er ontstaat geen directe vertaling naar betekenis. Ergens betekenis aan kunnen geven veroorzaakt bewuste geestelijke groei, ontwikkeling en verandering. Het bewustzijn draagt een evolutionaire verbondenheid. Wanneer dat bewustzijn samenwerkt met de hart- en brein-informatie kan menselijkheid zoveel moois opleveren. Dan komt het eenheidsgevoel dichtbij en zijn de wonderen de wereld nog niet uit.

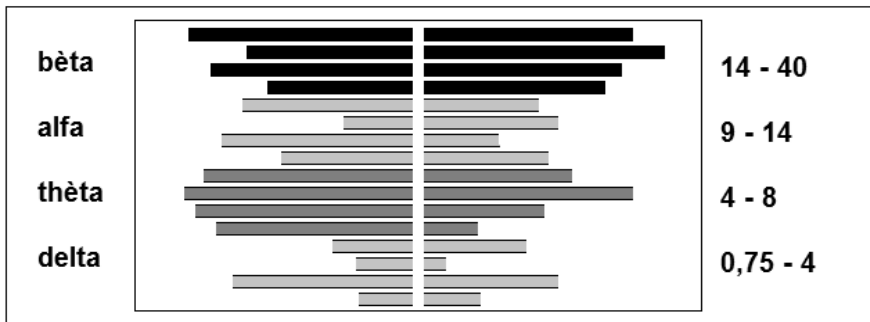
Het brein met het zenuwstelsel zorgt voor het doorseinen van informatie. Elektrische impulsen worden doorgegeven van zenuwcel naar zenuwcel en op de juiste plaatst vertaald in chemische informatie. Doorseinen, beweging en omzetting zijn manieren om informatie te verplaatsen. Als de informatie zich verplaatst en uitkomt op de plaats waar het wezen moet, volgt ook daar beweging als de informatie de cellen binnentreedt. In een lichaamscel is ook volop beweging nodig om daar alle processen gaande te houden.

Bij een hapering in de stroming stagneert het doorseinen, de beweging en de omzetting met als direct resultaat dat er geen verandering, geen groei en geen ontwikkeling meer is op bepaalde plaatsen in het lichaam. Wanneer het hart en/of het brein mankementjes gaan vertonen, ontstaat er van meerdere kanten belangstelling. Wanneer het hart of het brein steekjes laat vallen, raken familie, artsen en hulpverleners erbij betrokken. Hartklachten en CVA's behoren nog steeds tot de hoofdoorzaken van overlijden. Een CVA betekent zowel een cerebrovasculair accident als een cardiovasculair accident, al wordt CVA in de wandelgangen meestal gebruikt voor het brein. Hierbij gaat het altijd over sterke hinder in de

stroming. Er is stagnatie in de bloedvaten als ook in het doorseinen van informatie. Hoge bloeddruk is de grootste oorzaak voor het ontstaan van herseninfarcten en bijna de helft van alle hartaanvallen. Indrukwekkend! 'Nergens nog extra druk opzetten' klinkt ineens erg gezond!

Het breinpatroon

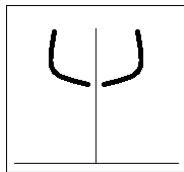
Dag en nacht produceert het brein hersengolven in verschillende frequenties. Vanaf ongeveer 0,75 Hertz tot iets boven de 40 Hertz is gangbaar voor de meeste mensen. Deze hersengolven zijn onderverdeeld in bèta-, alfa-, thèta- en deltagolven al naar gelang hun frequenties. De hoogste frequenties vormen bèta-hersengolven, de langzaamste vormen de delta-hersengolven. Deze vier groepen hebben in hun totale samenstelling kans om zeer specifieke patronen te laten zien. Voor de volledigheid moet vermeld worden dat er ook nog gamma hersengolven bestaan. Deze zijn qua frequentie hoger dan de bètagolven.

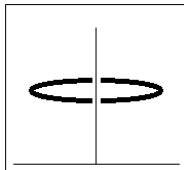
Hersengolven worden, zoals alle golven, op twee manieren gemeten. De eerste manier van meten is de snelheid van de elektrische pulsen. (hoe hoog is het getal?) De tweede manier van meten gaat over de amplitude. Hoe sterk de hersengolven zijn. (hoe lang is de streep?)

Hersengolven worden door hun frequenties (de snelheid van de pulsen) opgedeeld in vier groepen: de bèta, alfa, theta en deltagolven.

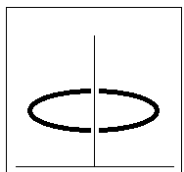
Zowel de linker- als de rechter hersenhelft worden in beeld gebracht en laten (ondanks snelle veranderingen en variaties van amplitude) een bepaald patroon zien. Een hersenpatroon verandert door onze veranderende gedachten, gevoelens, activiteiten enz. Dit wordt zichtbaar door verandering van frequentie en van amplitude.

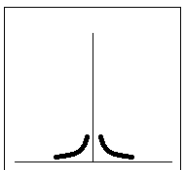
BÈTA-hersengolven dragen frequenties van ongeveer 14 tot 40 Hertz. Bèta hersengolven vertegenwoordigen de normale denkprocessen. Het is het actieve dagbewuste ego verbonden met de buitenwereld. Zonder bètahersengolven zou je in de buitenwereld niet kunnen functioneren.

ALPHA-hersengolven, tussen de 9 tot 14 hertz, zijn de hersengolven van een relaxed bewustzijn. De alfa hersengolven zorgen voor de zintuiglijke input. Alfa gaat over waarnemen, visualisatie, gevoelsbeeldspraak en lichte mijmeringen. Alfa zorgt voor de brug tussen het dagbewuste en het onderbewuste!

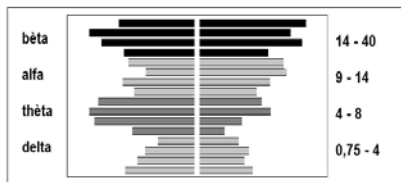
THÈTA-hersengolven bevinden zich tussen de 4 tot 8 Hertz. Deze hersengolven vormen het onderbewuste. In het onderbewuste zijn de aangeleerde persoonlijke overtuigingen opgeslagen. Het onderbewuste is een besturingssysteem waarvan je automatisch - zonder te hoeven nadenken - gebruik maakt. Thèta geeft je de ervaring van diepe meditatie. Ook tijdens de droomslaap is thèta aanwezig. Het is bovendien de bron van creatieve inspiratie én het is de plek waar je je spirituele connectie binnen de eenheid beleeft. Thèta zorgt voor het topje in de piekervaring.

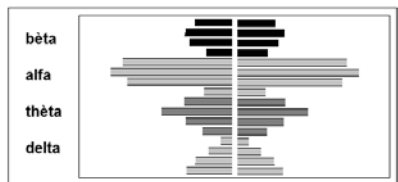
DELTA is aanwezig tussen ongeveer 4 tot ongeveer 0,75 Hertz. Delta-hersengolven zijn het onbewuste, de slaapstaat. Maar... wanneer delta aanwezig is in combinatie met de andere golven in een wakkere staat, kan delta de vorm van een radar aannemen - zoekend naar informatie in ons "onderbewuste", daar waar we met onze bewuste denkprocessen niet bij kunnen. Delta zorgt ook voor het empathisch aanpassen, en voor intuïtie en instinctief inzicht.

Iedere samenstelling van hersengolven geeft zo zijn eigen staat van bewustzijn. Het brein laat voortdurend wisselende samenstellingen zien van de verschillende hersengolven. Dit gebeurt dagelijks in het hoofd van iedereen! In iedere samenstelling zijn over het algemeen wel alle vier de hersengolven in een bepaalde mate aanwezig. De een heeft re-

gelmatig wat meer bèta hersengolven, een ander heeft wat meer alfa- of thèta-hersengolven. Vaak zijn de linker- en rechterhelft verschillend. De samenstellingen van de hersengolven variëren voortdurend en zijn per persoon verschillend. We kunnen tegenwoordig wel de samenstellingen van de frequenties opmeten, maar de inhoud van de gedachten niet.

In de ideale samenstelling produceert het brein een hersengolfpatroon dat het intuïtieve, empathische van de deltagolven met de creatieve inspiratie, het persoonlijke inzicht en het spirituele bewustzijn van de thèta hersengolven combineert. Daarbij geven de alfa golven vorm aan een ontspannen bewustzijn. De brugfunctie van alfa brengt de innerlijke aandacht van de thèta en deltagolven samen met de omgevingsaandacht van de bètagolven. De bètagolven zorgen op hun beurt voor de mogelijkheid om deze innerlijke staat in het dagbewustzijn te kunnen beleven en betekenis te geven. En dit alles vindt dan tegelijkertijd plaats! Dit is een breinpatroon waarbij er geen druk wordt aangeleverd en het hart een soepele doorstroming ervaart. Beide hersenhelften vertonen dezelfde amplitudes.

Dit hersengolfpatroon ontstaat ook tijdens alle vormen van werkelijke creativiteit én op het moment van een aha-ervaring, een moment van helder inzicht. Daarnaast komt het voor bij een diepe meditatie of tijdens een piekervaring.

Het hartpatroon

Een hartritme patroon is een patroon waarbij het gaat om de tijdsspanne tussen de hartslagen. Deze kan iets versnellen of iets vertragen. Dit is volkomen normaal. Als de tijd tussen de hartslagen steeds identiek is, is het zorgelijk.

Als het hartritme patroon chaotisch is, is er een ongunstige spanning. Niet alleen in het hart, maar ook in de bloedvaten. Is het hartritme geleidelijk en vloeiend dan spreken we over hartcoherentie en is de kans het grootst dat het lichaam zich in een ontspannen staat bevindt.

Coherentie betekent samenhang. Als er hartcoherentie aanwezig is, zijn

in het brein de alphahersengolven sterk vertegenwoordigd. Er zijn vaak meer θ dan β hersengolven en altijd wat δ golven. Dit geeft een ontspannen, creatieve staat van zijn waarin het hart en het brein in een cadans samenkomen. Hierbij kun je helder nadenken en je energie efficiënt gebruiken. Dit zijn de "ik-zit-zó-lekker-in-mijn-vel"-periodes.

Tijdens slaaperperiodes gaan hart en brein gewoon door, al produceert het brein dan beduidend minder β hersengolven. Hart en brein blijven het lichaam en de geest onafgebroken voorzien van informatie. Ze kennen een 24-uurs economie. Zowel het hart als het brein zijn op fysiek, emotioneel, mentaal, psychosociaal, energetisch en spiritueel niveau constant aan het werk. Ze begeleiden voortdurend de chemische en energetische niveaus in het lichaam en de geest. Iets om bewondering voor te hebben.

Het brein, betekenis en behoud

Het brein zorgt voor het doorseinen, het verwerken en het behouden van informatie. Als doorseiner zorgt het ervoor dat de betreffende informatie op de juiste plek aankomt. Wil je je hand opsteken, dan is het handig dat je hand omhoog gaat en je voet rustig blijft. Voel je je boos dan is stampvoeten weer handiger.

Het brein is een voortreffelijk betekenisgever. Het doet niets liever. Alles wat in het brein betekenis kan krijgen, krijgt dit.. tot in detail. En elk detail krijgt vaak nog een extra betekenis, die opnieuw aan het geheel gekoppeld wordt. Eventuele ontbrekende informatie wordt stilzwijgend aangevuld om toch maar een goed geheel te krijgen. Een situatie of een gevoel wordt simpelweg aangevuld met gegevens uit het verleden.

Alle belevenissen krijgen via het brein ook nog eens een soort 'etiket' mee en worden opgeslagen in het onderbewuste. Van daaruit kan de informatie dan weer snel geactiveerd worden. Het is heel handig dat het brein veel informatie uit het verleden vasthoudt. Dan hoeft je vandaag niet opnieuw te leren dat je de kraan even dichtdraait tijdens het tandenpoetsen.

Dit soort breinacties vallen samen onder de noemer automatisch besturingssysteem. Hier vallen alle acties onder die tot stand komen zonder dat je er over nadenkt. Het automatische besturingssysteem is je conditionering. In je onderbewuste zitten alle programma's die je gebruikt om je dagelijkse leven vorm te geven. Jij en je lichaam gebruiken deze data-opslag eigenlijk op ieder moment. Het besturingssysteem bevat al je

vaardigheden, je gehele programmatie en tal van 'losse opslag' van allerlei gebeurtenissen. Bovendien bevat het je hele lichamelijke functioneren. Deze grootse gegevensopslag bevindt zich zowel in de cellen van je lichaam als in de thèta hersengolven van je brein.

Van je bèta en alfa hersengolven ben je gewoonlijk wel een beetje bewust, maar van de thèta en delta hersengolven niet. Het besturingssysteem bevat het hele lichamelijke functioneren (chemisch, elektromagnetisch, hormonaal, motorisch enz. enz.) en samen met de thèta hersengolven vormt het het onderbewuste. Omdat deze hele gegevensopslag zich onder het bewuste bevindt, ben je er dus niet bewust van. Niet hoeven nadenken over hoe je een trapje afloopt is prettig. Je hebt daardoor tijd om te praten of je gedachten te voelen. Je kunt het besturingssysteem zien als een volle opslagruimte, die als een automaat ongevraagd naar buiten sjouwt wat er aangevraagd wordt. Wat er achterin de opslagruimte staat, ben je meestal allang vergeten. De opslagruimte zelf heeft ook geen eigen denkende capaciteit. Het slaat gegevens op. Het gehoorzaamt slechts. De taak van het allergrootste deel van het besturingssysteem is om informatie zo goed mogelijk te behouden en weer te geven. En dit te doen op een manier dat het dagbewuste er geen last van heeft. Het dagbewuste gebruikt vanzelfsprekend ook het besturingssysteem. Ruim 95% van al je gedachten en gevoelens komen er vandaan!

Een ander woord voor het besturingssysteem is het ego. Het ego is de energie van behoud. Het ego als energie van behoud kwijt zich op fabelachtige wijze van zijn taak: het behouden van gegevens. Het brein maakt constant volop gebruik van de energie van het ego.

Het brein werkt met informatie die het lichaam op dit moment beleeft en met informatie die het lichaam al eerder heeft beleefd. Het maakt een mix van 'informatie van nu' met 'informatie uit het verleden'. Het heden en verleden worden in het brein dus samengebracht en daaraan wordt betekenis gegeven.

Alle gegevens worden zo goed mogelijk behouden en dit behouden (opslaan, archiveren en al of niet verwerken) heet ego. Een ego is als een harde schijf die steeds voller loopt met informatie. Dit verder vol lopen heet uitkristalliseren en het maakt de uniciteit mogelijk, omdat ieder ego een andere verzameling gegevens vergaard heeft.

De zintuiglijke input, die dagelijks aangeleverd wordt via zien, horen,

**zijnsenergie =
BREIN + HART**

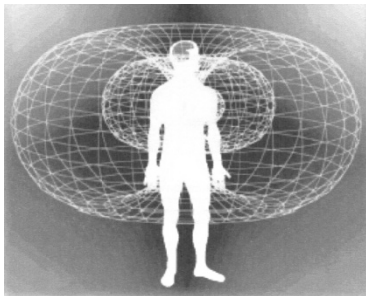
ruiken, proeven, voelen en tasten is enorm belangrijk voor betekenisgeving. Al deze informatie wordt gekoppeld aan de betekenisgeving die al gekend is. Dit gekoppeld raken van al deze gegevens vindt plaats in de zijnsenergie. Dit is een koppelingsenergie. Deze energie houdt alles aan elkaar geknoopt. De zijnsenergie zorgt er ook voor dat je de hart- en de breininformatie niet meer uit elkaar kunt houden. Zijnsenergie is de lijm tussen alle gebeurtenissen en is voor het ego buitengewoon belangrijk. Zo kan het ego zich van zijn taak kwijten om gewenste herhalingen toe te juichen en ongewenste herhalingen te voorkomen.

De zijnsenergie is gelukkig ook even te ontkoppelen en op dat moment beleef je het *wezen*! Het is zeer verwarrend dat we 'het beleven van het wezen' het "Zijn" zijn gaan noemen tegenover het "doen" van het ego, want eigenlijk is het *de ont koppeling van het zijn die je de pure wezens-energie laat beleven*. Het is juist de ont koppeling van het zijn waardoor het verleden verdwijnt en louter het heden verschijnt. Het wezen is verbonden met het hart en *nooit* met het hoofd.

Verbondenheid beleven met het wezen in het hart is dus gestoeld op het ontkoppeld kunnen zijn, waardoor de tijd verdwijnt en er directe opening is om op een energetische manier het verbonden mens-zijn te beleven.

Het hart als poort voor het wezen

Het hart zorgt voor de doorstroming van informatie vanuit de aura naar het lichaam, niet alleen naar het lichaam maar ook naar 'de geest'. 'De geest' is de verzamelnaam voor alle gedachten en gevoelens die er mogelijk zijn. Het brein en het hart gebruiken allebei het lichaam en de geest. Toch heeft het hart nog een bijzondere kwaliteit die lichaam en geest overstijgt! Dit heeft te maken met het elektromagnetische veld dat het hart uitstraalt. Dit veld is vele duizenden malen sterker dan het elektromagnetische veld van het hoofd. Het elektromagnetische veld van het hart kan zelfs op een paar meter afstand van de persoon worden gemeten. Is het hart in coherentie, dan heeft dit een aantoonbaar positief resultaat op de naaste omgeving. We noemen het "een

krachtige uitstraling" hebben. Deze uitstraling laat de ogen glanzen, is enthousiasmerend en laat de authentieke kwaliteiten van de persoon tot hun recht komen. Uitdrukkingen als 'leven met hart en ziel' en 'je hart volgen' beschrijven de uitstraling van het hart als kwaliteit om harmonie te creëren.

Hart en brein

Het hart en het brein. Maar hoe luisteren we ernaar? Het brein heeft de mogelijkheid om te vergelijken doordat het verschillen opmerkt. Dankzij het opmerken van verschillen en door te vergelijken kunnen meningen gevormd worden. Meninge n bevatten altijd eigen opvattingen. Ze vormen de zienswijze van een persoon. Meninge n kunnen ook uitgroeien tot oordelen en doorgroeien tot vooroordelen, maar het hoeft niet. Een zienswijze hoeft nog geen zi nswijze te worden. Vanuit het hart veroordeel je niet zo snel. Dit maakt het mogelijk om anderen zichzelf te laten zijn zonder oordeel jouwerzijds. Als je een antwoord geeft vanuit je hart is het antwoord anders dan wanneer je antwoord geeft vanuit je hoofd. Vanuit je hart neem je de wereld waarachtig anders waar. Dit komt omdat het hart in verbinding staat met het wezen dat je diep van binnen bent. Het wezen heeft verbinding met de ziel. Als enige deel van het mens-zijn heeft het wezen verbinding met de ziel. Het ego heeft er namelijk geen verbinding mee! Het wezen wel en dankzij het hart kan het ego van de ziel op de hoogte worden gebracht. Van oorsprong is ziel volkomen liefde en potentie. Pure liefde is onaantastbaar. Pure liefde is oneindig. En daar heeft het wezen verbinding mee! Ziel is in staat om zowel kosmisch groot als klein te zijn op hetzelfde moment. Ziel is alles en niets tegelijkertijd. Ziel komt voor een deeltje in trilling doordat ziel het leven inzet als fenomeen om ervaring te genieten. De ziel voedt het leven onophoudelijk met zichzelf. De ziel is kracht in liefde!

De grote verwarring

Terug naar het ego. Ons ego huist in ons als een krachtig besturingssysteem en het is lastig om er een plaatsaanduiding aan te geven. Als je denkt zit het namelijk in je hoofd. Maar als je met je gevoelens bezig bent, denk je dat je in je hart zit. Maar het is praktisch altijd het besturingssysteem dat je je gevoelens in je hart laat beleven!

In het hart vind je dus de grootste verwarring over wie daar (ego of wezen) de scepter zwaait. Zolang je niet zeker 'weet' dat het je wezen is, is

het je ego. Als je de locatie van het ego bij jezelf nagaat, dan zal blijken dat je vaak wisselend in één van de twee aanwezig bent. Soms ben je in je denken aanwezig, soms ben je in je gevoeligheid aanwezig.

Probeer maar eens met een rationeel ingesteld mens te praten over je gevoelens. Dit is voor allebei frustrerend, want je communiceert vanuit een ander ego-gebied. De een vanuit het hoofd, de ander vanuit het ego-hart. Toch heeft het besturingssysteem de mogelijkheid om zichzelf uit te breiden naar beide plaatsen tegelijk. Dan is het ego aanwezig in zowel het hoofd als het hart. Gebeurt dit dan kan het dagelijkse bewustzijn ook gemakkelijker in eenheid blijven en is er zelfs minder ego nodig!

Het denken analyseert, herinnert, heeft geleerd van en is gekleurd naar het verleden. Maar... gevoel is de eigenlijke ervaringsbrenger! Gevoel is dat wat we hebben voordat ons denken, onze gevoelens en onze emoties ons verder meevoeren en we ons daaraan hechten.

Gevoel is dus anders dan gevoelens en weer anders dan emoties. Emoties kunnen het denken zo vertroebelen dat je het idee hebt dat je op dat moment alleen uit emoties bestaat met een lichaam om ze vooral maar goed te voelen.

Gevoelens zijn de 'waardebepalingen' die worden gevormd door je ego. Gevoel wordt je gebracht door je gedachten. De meeste gedachten komen uit je onderbewuste en je gevoel is dus een vertaling van wat er zich afspeelt in het onderbewuste. Hiermee creëren we nog steeds niets nieuws. Dit is allemaal werking van het onderbewuste.

Gevoel bestaat gelukkig maar uit drie standjes. Wel met allerlei mogelijke gradaties, maar gevoel komt óf uit vertrouwen, óf uit twijfel, óf uit angst. Meer 'smaken' zijn er niet. Daardoor is het vrij gemakkelijk om er in te herkennen. Eén van de drie zal de boventoon voeren. Al kunnen ze vrij snel wisselen. Maar alle gevoelens en emoties komen voort uit één van deze drie standjes in gevoel. Op het diepste niveau is angst de oorsprong van kwaadheid, verdriet, en zelfs schuld en schaamte.

Denken en voelen tegelijk? Als je jezelf wilt leren kennen, heb je inzicht nodig in zowel je denken als je gevoel. 'Denken met je hart' brengt je een combinatie, waarin het besturingssysteem niet meer in een of/of locatie leeft, maar in een en/en locatie. Hierdoor ben je beter in staat om het denken en het gevoel in eenheid te houden. Hoe vaak komt het voor dat er een verschil bestaat tussen wat je zegt en wat je eigenlijk voelt? Neem bijvoorbeeld een lichte vorm van irritatie. Hoe vaak houd je die niet voor

jezelf? Waardoor je een innerlijke onbalans creëert in je denken en voelen. De irritatie krijg je - denk je - dankzij die ander, maar hij ontstaat in jou. Dit gebeurt omdat jouw ego - toen het gebeurde - zich óf in je hoofd óf in je hart bevond. Dát is de oorzaak van de irritatie! Niet die ander! De bron van de irritatie ligt bij jezelf, omdat jouw ego zich in één van de twee plaatsen bevond en niet in beide tegelijkertijd.

Het gevolg is dat het ego door die irritatie nog sterker aanwezig blijft in één van de twee plaatsen. En je er dus niets mee opgeschoten bent.

Een ego dat gebruik maakt van denken en voelen tegelijkertijd is een gebalanceerd en bewust ego. Alleen in innerlijke rust is het mogelijk om je gewaar te zijn van je denken en je gevoel tegelijkertijd. Op een dergelijk moment leer je in je eigen zijn. Zo ontstaat de herkenning van jezelf.

We voelen ons behoorlijk gelukkig met zo'n gebalanceerd ego. Dit gaat lang goed. En toch... zal er op den duur een onbestemde leegte gaan knagen. Dan mis je de wezenskracht. Je mist de bewuste aanwezigheid van het wezen in je hart. Het wezen in het hart krijgt te weinig voeding doordat het ego die plaats in gebruik heeft gehouden. En als vanzelf ontstaat er onbalans met weer een nieuwe kans om ditmaal het ego en het wezen tegelijkertijd aanwezigheid te gunnen in het hart. Het hart is in staat om te bundelen en is dus in staat om twee verschillende energiestromingen tegelijkertijd in het bewustzijn te houden. Voor het brein is dit doorgaans onmogelijk, tenzij het brein in een diepe meditatie is.

Het wezen, het hart, het ego en het brein

Het ego en het wezen vormen inderdaad twee verschillende energiestromingen. Ego en wezen verschillen niet alleen van taak, ze verschillen ook in hun energetische ijheid.

Het *wezen* is de meest ijle energiestroom en zorgt voor de verwerkelijking van de zielsbedoeling. Het wezen is echter alleenikbaar in het Nu, wanneer er geen verleden aanwezig is, noch verlangen naar een toekomst. De meest zuivere informatie is de informatie vanuit het wezen. Deze informatie voedt alle lichaamssystemen met levensenergie.

Het *hart* kent een viervoudige functie. Het is een transformator voor de meest ijle energie van het wezen. Het hart heeft vervolgens ook de gegevens uit de aura te verwerken. De aura-energie is al minder ijel. Daarnaast staat het hart in contact met het brein en gaat er heel wat meer informatie

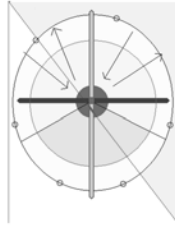
van het hart naar het brein dan omgekeerd. En wanneer het ego zich verspreidt over brein en hart, is het hart tenslotte ook betrokken bij het ego. Het hart is als enige betrokken bij alle vier: bij het wezen, bij zichzelf, bij het brein, en bij het ego. Dit is mogelijk omdat het hart vrij goed energie kan bundelen.

Het *ego* is de compacte energiestroom. Het ego is met hulp van het besturingssysteem de grote behouder. Het ego maakt gebruik van het brein en het hart, van denken en voelen, van verstand en emoties. Het ego kan alleen niets met het wezen. Het heeft er geen directe verbinding mee. Het heeft amper, soms, regelmatig of vaak een verbinding met het hart, al naar gelang de omstandigheden. Als het ego het hart ‘bezet’ is er geen doorkomen aan voor het wezen. Gelukkig kan het ego bewust worden van zichzelf. In samenwerking met het hart loopt alles voor het ego al een stuk gemakkelijker. Het ego maakt gebruik van het brein als het belangrijkste centrum voor de verspreiding van zichzelf.

Het *brein* is de grote informatieverstrekker, die van het brein naar het lichaam gaat en vice versa. De informatie vanuit de zintuigen krijgt betekenis dankzij het brein. Brein en hart wisselen informatie uit. Het brein is voor het lichaam een groots bestuurder. Dankzij het brein ontvangt het ego bewustwording.

Kortom: Er is volop verwevenheid tussen brein en hart. Maar het ego en het wezen blijven verrassend anders in hun werking. Bovendien vertegenwoordigen ze ijle en compacte energie. Het wezen levert de levenskracht. Het ego levert de manifestatiekracht. Beiden belangrijk om andere redenen. Daarom zijn de woorden ego en wezen de aangewezen woorden om het verhaal mee te vervolgen.

DEEL 1

De ontwikkelingen

Een ontwikkelingsproces is een ontplooiing met een bepaald doel. Alle ontwikkelingen die ik beschrijf hebben het doel de bewustwording en het bewustzijn te vergroten. Alle ontwikkelingsprocessen bestaan tegelijkertijd. We herkennen ze ook allemaal. Om iets wat tegelijkertijd gebeurt te beschrijven in een lineaire volgorde is niet eenvoudig. Sommige ontwikkelingen hebben een duidelijke richting. Anderen lijken meer op de achtergrond te blijven. Alle ontwikkelingsprocessen zijn in ons in verschillende gradaties aanwezig.

Voor de meesten onder ons is het innerlijk één grote brij, waar we de werking van het brein amper van die van het hart weten te onderscheiden. Laat staan dat we enig inzicht hebben in de werkingen van het ego en het wezen. Het wezen en het ego gedragen zich totaal verschillend. Door het beschrijven van de verschillende ontwikkelingsprocessen ontstaat er begrip voor het brein, het ego, het hart en het wezen. Dit geeft je meer grip op het leven, zeker wanneer je de werking van beide energieën uit elkaar kunt houden.

Ieder ontwikkelingsproces beschrijft een energetische ontplooiing. De processen worden eerst kort in hun algemeenheid beschreven, zodat duidelijk wordt welke ontwikkeling bedoeld wordt. Hoe verschillend brein, ego, hart en wezen zich kunnen manifesteren in een ontwikkelingsproces zorgt voor verduidelijking. In de processen merk je of er bewustwording aangeleverd wordt of dat er bewustzijn aanwezig is. Er bestaat een groot verschil tussen bewustwording en je ergens bewust van zijn. Bewustwording is het proces dat nodig is voor ontwikkeling. Bewustzijn is een vermogen om in te zetten.

Incarneren

Even een kort maar krachtig energetisch stukje: De levensloop van een wezen start vanuit bezielde energie. Dit krijgt vervolgens een vertaling naar de materie. Wanneer materie bezielde wordt, ontstaat er levensvatbaarheid. De bezieling blijft in energie bestaan en het levende wezen blijft daarmee verbonden tijdens de tijdelijke vorm in de materie. Het levende wezen heeft *in energie* de vormgeving van een tijdelijke bundeling van energie, waarin verandering kan plaatsvinden. Het levende wezen is een authenticiteit in een waarneembare materie. Het wezen verblijft in de tijdelijkheid en keert op een gegeven moment terug naar de bezieling door de materie als wezen weer te verlaten.

Kortom: wezen – incarnatie – excarnatie – wezen.
Hierbij wordt altijd een persoonlijke kringloop voltooid.

Een menselijk wezen heeft tijdens het leven op aarde te maken met incarnerende en excarnerende energie. Ieder leerproces kent een incarnerend en een excarnerend deel. Wanneer een leerproces afgerond is, is het prettig dat de revenuen blijven bestaan en de incarnerende energie zich kan vrijmaken. Als de les is geleerd, mag de ‘doorstane pijn’ in het verleden blijven en de energie daarvan kan excarneren. Het leerproces is afgerond als de energie zich heeft omgezet. Het kan zijn dat een lichaam tijdens een leerproces in belabberde omstandigheden komt. Daarom is het prettig dat het lichaam tijdens een excarnatiefase weer kan herstellen. Genezen is het vrijkomen van ‘oude’ energie. Het kan gaan over het genezen van een fikse verkoudheid tot aan het genezen van kanker. Excarnatie vindt in ieder leven plaats. Het brengt je het schone-lei gevoel.

Wanneer het lichaam zich meer in een excarnerende modus bevindt, vindt er genezing plaats. Dit vindt plaats na een permanente verandering in energie. Iedere genezing is een vorm van excarnatie. Hierdoor evolueert de gebundelde energie. Alle energie die via excarnatie wordt vrijgemaakt kan door andere incarnaties gebruikt en omgezet worden. Excarnatie brengt ons allen evolutie. Energetisch is het een fantastisch woord! Wanneer de slot-excarnatie plaatsvindt en tot voltooiing komt en het wezen terugkeert in de energie, is er veel beleving geweest. Er is energie aangetrokken, beleefd en weer afgegeven. Het wezen bepaalt het moment van incarneren en het moment van de uiteindelijke excarnatie.

Dit is voor het wezen altijd het juiste moment. Het uiteindelijke loslaten van de gehechtheid aan de stoffelijkheid brengt ook verhoging. Verhoging is een permanente verandering, een transformatie richting de ziel. Dus is het wezen na excarnatie altijd in verhoogde staat ten opzichte van het wezen vóór de incarnatie.

Een incarnatie is het 'in den vleze' komen van een fractie van de ziel. De ziel bezielt het wezen dat de incarnatie gaat vertegenwoordigen en biedt de voorwaarden om aangetrokken te worden. De planeet voorziet dit wezen van passende bouwstoffen. Een incarnatie start vanuit de ziel en groeit uit tot een (in ons geval) aards lichaam.

Er is een groot verschil tussen ziel en wezen. De ziel is en blijft energie in zuivere vormloosheid. De ziel zelf is trillingsvrij, maar kan deeltjes van zichzelf in trilling brengen. Wanneer een deeltje van de de ziel in trilling gebracht wordt en daardoor in werking komt, gaat er levenskracht vloeien.

Het wezen is het in-trilling-zijnde deeltje van de ziel. Het wezen brengt de levenskracht tot in het lichaam. Het wezen kent ook een lichamelijke verbondenheid met de stoffelijke trillingen. De levenskracht wordt dankzij het lichaam omgevormd tot levensenergie. Het wezen kent momenten van trillingsvrijheid om zielsinformatie te ontvangen in het lichaam en het kent de trilling van de levensenergie in de verbondenheid met de stoffelijke trillingen.

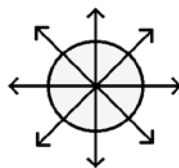
Het wezen incarneert. Het komt 'in de stof'. Dit is in de vleselijke materie komen. Het incarnatieproces van het wezen in de stof is een ontwikkelingsgang. In het begin is het wezen nog steeds in staat om in en uit 'de stof' te kunnen, maar naarmate de dracht vordert begint het wezen meer en meer te wennen aan het verbonden zijn aan de stoffelijkheid. Het werkelijke zelfstandige leven van het wezen in de stof start pas bij de geboorte. Iets wat we allemaal hebben meegemaakt. Het wezen beleeft vanaf dat moment de verbondenheid met het lichaam.

Je start als een bezielt wezen in een babylichaam. Je start in een lichaam dat deels uit zichzelf beweegt en dat je steeds beter gaat leren besturen. Bij de eerste inademing begint de zelfstandigheid, al is er om te overleven volkomen afhankelijkheid aanwezig van de omgeving. Het spel is begonnen, je doet mee, en je leert gaandeweg de regels wel kennen.

We gaan nu beginnen aan de ontwikkelingsprocessen. Allereerst worden ze in het kort beschreven.

1. Van binnen naar buiten

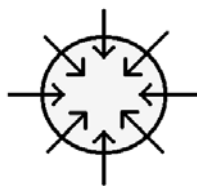
Deze eerste gaat over alles wat 'van binnen naar buiten' gebracht wordt. Zodra we als wezen in een lichaam aanwezig zijn (vaak al in de buik), beginnen we ons van binnenuit te openen voor de omgeving.

Deze eerste ontwikkeling blijft het hele leven bestaan en zal iedere dag zijn werking hebben, omdat je iedere dag wel iets vanuit je innerlijk naar buiten brengt. De kracht van dit eerste ontwikkelingsproces is om iets nieuws aan te gaan van binnenuit; om dit nieuwe vervolgens in de buitenwereld te herkennen als al bestaand, en om het dan zelf vervolgens te ontwikkelen als vaardigheid. Het cirkeltje komt rond wanneer het geleerde uitgedragen wordt. Van beginneling via gevorderde naar ervaringsdeskundige.

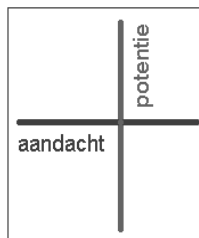
2. Van buiten naar binnen

Het tweede ontwikkelingsproces gaat over alles wat 'van buiten naar binnen' komt. Van alle mogelijkheden in de grote buitenwereld tot de betekenis ervan in het persoonlijke innerlijk. Dit proces verbindt de buitenwereld met de binnenwereld en maakt er één geheel van. Alles wat van buitenaf op je afkomt en wat impact heeft op je innerlijk heeft je wel iets te leren. Dit ontwikkelingsproces loopt ook door tot je laatste dag. Het staat je iedere dag bij in de uitkristallisering van jezelf.

3. Potentie en aandacht

In het derde ontwikkelingsproces komen 'wat je kunt' en 'waar je aandacht aan geeft' bij elkaar. Hier zijn de energieën van de potentie verbonden met die van de aandacht. Potentie is een zielskwaliteit, terwijl aandacht behoort bij de geest en het ego. De geest wordt gebruikt door zowel het wezen als het ego. Hierin vinden we de verbinding tussen potentie en aandacht.

Het wezen is verbonden met de verticale lijn van de potentie. Deze lijn symboliseert alle mogelijkheden in alle tijden en in alle ruimte. De horizontale lijn vertegenwoordigt het ego en symboliseert aandacht. Het maakt hierbij niet uit of het ego aandacht vraagt of geeft.

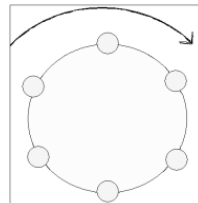
4. Detaillering

Dit ontwikkelingsproces zorgt voor detaillering in de persoonlijkheid. Gedurende het hele leven gaat dit door. Alle gebeurtenissen hebben op hun eigen manier enig effect op het lichaam en de geest, of je je daar bewust van bent of niet. Iedere situatie waarin je komt te verkeren, voegt iets toe aan het geheel. Er ontstaat hierdoor veel detaillering. In dit ontwikkelingsproces worden de ontwikkellijnen van wezen en ego gevolgd. Hoe vaak staat het ego aan het stuur en hoe vaak ervaar je intuïtieve informatie? Blijven ze een beetje in elkaars buurt of neemt het ego constant de regie in handen? Dit ontwikkelingsproces brengt een sterke kracht tot manifesteren tot stand.

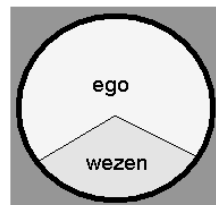
5. Tempo van ontwikkeling

Karma betekent belevend erven. Dit houdt in dat er eerst **beleefd** dient te worden voordat er karmisch iets veranderen kan! Je erft wat je nodig hebt voor de zielsbedoeling. De enige die hier niets van weet is het ego. Het ego krijgt als vanzelf weet van karma, door het te beleven. Hierdoor kunnen er inzichten ontstaan. Wanneer er inzicht aanwezig raakt, *kán* er een verandering starten *met behulp van* het ego. Dit ontwikkelingsproces heeft twee tempi: die van de snelheid en die van de traagheid. Lukt een verandering, dan is het snelle tempo beleefd. Lukt de verandering niet, dan is er het langzamere tempo gaande en is er eerst meer beleving nodig.

6. Tweevoudigheid

In dit ontwikkelingsproces start het bewuste tweevoudige. Het tweevoud herkennen is beseffen dat er ego en wezen bestaan en dat het ego anders reageert dan het wezen. Het wezen zal een situatie vanuit

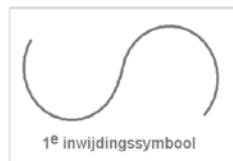
toekomstige gunstigheid beantwoorden. Het ego *kán* alleen reageren vanuit opgedane informatie. Het ego leert *na* opslag van een beleving. Het ego reageert altijd vanuit het verleden.

Dit ontwikkelingsproces brengt specifiek duidelijkheid in de werking van ego en wezen. Onderscheidingsvermogen tussen het ego en het wezen ontwikkelen heeft direct effect op de nog komende ontplooiingen.

7. Wat je zaait..

Dit ontwikkelingsproces *begint* met overgave aan de bedoeling van de incarnatie. Het wezen zal steeds impulsen geven om actie te ondernemen.

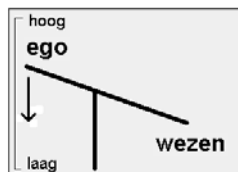
Het talent komt in ontwikkeling. Ieder talent dat de kans krijgt zichzelf te ontwikkelen in eigen tempo, brengt de bedoeling van de incarnatie dichterbij. Dit ontwikkelingsproces gaat over iets vanuit het *wezen* tot manifestatie brengen en hoe het ego daar mee omgaat.

8. Gebruik van macht of kracht

Wanneer er besef is dat er een wezen in je woont dat andere belangen najaagt dan het ego, wordt het tijd om het wezen vaker aan het stuur te laten. Het ego mag geschikt gemaakt worden voor de taak om het wezen te ondersteunen om het geheel te dienen. De rollen worden omgedraaid:

het ego wordt ondersteunend aan het wezen en het wezen maakt de zielsbedoeling waar. De achtste ontplooiing gaat over ompolen. Zodat het ego dienend wordt aan het wezen.

9. De openbaring

Dit negende ontwikkelingsproces is een openbaring! Het zal steeds duidelijker worden hoe het leven, de persoonlijkheid, het ego en het wezen zich tot elkaar verhouden. Deze ontplooiing brengt je de verbinding tussen de ziel en de persoonlijkheid. Het is een verbinding waarbij het ego onnodig is! Dat deze ontplooiing pas kan ontstaan nadat het ego zich kan overgeven aan het wezen kan niet anders.

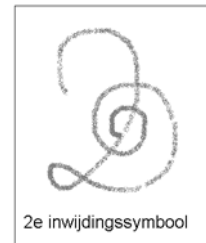
10. Keuze: leiden of lijden

Dit tiende ontwikkelingsproces gaat over keuze. Deze ogenschijnlijk gemakkelijke ontplooiing heeft toch veel ontdekkingen te bieden. De zielsontwikkeling kiest de ouders, de familieomstandigheden en de tijd van incarnatie. De ziel kiest de beste omstandigheden om de ziel te dienen. De ziel weet wat de bedoeling is van de incarnatie. De persoonlijkheid weet dit niet. Keuze is daarnaast ook iets van de geest. Door wat de persoonlijkheid kiest, ontstaat beleving. Het beleven van keuze maakt zoveel mogelijkheden open. Wat te kiezen? Wat te worden? Wat te zijn?

11. Ontspanning

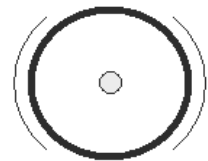
Dit elfde ontwikkelingsproces gaat over het realiseren van eigenheid, met inachtneming van de wortels van afkomst, met alle ruimte voor ontwikkeling. Dit ontwikkelingsproces start vanuit het respect dat je hebt voor het waarderen van jezelf. Het juiste waarderen van jezelf heeft zelfvertrouwen en zelfkennis nodig zonder over- of onderschatting.

12. Voleinding of Herkansing

Dit laatste ontwikkelingsproces is de beleving van het Nu. Het is het proces dat je niet kunt en wilt missen. Op ieder moment is het mogelijk om een andere weg in te slaan dan voorheen. De kracht van verandering is zo belangrijk, omdat deze je iedere keer opnieuw weer verbindt met je wezen!

Een tweede deel van dit ontwikkelingsproces is het ontvangen. Alles komt je toe. Zodra je in staat bent om alles te ontvangen, weet je dat je precies krijgt wat je nodig hebt voor de zielsbedoeling. Meestal willen we goede dingen wel ontvangen en lastige dingen niet. En dat wat je niet wilt, stoot je af. Dat wat je afstoot, komt in een andere vorm opnieuw naar je toe. Het derde en laatste deel gaat over voleinden. Pas in dit ontwikkelingsproces kan karma daadwerkelijk opgelost worden. Karma lost

zich namelijk op in liefde.

Deze ontwikkelingsprocessen gaan we in het volgende deel bekijken vanuit het ego. Je zult zien, dat wat je leest heel vanzelfsprekend is.

In deel drie bekijken we opnieuw dezelfde ontwikkelingsprocessen, maar ditmaal vanuit het wezen. Ook dat zal je vanzelfsprekend vinden.

Toch verschilt de manier waarop het ego reageert danig van het wezen.

Nu je beiden naast elkaar kunt leggen, valt het verschil je beslist op.

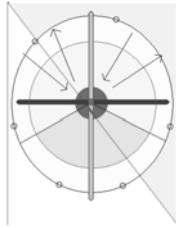
Ik heb de ontwikkelingsprocessen eerst allemaal vanuit één perspectief beschreven, om je in de bijpassende energie te laten beleven. Zou ik ego en wezen pal achter elkaar beschreven hebben, dan zouden je - vreemd genoeg - minder verschillen opvallen. Dit komt omdat je dan nog vanuit een verstrengeld ego en wezen de teksten tot je zou nemen.

Herinner je je nog dat we het hadden over de compacte energie van het ego en de veel ijlere energie van het wezen? Dat is wat je nu al lezende kunt ervaren.

In het vierde deel worden dezelfde processen nogmaals beschreven, maar nu vanuit een dwars door elkaar lopende ego- en wezensenergie. Ook dit vind je heel begrijpelijk, omdat je zelf meestal in een energetische vermenging aanwezig bent.

Hoe meer je de compacte energie van het ego weet te onderscheiden van de ijlere energie van het wezen, hoe bewuster je ego is. Het is leuk om in deel vier te ontdekken hoeveel je al herkent van de beide energieën.

DEEL 2

Het ego in de praktijk

Wanneer iemand het woord ego gebruikt is het vrij zeker dat het niet volkomen helder is wat er precies mee bedoeld wordt. Het ego is een woord dat vaak gebruikt wordt, maar waar een heleboel verschillende opvattingen achter kunnen schuilen.

Het ego is de energie van behoud voor het lichaam, voor de geest, voor herinneringen en voor hoop richting de toekomst. Het vertegenwoordigt waarde op fysiek, emotioneel, mentaal, psycho-sociaal en energetisch gebied! Het ego kent een hoop gebieden waarover het zijn energie dient te verdelen. Het ego is de energie van de bewustwording!

Het fysieke ego

Kijken we naar de functie van het ego in ons lichaam dan is het ego overweldigend indrukwekkend. Het ego in het lichaam draagt zorg voor het zo lang mogelijk behouden van alle activiteiten van het lichaam en alle activiteiten in het lichaam. *Alle* taken van *alle* systemen in het lichaam zijn gebaat bij een goed functionerend ego!

Op plaatsen waar *te weinig ego-energie* aanwezig is in het lichaam wordt dit kenbaar gemaakt. Het ego is immers de energie van behoud. Het lichaam alarmeert om te beginnen door spanning te creëren. De plek die gekozen wordt om spanning te vertonen is de beste plek in het lichaam om de achterliggende oorzaak (te weinig 'behoud' op die plek) te vertegenwoordigen. Spanning in een lichaamsplek betekent dat er onvoldoende ontspanning door de weefsels en structuren gaat. Spanning is het min of meer stagneren van de natuurlijke informatiedoorstroming. De plek krijgt te weinig nieuwe informatie.

De truc is om in te zien dat door de negatie van een spanningsplek in het lichaam, diezelfde plek bij verdere negatie meer in spanning oploopt. *Spanning is dus een vertoon van te weinig ego-energie - van te weinig behoud - op die plek!*

Bij te weinig ego-energie is er onbewustheid aanwezig. Vandaar dat óók de negatie van spanningen in het lichaam op onbewust niveau gebeurt. Onbewustheid is een deel van het ego. Het ego bestaat uit een *dagbewust* deel, een *onderbewust* deel en een *onbewust* deel. Je kunt het ego niet de schuld geven, wanneer het onbewuste deel zijn werk doet. En omdat het onderbewuste ego-deel *onder* het bewuste leeft, ben je je daar óók niet bewust van. Van 2/3^e deel van het ego ben je je niet bewust!

Word je je bewust van een spanningsplek in het lichaam dan is er bewustwording gestart. Bewustwording valt onder de taken van het ego en kost energie. Deze bewustwording dient in alle lagen van het ego gerealiseerd te worden. Het dagbewuste ego neemt nota van de spanningsplek en het onderbewuste houdt deze spanning vast. Er ontstaat onderlinge werking tussen de ego-delen. Het dagbewuste ego-deel wenst een verandering, maar kan niet bij het onderbewuste deel. Het onderbewuste ego-deel heeft geen contact met het bewuste deel en zal in het gewone patroon verder draaien. Dit brengt een innerlijk conflict tot stand, wat weer energie kost. Zo komt de spanningsplek nog meer energie tekort.

Wanneer er vervolgens nog steeds te weinig ego-energie aanwezig blijft op die lichaamsplek, zal de spanning successievelijk overgaan in pijn. Dit is een nieuwe kans tot bewustwording. Het innerlijke conflict tussen dagbewust en onderbewust ego vlamt weer op en het gevaar bestaat opnieuw dat deze beide delen de meeste energie verbruiken, zodat de spanningsplek die inmiddels pijn doet nog steeds te weinig ego-energie ontvangt. Vervolgens blijft er voor het lichaam niets anders over dan het vormen van een passend ziektebeeld.

Een goed functionerend ego is voor het lichaam dus van levensbelang. De samenwerking tussen het onbewuste, onderbewuste en dagbewuste ego dient te allen tijde soepel te verlopen, anders komt dit tot uiting via het lichaam. Eerst door spanningsopslag, vervolgens via pijn of met een passend ziektebeeld. Een tekort aan eenheid in het ego gaat pijn doen.

Bij acute pijn of een acuut ziektebeeld is er zeker een innerlijke ego-strijd gaande met eraan voorafgaand een groot tekort aan ego-energie voor de aangedane plek. Wanneer de drie ego-delen in volledige eenheid samenwerken is de weerstand tegen ziekte op zijn grootst.

Het dagbewuste, onderbewuste en onbewuste ego

Hoe de drie ego-delen samenwerken en waar ze zich bevinden wordt duidelijk als we naar de hersengolven kijken. De hersenen produceren voornamelijk bèta, alpha-, thèta- en deltagolven. Er bestaan ook gamma-hersengolven. Deze laatste worden ook wel hoog bèta genoemd.

Het dagbewuste ego-deel bevindt zich voornamelijk in de bèta hersengolven. Het vormt het actieve denken, het kunnen plannen en het contact maken met de buitenwereld. Het dagbewuste ego-deel is onze verbinding met de buitenwereld! Dit deel gebruikt maar een paar procent van de totale ego-capaciteit. Het lijkt alsof het dagbewuste ego het hele leven vormgeeft, maar dit klopt niet.

Het onderbewuste ego gebruikt het allergrootste deel van de totale ego-capaciteit! Het gebruikt wel 95% van de gehele ego-energie! Hier beleeft het ego zijn functie als energie van behoud. Dit deel houdt alle lichaams-systemen zo goed mogelijk aan de gang zonder dat er bewuste aandacht voor nodig is! En dat zijn heel wat systemen. Denk even aan ademhaling, hartslag en spijsvertering, e.d. en nog tal van andere lichamelijke functies. Plus al je bewegingen en houdingen en zo. Verder heeft dit deel ook alle programmaties over 'hoe ergens over te denken en wat daarbij te voelen' in behoud. En behouden kan dit deel als de beste!

Het onderbewuste ego heeft herinnering en programmatie voor de geest, herinnering en programmatie voor het bewegen van het lichaam en herinnering en programmatie voor het besturen van alle lichaamsfuncties. Geen wonder dat het bijna de hele egocapaciteit nodig heeft!

Omdat dit deel onder het dagbewuste ligt en je je er niet van bewust bent is er een communicatiemiddel nodig tussen dit onderbewuste ego en het dagbewuste ego. Opdat het bewuste ego wel kan leren wat er in het onderbewuste aanwezig is en zich daarvan bewust kan worden. Dit communicatiemiddel zijn de alpha hersengolven. Hiervoor is een ontspannen bewustzijn nodig, dat voldoende alfa hersengolven produceert. Alfa hersengolven vormen de brug tussen het dagbewuste en het onderbewuste. Alpha hersengolven zijn de ontvangers van zintuiglijke informatie! Via de zintuigen leert het bewuste ego over zichzelf.

Alle niet direct ter zake doende zintuiglijke informatie gaat naar het onderbewuste ego. Dat wat de aandacht vangt en wordt opgemerkt, krijgt betekenisgeving. Die betekenisgeving komt voornamelijk dankzij het

onderbewuste ego tot stand. Zodat het dagbewuste ego zo veel mogelijk vrij blijft om de illusie te leven dat het in staat is om de wereld te scheppen die het verlangt. En doorgaat met vaardigheden ontwikkelen en daarvan geniet.

Het onderbewuste ego-deel vormt het totale besturingssysteem waarmee lichaam en geest hun samenspel kunnen beleven! Dit ego-deel bepaalt hoe 'wat-je-beleeft' mening verkrijgt, en hoe je iets beoordeelt.

Het bewuste ego-deel beleeft - naarmate de geleefde tijd vordert - steeds meer wat er door het onderbewuste ego-deel behouden wordt. Dit is de uitkristallisatie. Zo word je als vanzelf bewuster van het onderbewuste.

Het onbewuste ego-deel woont voornamelijk in de delta-hersengolven, waarin o.a. onze slaap ligt en onze nachtelijke helingscapaciteit. De informatie die hier opslag vindt is verbonden met het collectieve bewustzijn. Dit ego-deel brengt karma het ego binnen! Wanneer er karma binnengebracht wordt, geeft het onbewuste ego (ook overdag) informatie via impulsen, die nog geen enkele grond van bewijsbaarheid in zich dragen. Het onbewuste ego brengt informatie naar boven die niet vanuit de zintuiglijke input ontstaat! Het is een indirecte vorm van vage angst of twijfel. Deze voor het dagbewuste én onderbewuste nog 'onbelangrijke' informatie blijft leven in het onbewuste ego-deel en blijft hierdoor aanwezig als iets onbestemds in jezelf waar je geen woorden aan kan geven.

Het dagbewuste ego-deel is je wakkere bewustzijn. Dit deel denkt betekenis te geven aan alles wat het dagelijks overkomt en beleeft. Maar bij nader onderzoek blijkt de betekenis afgegeven te worden door het onderbewuste ego-deel. Dit onderbewuste ego-deel kan huidige informatie razendsnel vergelijken met alle ooit eerder ingebrachte gegevens. De zintuiglijke informatie, die *nu* aangeleverd wordt, krijgt betekenis dankzij vergelijking met het verleden. Hierdoor wordt de nieuwe informatie van vandaag gekleurd door het verleden.

De betekenisgeving die er aan de zintuiglijke waarneming meegegeven wordt, brengt in het lichaam chemische reacties teweeg die het bewuste ego-deel gevoelens noemt. Gevoelens zijn de lichamelijke, chemische vertalingen van de betekenisgeving. Gedachten zijn een stroom van innerlijke woorden die je hoort als je naar jezelf luistert. Het onderbewuste vormt zowel onze gedachten als onze gevoelens.

Vrouwen gebruiken veel woorden om hun gevoelens te beschrijven. Mannen gebruiken eerder de verwoording van hun gedachten. Dat we

gedachten en gevoelens als apart kunnen beleven geeft ons een extra kans op bewustwording!

Niet alle zintuiglijke informatie wordt doorgegeven aan het wakkere bewustzijn, het dagbewuste ego-deel. Alle zintuiglijke informatie wordt door de thalamus in de hersenen ‘gezeefd’ en de ‘overtollige informatie’ blijft in het onderbewuste om het dagbewuste ego-deel niet onnodig te belasten. Deze overgebleven informatie activeert echter óók chemische reacties in het lichaam. Reacties die ditmaal niet begrepen kunnen worden door het wakkere bewustzijn. Hieruit kunnen bovendien lichamelijke spanningen ontstaan, waarvan het bewuste ego-deel de herkomst niet kan benoemen.

Kortom:

Dagbewust ego	is het wakkere, dagelijkse bewustzijn.
Onderbewust ego	is het <i>daadwerkelijke</i> besturingssysteem.
Onbewust ego	brengt karma het ego in.

Het lichaam is de enige plaats waar alle informatie tot beleving komt.

De emotionele waarde van het ego

Gevoelens zijn persoonlijk. Een gevoel is iets wat het gemakkelijkst in het innerlijk of in het lichaam waargenomen kan worden. Alle gradaties van gevoelens van miniem tot sterk zijn mogelijk in beleving. Wanneer gevoelens onopgemerkt blijven en er toch bewustwording nodig is, zullen gevoelens sterker aanwezig raken. Gevoelens kunnen zich meer en meer versterken totdat er op een gegeven moment een duidelijke emotie ontstaat. Een emotie is de uiting van een gevoel dat niet langer binnengehouden kan worden. De vreugde, de boosheid, het verdriet of de angst komen – als vanzelf - naar buiten. Een emotie komt - zodra de ontlading is afgelopen - ook tot een einde.

Een gevoel kan veel langer aanwezig blijven dan een emotie. Zolang gevoelens binnen gehouden worden, leiden ze een redelijk onzichtbaar leven. Daar waar gevoelens ‘slepend’ worden, creëren ze een gewoontegevoel dat niet eens meer opgemerkt wordt. Langdurige gewoontegevoelens worden vertaald in spanningen in het lichaam. Deze spanningen worden geleidelijk aan krachtiger zodat er bewustwording naartoe getrokken wordt.

De mentale waarde van het ego

Het wakkere, dagbewuste ego-deel met veel bèta-hersengolven vormt de verbinding met de buitenwereld. Bèta-hersengolven vertegenwoordigen het actieve denken. Dit actieve denken gebruik je als je wakker bent. Dit actieve denken noemen we dan ook toepasselijk: het dagelijkse bewustzijn of het dagbewuste.

Het dagbewuste ego creëert de illusie dat de dag gevuld wordt met actief zelfgestuurd denken. Het actieve denken kan inventief, origineel, fantasievol, logisch, artistiek en creatief zijn. Zodra echter het actieve denken even stopt, wordt 'het gat' direct opgevuld met gedachten uit het onderbewuste. Meestal zonder dat we dat in de gaten hebben.

Het dagbewuste ego is het deel dat *zorg draagt voor de bewustwording!* Dankzij dit ego-deel kan er verandering ontstaan én kan deze verandering verwerkt worden. Voordat een verandering als programma aanwezig raakt in het onderbewuste is er heel wat herhaling nodig. Er moet als het ware een nieuw spoor aangelegd worden. Focus houden op het doel is dan ook een taak van het dagbewuste ego.

Dit wakkere bewustzijn kan het niet zomaar winnen van het onderbewuste, maar het zal wel de bewustwording op gang houden. Het dagbewuste ego kan wel gebruik maken van technieken als EFT, EMDR en NLP om veranderingen van gedachtepatronen die zich in het onderbewuste bevinden effectief aan te pakken.

EFT	= Emotional Freedom Techniek
EMDR	= Eye Movement Desensitisation and Reprocessing
NLP	= NeuroLinguïstisch Programmeren

De tomeloze stroom van gedachten wordt duidelijker waarneembaar wanneer we inkeren en onze aandacht naar binnen richten. Gedachten worden daar beleefd als woorden, beelden en gevoelens. Daar waar we een gedachte oppakken en erover gaan nadenken ontstaat een verbinding tussen het onderbewuste en het dagbewuste ego-deel.

Denken betekent gebruik maken van het dagbewuste ego-deel. Naar je gedachten luisteren zonder er iets mee te doen is luisteren naar je onderbewuste. Leren luisteren naar je gedachten is leren wat er aanwezig is én is leren inzien wat er *ontbreekt*. Als er ontbreekt dat je trots bent op jezelf als je een moeilijke klus geklaard hebt, of als er ontbreekt dat je jezelf beloont als je iets gedaan hebt waar je bang voor bent, is er aanvulling nodig. Wat er dan ontbreekt in gedachten is zelfwaardering. Dit

heeft bij een 'te weinig' in gedachten beslist bewuste aanvulling nodig! Dat wat langdurig ontbreekt vertaalt het lichaam keurig in spanning, pijn of ziekte. 'Jezelf kleiner maken dan dat je bent' doet uiteindelijk pijn. Het lichaam vertaalt dit steeds sneller in spanning en/of pijn naarmate dit vaker voorkomt. Er is werkelijk aandacht nodig voor de gedachten die *niet automatisch gedacht* worden.

Wanneer het dagbewuste ego eenmaal weet wat er ontbreekt, zal het inzien dat er in het onderbewuste nog geen programma voor bestaat. Een nieuw programma aanmaken is herhalen, herhalen, herhalen totdat het in het onderbewuste als programma aanwezig is. In het onderbewuste dient het aanwezig te zijn om als automatisme te kunnen gaan fungeren.

De psychosociale waarde van het ego

Het wakkere, dagbewuste ego maakt volop gebruik van het onderbewuste, dat betekenis geeft aan alles wat ons overkomt. Het onderbewuste - als besturingssysteem - behoudt zo lang mogelijk de vaardigheden die we hebben opgebouwd, zodat we ze zonder nadenken kunnen inzetten. In deze bundel vaardigheden zitten ook de omgangsvormen met anderen. Dankzij onze communicatie met anderen kunnen we inzien of een aangeleerd programma zinvol is of dat een verandering wenselijk is.

Op het psychosociale vlak heeft het dagbewuste ego een duidelijke balans nodig tussen 'mij en jij', waarbij het een 'ons' kan worden maar wel met behoud van het 'mij en jij'. Als het teveel een 'ons' wordt, verliest het ego aan zeggingskracht. Het ego waardeert verschillen. Het ego heeft voldoende eigenheid nodig tijdens het functioneren in een groep.

Het dagbewuste ego heeft het meest te ervaren in de relatie met anderen. Dit is immers het ego-deel dat contact maakt met de buitenwereld. Ieder contact dat er met een ander ontstaat kán het innerlijk beroeren, maar dat hoeft niet. Wordt het innerlijk geraakt en beroerd, dan is er iets te leren. Wordt het innerlijk geraakt en enthousiast, dan is er iets te geven. Wordt het innerlijk niet geraakt, dan is het contact oppervlakkig. Beleeft het innerlijk een samengaan, dan lossen de ego's op. Meestal is dit maar tijdelijk, want een ego kan niet zonder zichzelf als vrijstaand individu.

De psycho-sociale interactie tussen mensen is een mix van dagbewust ego, onderbewust ego en onbewust ego. Vooral het onbewuste ego draagt zorg voor karmisch reactief gedrag. Dit is gedrag dat het dagbewuste ego verrassen kan. Wat er ook aan gedrag aangedragen wordt, de

interactie zal aan alle partijen karmische ervaring brengen. Interactie tussen ego's activeert polaire werking, waardoor er voor alle ego's bewustwording geactiveerd wordt. Steeds meer bewustwording aantrekken en ontvangen brengt uiteindelijk herkenning tot in alle ego-delen. Jezelf begrijpen leert je om anderen te begrijpen. Dankzij het dagbewuste ego is dit mogelijk!

Psycho-sociale interactie vraagt om balanceren van jezelf in een groep. In het gunstigste geval is er bij allen een redelijke hoeveelheid 'mij in mij' aanwezig. Gaat er constant *te veel* aandacht naar eenzelfde iemand in een groep dan noemen we die persoon egocentrisch.

Wordt er van je geëist dat je voor iemand iets doet, maar je moet het precies zo doen zoals die ander het hebben wil, dan is dat egoïstisch van die ander. Bij egocentrisme en egoïsme is er een teveel aan 'mij' bij die persoon aanwezig.

Een te weinig 'mij in mij' maakt dat je in een groep eerder over het hoofd wordt gezien. Een evenredige aandachtsverdeling tussen 'mij en jij' is het gezondst voor alle partijen.

Het onbewuste ego reageert op anderen zoals dieren dat doen. Het onbewuste ego reageert puur op de aangeleverde energie van het moment. Het onbewuste ego leeft volkomen in het Nu en kan niet anders. De reacties van het onbewuste ego zijn afhankelijk van de signalen vanuit de omgeving. Deze signalen bepalen het gedrag. Het onbewuste ego reageert prima op rustig en zelfbewust gedrag en wordt onrustig wanneer het dominantie of onzekerheid van buitenaf tegenkomt. Dominantie en onzekerheid zijn uitersten van elkaar. Het onbewuste ego voelt zich het prettigst in een veilige omgeving, waarin het niet heen en weer geslingerd wordt tussen uitersten.

Daar waar karmische ervaring nodig is, zal onbalans aangedragen worden. Onbalans die het hele ego-systeem beïnvloedt. De karmische invloed zal starten bij het onbewuste ego-deel, zal daar invloed uitoefenen en zich uiteindelijk verspreiden tot in het dagbewuste ego.

De energetische waarde van het ego

Behoud, behoud en nog eens behoud. En om iets te kunnen behouden heeft het ego richting als hulpmiddel om in te zetten. Geven en nemen, halen en brengen, dit soort tegenstellingen geven een richting aan. Alle gradaties tussen prettig en onprettig zijn fraseringen van een tegenstel-

ling met een richting. Dit heeft een bedoeling. Het beleven in een tegenstelling met een richting zorgt ervoor dat het ego kan gaan vergelijken. Vergelijken brengt altijd wel een vorm van prettig of onprettig teweeg. Vergelijken vormt dus een gevoel. Gevoel is een hulpmiddel van het ego om alle gradaties van een tegenstelling te kunnen gaan herkennen. Hoe subtieler gevoel herkend wordt, hoe verfijnder het ego kan vergelijken. Het zelf gebruik maken van richting is het krachtigste hulpmiddel van het ego om zichzelf aanwezig te houden! Met richting is zoveel te doen. Zodra er richting aan iets gegeven wordt, ontstaat er 'doen'. Doen is aan richting gevolg geven. Door iets te doen is het ego aanwezig. Zolang er doen is, is er ook ego. Totaal niets doen is voor het ego heel erg moeilijk.

Ook op energetisch gebied heeft het ego een behoorlijke invloed. Het ego is onderhevig aan polaire werking. Polaire werking is de samenhang tussen plus en min. Denk aan een weegschaal met twee bakjes. Wanneer er een teveel in het ene bakje zit, heeft dat direct effect op het andere bakje. Daar waar het ego een ongelijke verdeling aan polaire werking draagt, is er onbalans. Onbalans vraagt om herstel richting balans. Het ego is de creator van onbalans, de waarnemer van onbalans en ook de balansreparateur! Wanneer de onbalans is gecombineerd met richting wordt ieder sociaal contact hiermee 'besmet'. Het uitdragen van onbalans met richting veroorzaakt in de directe omgeving veel egoschommelingen. Onbalans in zowel de gevende als nemende richting veroorzaakt leed. Het versterkt de ego-energie bij allen en het wezen wordt hierdoor naar de achtergrond verbannen. Alleen een ego in balans, dat zichzelf onder alle omstandigheden in balans weet te houden, heeft hier geen last van. Dan is er een bewust ego aanwezig. Of iemand heeft een dikke huid. Door het beleven van onbalans wordt wel veel bewustwording op gang gebracht. Al is dit net zo goed mogelijk zonder ego's in onbalans. Een volgend deel van het energetische ego bevindt zich op meridiaanniiveau. Meridianen zijn energiebanen die in het lichaam aanwezig zijn en die onder- of over-energie vertalen in emoties en gevoelens. Deze onder- of over-energie ontstaat door polaire werking. Hiermee geeft het ego als energie van behoud op alle plaatsen in het lichaam aan of er een te weinig of een te veel aan energie aanwezig is. Waar een teveel aan energie aanwezig is ontstaat een over-energie, die op een andere plaats in het lichaam weer onder-energie veroorzaakt. Deze onbalans wordt door het onderbewuste ego opgemerkt. Een ego in onbalans zorgt ervoor dat je minder lekker in je vel zit.

Chakra's werken als energiecentra die energie krijgen uit de aura. Op deze wijze wordt de energie van buiten naar binnen gebracht. Van de chakra's naar de meridianen tot in het lichaam.

Ook op het niveau van de chakra's heeft het ego invloed. Maar hier alleen in de onderste drie chakra's. Dit zijn de chakra's van het overleven (1), de groeikracht en voortplanting (2) en de wilskracht (3). Het ego is de drager van het behoud (1^e chakra), van de bewustwording (2^e chakra) en van 'het doen in richting zetten' (3^e chakra). In het vierde chakra komen ego en wezen tot elkaar.

Onbalans in de onderste drie chakra's ontstaat door trauma. Pas als de energie in de chakra's aangevuld is en in behoud genomen wordt door het ego kan de verwerking van een trauma op gang komen. Energie aanvullen kan van buitenaf. De energie ervan opnemen in het ego kan alleen van binnenuit.

Als laatste is de energetische waarde van het ego terug te vinden in de aura. De aura is het energieveld dat zich rondom een persoon bevindt. Ook hierin heeft de energie van behoud een rol. Eerlijk gezegd is dit het belangrijkste gebied om het ego in te activeren. Het geeft de persoon gronding en uitstraling. Op deze uitstraling wordt altijd gereageerd, bewust of onbewust. Is er te weinig ego aanwezig in de uitstraling, dan lijkt je al snel op een grijze muis. Je wordt gewoon minder snel opgemerkt. Teveel ego aanwezig hebben in de uitstraling maakt je tot een groot artiest of een dictator. Hiervoor is vaak ego-energie van anderen nodig. Voldoende ego aanwezig hebben in de aura zorgt ervoor dat je voldoende gronding hebt, waardoor je jezelf kunt uitkristalliseren in contact met anderen. Je kunt jezelf neerzetten en het een ander gunnen zichzelf ook neer te zetten.

Het ego en spiritualiteit

Op onbewust niveau wordt karma overgedragen van de ouders op het kind. Over het algemeen zijn de ouders zelf nog te jong om al voldoende weet te hebben van het karma dat ze zelf hebben meegekregen. Ze zitten nog volop in het beleven ervan. Karma moet eerst beleefd worden. En pas na voldoende beleving kan er karmisch iets gaan veranderen. De meeste ouders dragen zorg voor het kind en dragen daarbij angst voor het verliezen van het kind. Hierdoor zal het kind op onbewust ego-niveau gevoed worden met angst.

Het meest krachtige middel van het ego is angst. Angst verspreidt zich op bewust, onderbewust en onbewust egoniveau in het lichaam en de geest van een persoon.

Op bewust ego-niveau zorgt angst juist voor de pure beleving van de ego-energie. Er kan zo beleefd worden hoe krachtig, hoe omvattend en hoe diep de ego-energie verankerd is in een persoon. Ieder beleven van angst is een verstoring in het ontvangen van wezensinformatie.

De enige plaats waar het ego in de weg zit is bij de spirituele leerweg. Op alle andere niveaus heeft het ego een functie. Op spiritueel niveau is het ego in al zijn vormen een verstoorder. Op bewust ego-niveau verlangt de spirituele leerweg het loslaten van de betekenisgeving. Op onderbewust niveau verlangt de spirituele leerweg het reinigen van oude verstorende patronen uit de opvoeding. Op onbewust niveau zorgt het karma voor de manier waarop de spirituele leerweg zijn vorm krijgt. Hier bepaalt het karma de weg die er bewandeld wordt. Hier is geen vrije beleving mogelijk. Je kunt het wel willen...

Spiritualiteit gaat tegenwoordig over eenheid, licht en liefde. Een eenheidservaring is al te ervaren bij een kortstondige rust in het onderbewuste ego. Zodra er even geen betekenisgeving actief is, kunnen dit soort ervaringen optreden. Betekenisgeving wordt sterker door vergelijkingen met het verleden. Zodra er even geen verleden is, is er eenheidsbeleving. Dit brengt een verlangen naar meer van dit soort ervaringen tot stand. Deze ervaringen hebben nut om het Nu te kunnen ervaren.

Ervaringen die op deze manier in het bewuste ego ervaren worden zijn vaak de op-gang-brengers van een spirituele zoektocht. Werkelijke spiritualiteit leert je om het bewuste en onderbewuste ego uit te schakelen. Is er dan nog bewustwording mogelijk? Ja, nou en of!

De ervaringen die ontstaan tijdens een korte periode van egoloos beleven zijn gevuld met ongekeerde informatie. Het ego beleeft er in mee zonder er enige betekenis aan te kunnen geven. Een dergelijke ervaring verbleekt niet door de tijd en blijft innerlijk even helder in beleving. Zelfs na dertig jaar. Bovendien weet het ego zich tijdens het herbeleven weer even gemakkelijk uit te schakelen!

Dit zijn ervaringen die je leven iedere keer een impuls geven gevuld met intensiteit, met prachtige opbouwende en liefdevolle elementen die het beste in jezelf wakker maken.

Spiritualiteit leert je om het wezen te kunnen *ontvangen* in je dagelijkse

leven. Het ego kan hier niets in sturen. Werkelijke spirituele ontvangst is volkomen richtingloos en volkomen egoloos. Spiritualiteit beleven leert je dat er meer bestaat dan ego in de mens.

<<<>>>

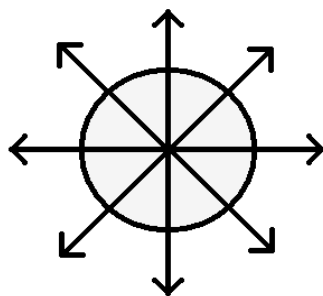
Nu we de delen en de functies van het ego beter hebben bekeken, wordt het tijd om het hele ego in actie te zien. De ontwikkelingsprocessen, die we allemaal tegelijkertijd beleven in het leven, kennen een ego-kant in beleving. Door te beschrijven hoe het ego zich in een ontwikkelingsproces ontplooit, wordt duidelijk hoe het ego zich hierin waarmaakt. Zo leer je het ego kennen.

1^e ontwikkelingsproces

Het ego van binnen naar buiten

Het eerste ontwikkelingsproces gaat over ‘van binnenuit naar buiten’. Het is een ontplooiing waarin het ego het hele leven blijft leren. De richting van het eerste ontwikkelingsproces is vanuit het ego gericht op het ‘ik’ en wat dit ‘ik’ in de wereld zet. Het ego-ik is het middelpunt en hiermee breng je jouw vaardigheden en talenten de wereld in. Heel concreet.

Ik ontrol me in de wereld en de wereld maakt daardoor kennis met mij. Ik laat zien, horen en voelen wie *ik* ben. Mijn wereldbeeld gaat van mij uit. Alles wat ik zie hoor en voel, toets ik aan mijn eigen wereldbeeld en dit vertegenwoordigt mijn waarheid. Als ik dit jarenlang doe, noem ik het levenservaring.

Het eerste ontwikkelingsproces brengt de mogelijkheid om een innerlijk te ervaren. Als deze mogelijkheid er niet was, dan bestond er geen afgescheidenheid waardoor we onszelf als apart kunnen ervaren. De gave van het kunnen beleven van een innerlijk zorgt voor de geboorte van het ego. Het ego kan grenzen leggen en verleggen. Het ego is de ‘energie van behoud’, het beschermt je en zal er alles aan doen om je te laten overleven. Het ego geeft je de kans om polariteit te kunnen beleven. Zonder de tegenpool van angst kun je niet ervaren dat er angstvrij bestaat. Zonder de tegenpool van kwaadheid kun je niet ervaren dat er vreugde bestaat. Zonder de tegenpool van verdriet kun je geen vrijheid ervaren. Het ego is geprogrammeerd met allerlei nuttige (en onnuttige) overlevingsinstincten en zorgt voor het handhaven van jou zoals je bestaat. Het ego heeft moeite met veranderen, maar kan bijleren. Het ego gebruikt emoties en denken om het eigen bestaansrecht waar te maken. Dat het hierbij rare fratsen uithaalt hoort erbij.

Nadat er iets is gebeurd, kun je je afvragen of je wel het juiste hebt gedaan of dat je een volgende keer anders met de situatie zou willen omgaan. Het reagerende ego zal in eerste instantie reageren volgens een aangeleerd patroon dat zijn functie al bewezen heeft. Het reagerende ego

is meestal het onderbewuste ego in samenwerking met het dagbewuste ego. Hierbij ontstaat inzicht achteraf. Dit deel van de eerste ontplooiing bevat het hele gebied waarin je bezig bent met wat je is overkomen. Alle beoordelingen geven voeding aan het ego.

Dit ontwikkelingsproces geeft ook vorm aan de gerichtheid op de buitenwereld. Hoe het ego zichzelf kan manifesteren in de buitenwereld. De buitenwereld lijkt echter een geheel eigen leven te leiden en draagt gebeurtenissen aan die ontstaan zonder enige toestemming van binnenuit. Deze gebeurtenissen krijgen dankzij het ego een beoordeling mee en een plan voor de toekomst. De volgende keer doe je het op jouw manier.

Van binnen naar buiten,
van een innerlijk naar expressie in de buitenwereld,
van kind naar volwassenheid.

ik —————> de wereld

De eerste ontplooiing is de ontwikkeling van binnen naar buiten. Eerst persoonlijk, dan via inzicht achteraf en tot slot op de manier waarop je jezelf in de wereld zet.

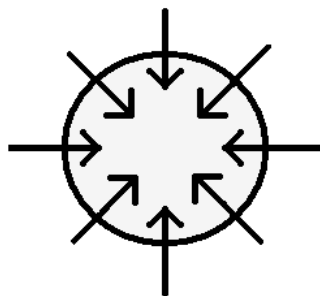
De tweede ontplooiing vormt de ontwikkeling van buiten naar het zich steeds verder uitkristalliserende binnen. Samen zijn ze als een in- en uitademing. Onlosmakelijk verbonden.

In het eerste ontwikkelingsproces heb je
middelpunt, verduidelijking en overdracht

2^e ontwikkelingsproces

Het ego van buiten naar binnen

De omgeving is al bepalend tijdens de groei van de foetus en dit wordt nog sterker na de geboorte. Het land waarin je geboren bent is bepalend. Onder welke omstandigheden je opgroeit is belangrijk. De directe omgeving bepaalt de programmatie die je meekrijgt. Scholing komt van buitenaf. Er is informatie die wordt aangedragen en waarvan verwacht wordt dat die geïncorporeerd wordt. De wereld komt van alle kanten op je af!

Een aantal jaren later presenteert de wereld zich evenwel als een enorme zee aan mogelijkheden. Er kunnen zoveel ontdekkingen gedaan worden. Soms weet het ego al op jonge leeftijd welke mogelijkheid het kiest uit alles wat er op het ego afkomt. Meestal is het niet zo duidelijk, want er zijn zoveel opties, zoveel kansen, zoveel verwachtingen.

Wanneer er weer een aantal jaren verstreken zijn, worden we specifiek in wat we wel en niet willen doen. Naarmate de 'leef-tijd' vordert, wordt ook de uitkristallisatie nadrukkelijker. De vereenzelviging met wat je doet en met wie je optrekt bepaalt steeds meer je identiteit. Het tweede ontwikkelingsproces loopt van het weidse naar het compacte.

De hoeveelheid aan mogelijkheden is soms zo overweldigend dat het lange tijd kan duren voordat het ego weet wat het wil met het leven. Ook kan het zijn dat er halverwege een ingeslagen weg een omslag gemaakt wordt. Soms gebeurt dit meerdere malen. Ervaringen helpen om 'iets in een ander daglicht' te zien. Het ego kan beleven dat het ook anders kan. En soms anders moet.

Iedere dag voegt belevingen toe die het ego verwerkt. Het ego heeft de taak om aan alle belevenissen betekenis te geven. Een sterk ego is in staat om een dusdanig pakkende betekenis neer te zetten over een onderwerp dat zelfs andere ego's het gaan geloven. Ben je een kind dan heet een dergelijke ervaring 'opgevoed worden'. Ben je volwassen dan noemen we het leiderschap ondergaan. Of het kan zijn dat je voor de gek gehouden wordt. Dit soort impact van anderen heeft invloed op het ego.

Belevingen kunnen op herhalingen lijken van situaties die het ego eerder heeft beleefd. Of het kunnen verrassende belevingen zijn die een nieuwe verrijking bieden aan de ervaring. Alle situaties die beleefd worden helpen om verduidelijking te geven in wat er gaande is. Bij voldoende beleving kan er besloten worden om dezelfde richting te vervolgen of een andere richting in te slaan. Op het levenspad wordt doorgelopen. Aan het eind van een gelopen pad komt het doel binnen bereik. Er wordt minder van het pad afgeweken. Steeds meer wordt het ego aan het werk gezet om het doel te bereiken, te bewaken en te behouden. Dat wat gekend is, wordt verdedigd. Nieuwe ervaringen zijn minder noodzakelijk en worden aan het eind van het pad afgehouden. Het ego doet zijn taak voortreffelijk.

De weg bewandelen en zaken aanpakken en verwerken. Het ego is druk bezig met alles wat er op het ego af komt.

Van buiten naar binnen.
Van de wereld naar jezelf.

de wereld —————> ik

Wat niet in de binnenwereld gerealiseerd wordt en daarin wel nodig is, wordt vanuit de buitenwereld steeds opnieuw aangedragen. En altijd gaat het om liefdevoller te worden voor die delen van jezelf die je veronachtzaamt of onderdrukt.

De signalen uit de buitenwereld beginnen eerst zachtjes en vriendelijk. Er worden kansen gegeven om de innerlijke verbinding te herstellen. Gebeurt er niets in het innerlijk dan worden de signalen harder en wat overweldigender. Net zolang totdat de aangeleverde informatie van buitenaf wordt geïncorporeerd en verwerkelijkt.

In het tweede ontwikkelingsproces heb je
inzichten, ervaringen en gewoonten

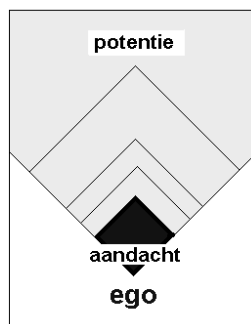
3^e ontwikkelingsproces

Het ego in potentie en aandacht

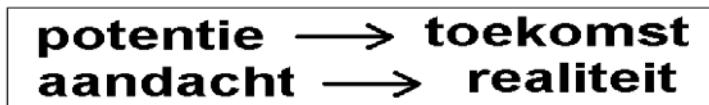
Om het ego als zelfstandig manifesterder te kunnen gebruiken zal er nu een ontplooiing moeten volgen die voorbij kan gaan aan ingebrachte informatie vanuit aangeleerde kennis. Er zal creativiteit nodig zijn.

Deze ontplooiing geeft het ego de mogelijkheid om nieuwe ideeën verwelkomen. Dit ontwikkelingsproces laat steeds weer nieuwe ideeën te

voorschijn komen. Bij sommigen is dit ontwikkelingsproces duidelijker aanwezig dan bij anderen. Creativiteit en het kunnen creëren van iets nieuws is een ware potentie. Het ego is het speelveld van de zichtbare realiteit en geeft richting aan alles wat aandacht krijgt. Krijgt de creativiteit gefocuste aandacht van het ego, dan ontstaat er ontwikkeling. Creativiteit is meer dan knutselen en tekenen: het omvat alle vormen van creatie in vakmanschap.

Gewoonlijk staat bij de mens het onderbewuste ego aan het stuur en dit voert de regie over de dagelijkse realiteit. Dit gebeurt omdat het ego de betekenisgever is van alles wat het meemaakt en het ego de huidige situatie vergelijkt met wat er eerder is gebeurd. Het ego heeft de beschikking over het verleden en het nu. Daar valt betekenis van te maken. Betekenis maken van de toekomst kan het ego niet, omdat de toekomst nog niet gebeurd is. Het ego kan zich de toekomst wél voorstellen en doet dit ook. De gegevens die hiervoor ingezet worden, hebben te maken met behoeften en creativiteit, niet met de huidige realiteit. Dus vormt het ego verlangen en zoekt een weg tot realisatie van dat verlangen.

Het ego gebruikt de eigen potentie om zich een gewenste toekomst voor te kunnen stellen en gebruikt vervolgens de eigen aandacht om deze gewenste toekomst te kunnen realiseren. Het ego is een krachtige realisator van ideeën. Het ego is een manifesterder.

Voor het ego ligt de samenwerking tussen potentie en realiteit in elkaars verlengde. Wanneer het wezen zijn intrede doet wordt de hele zaak anders! (zie de derde ontplooiing van het wezen.) De functie van het ego is om aandacht te geven aan de realiteit en om de potentie te behouden zodat de toekomst van het eigen organisme veilig gesteld blijft. Aandacht en potentie behouden zijn voor het ego belangrijk.

Alle informatie die binnenkomt via de zintuigen maakt kans op betekenisgeving. Veel van deze informatie haalt het bewustzijn niet en wordt rechtstreeks door het lichaam verwerkt. Wat er aan signalen overblijft, gebruikt het ego om te vergelijken met eerdere data en om verschillen op te merken. Ieder ego heeft een eigen bundel van ervaringen.

Dankzij deze ervaringen ontvangen alle aangeleverde data 'bevestiging'. Het ego kleurt dus situaties naar eigen inzicht. Wat het ego direct herkent krijgt voorrang op het nog onbekende. Zo ontstaat 'bevestiging'. Zo ontstaat het 'zie je wel, ik wist het wel'. Dit wordt gevormd door wat er al in het onderbewuste aanwezig is. Iets nieuws kan pas bij de tweede keer dat er ervaring mee ontstaat betekenis krijgen van het ego. Dan is er eerdere belevenis geweest. Iets opnieuw aanbieden helpt het ego groeien in ontwikkeling. Op deze manier blijft het ego zich ontwikkelen. De betekenis die er aan 'nieuwe' situaties gegeven wordt, is een mengelmoes van jong geleerd, bijgeleerd en oud gedaan.

Het ego leert door herhaling en het leert dankzij allerlei tegenstellingen die het kan waarnemen. Door de grote verschillen die er waar te nemen zijn, leert het ego ook een eigen standpunt te bepalen. Dit standpunt vormt de eigenheid en wordt steeds opnieuw tot beleving gebracht. Het ego behoudt het gekende om zich van daaruit uit te breiden. Het ego behoudt en breidt uit. Dat is de kracht van het ego.

In het derde ontwikkelingsproces zijn er
mogelijkheden en ervaringen
waar het ego dankbaar gebruik van maakt

Het ego in detaillering 4^e ontwikkelingsproces

De eerste drie ontwikkelingsprocessen gingen over ‘de werking van het innerlijk naar buiten brengen’, ‘de werking van de buitenwereld op de binnenwereld beleven’ en ‘de werking van mogelijkheden naar de realiteit brengen’. Deze vierde ontplooiing dient om verfijning aan te brengen. Verfijning in het onderscheiden geeft meer verschillen in detaillering. Hiermee krijgen alle ontwikkelingsprocessen nog meer fine-tuning.

detail → uitkristallisatie

De vierde ontplooiing gaat over de ‘persoonlijke detaillering’ en de uitkristallisatie daarvan. Ook dit proces loopt tegelijkertijd met de andere processen mee als een werking van de energie voor bewustwording. In dit ontwikkelingsproces vindt de bewustwording plaats van een onbewust gestarte leerweg. Iedere aan de gang zijnde bewustwording wordt met behulp van het ego zichtbaar zodat het voor jezelf en anderen beleefbaar wordt. Hierdoor kunnen uitspraken, meningen en gedragingen over en weer hun impact krijgen. Waardoor we meningen kunnen aanscherpen, ombouwen of verwaarlozen. Dit alles brengt verfijning aan in onze ‘kleuring’, in de herkenbaarheid in wie we zijn en waar we voor staan.

Verdieping in hetzelfde brengt detaillering en verfijning. Een ego, dat zichzelf al vele jaren beleeft in het met zichzelf en anderen omgaan, heeft een verklaarbare eigenheid voor zichzelf ontwikkeld. Veranderingen krijgen hierdoor vanzelf wat minder speelruimte. Houvast vinden in de eigen reacties brengt het ego betrouwbaarheid.

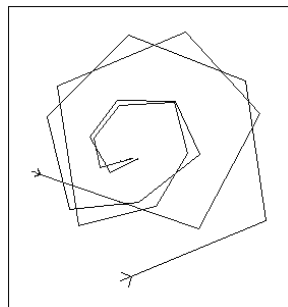
Gewoontes vertegenwoordigen bestendiging en geven zekerheid. Wanneer ego's jarenlang dagelijks in elkaars omgeving vertoeven, vertonen ze beslist een aantal vaste gewoontes in hun omgang met elkaar. In hun omgang met andere ego's kunnen andere gewenningspatronen ontstaan. Bij duurzame samenwerking of samenleving bevindt de wederzijdse beïnvloeding zich in een soort evenwicht.

Deze ontplooiing zorgt naast detaillering ook voor het bijschaven van meningen. Bovendien zorgt het voor het beklijven hiervan in de persoonlijkheid. Een dagelijkse benaming voor dit proces heet leren, onthouden en bijschaven.

Kennisoverdracht lijkt in principe onpersoonlijk. Dankzij de persoonlijke overdracht van informatie (leraar en leerling) wordt de kennis vermengd met de ego's van de betrokken persoonlijkheden. Dit kan de kennisoverdracht bevorderen of belemmeren.

Interpersoonlijk leren brengt de informatie in contact met gevoelens, die vervolgens in de ego's worden opgeslagen en deel gaan uitmaken van de leerstof. Voelt het prettig, dan wordt er hierdoor juist meer tijd gestoken in verdere ontwikkeling. Voelt het onprettig, dan is de kans groot dat de aandacht afneemt. Alles wat je leert, heeft te maken met het gevoel waarmee je het aanleert.

Erop vertrouwen dat ooit ingebrachte informatie uit het onderbewuste ego omhoog komt wanneer nodig, zorgt ervoor dat het bewuste ego zich kan ontspannen. Is het grootste gedeelte van deze informatie gevoed met een bemoedigend gevoel, dan wordt het onderbewuste ego een steun en toeverlaat. Is echter een deel van deze informatie gevoed met een ontmoedigend gevoel, dan wordt dat in het bewuste ego ontvangen. Een dergelijk ego-deel zal niet voldoende vertrouwen op het onderbewuste en hierdoor ontstaat er twijfel. Door die twijfel is er continu innerlijke stress.

Nogmaals: alles wat we leren heeft te maken met het gevoel waarmee we het aanleren. Het onderbewuste ego gebruikt dit gevoel wanneer het de kennis weer opdiept. Het ego staat garant voor een persoonlijke manier van leren. We beleven allerlei gevoelens die we dankzij onze interacties met anderen opdoen. We oefenen zo om onderscheid te maken tussen prettig en onprettig. Het ego brengt al deze onderlinge interactie tot verdieping en integratie.

In het vierde ontwikkelingsproces gaat het over
het detail dat persoonlijk wordt

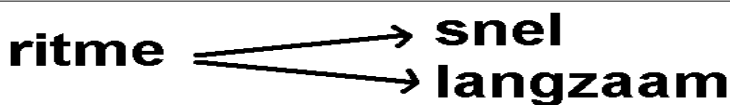
Het ego in tempo van ontwikkeling 5^e ontwikkelingsproces

Na alle mogelijkheden van het ego om informatie te bewaren in gedetailleerde bekliving is er een werking nodig die het evenwicht tussen mogelijkheden en verwerkelijking kan helpen behouden. Dit ontwikkelingsproces kent balanceren en zoekt ritme. In deze ritmevorming bestaan er als uitersten een langzaam en een snel ritme. Maar alle tempi tussen snel en langzaam kunnen een ritme vormen.

Ego's onder de beïnvloeding van een snel ritme brengen volop bedrijvigheid in de brouwerij van het leven. Er wordt altijd wel wat nieuws omgeroerd in het levenspannetje. Je hoeft in de buurt van een snel ritme-ego niet te rekenen op verveling. Het zijn de haasthebbers en de avonturiers onder ons.

Staat het ego meer onder de beïnvloeding van het langzaam-ritme dan is het ego stabiel voor de directe omgeving. Er is betrouwbaarheid en gelijkmatigheid. Iedereen kan tot rust komen door zich te laven aan de innerlijke stabiliteit van een langzaam-ego.

Lange tijd het eigen ritme negeren creëert een instabiel ego. Instabiele ego's zorgen nogal eens voor verrassende en onverwachtse reacties, die zelfs schokgolven van emoties in de directe omgeving kunnen veroorzaken. Dan is het van belang om de balans op te maken en de balans te herstellen.

Balanceren is het hele proces dat gaat van balans naar onbalans en van onbalans naar balans. Het is als het lopen over een balanceerkoord. Er is even een balans en een moment later is er onbalans, die weer hersteld moet worden. Balanceren bestaat uit de afwisseling van 'evenwicht en een verstoord evenwicht'. Deze afwisseling hoort bij het leven. Sterker nog: het vormt leven. Net als ademhalen. De inademing wisselt zich af met de uitademing. Beide zijn nodig om een stapje verder te komen in het leven. Afwisseling is iets dat broodnodig is voor een ego.

Variatie en ego horen zó bij elkaar. Ieder ego is al anders. Diversiteit

houdt de lering en de bewustwording gaande. Zoals dag en nacht elkaar afwisselen, waardoor wakker zijn en slapen elkaar opvolgen, zo is afwisseling de jus van het leven.

Iedere balans verandert op den duur naar onbalans, die weer vraagt om de creatie van een vernieuwde balans. Balanceren houdt je jong en draagt zorg voor verandering! Het tempo waarmee je van balans naar onbalans kunt overgaan kan verschillen. Sommigen veranderen snel van piek naar dal, anderen hebben een trager tempo. En soms zijn de pieken en dalen niet zo hoog en diep.

Het snelle ritme gedraagt zich als de branding. Soms redelijk rustig, maar bij stormachtig weer behoorlijk onstuimig, heftig en duidelijk. Er bestaat een sterke gevarieerdheid. Evenwicht en stabiliteit worden door een snel-ritme-ego gezocht op een snelle, oppervlakkige manier. Een snel-ritme-ego houdt van resultaat. Het is de sprinter onder ons die rap resultaat wil boeken en daarna overgaat naar een volgende uitdaging.

Het andere uiterste gedraagt zich als een langzame golfbeweging, haast deïnerend, niet erg hoog, niet erg diep, maar wel constant in beweging zoals de golven in de oceaan. Er is minder turbulentie. Een langzaam-ritme-ego gebruikt de lange adem om evenwicht en stabiliteit te bereiken. Een langzaam-ritme-ego kan jarenlang in onevenwichtigheid doorgaan. Gestaag voortgaand. Haast onophoudelijk. Het is de volhouder. Toch zal ook bij een langzaam-ritme-ego ooit de omslag ontstaan. Geleidelijk en definitief.

Beide ritmes zijn balanceringsfenomenen. Het ene ritme wil snel resultaat bij het balanceren, maar bereikt hierdoor een kortstondiger resultaat. Het andere ritme gebruikt meer tijd en diepte om een stabiel resultaat te creëren. Bij iedere keer dat er een nieuwe balans gecreëerd wordt, is er weer een stapje gezet. Waarna de balans vanzelf wel weer door nieuwe situaties naar onbalans verschuift. En dat vraagt weer om het creëren van een nieuwe balans. Bewustwording gaat met kleine stapjes. In dit ontwikkelingsproces gaat het om stapsgewijs resultaat boeken.

In het vijfde ontwikkelingsproces gaat het over

ritme, tempo en stapsgewijs resultaat

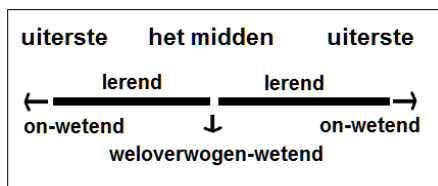
Het ego in de tweevoudigheid 6^e ontwikkelingsproces

In het zesde ontwikkelingsproces gebeurt iets heel bijzonders. Hier start de dubbelheid waar het ego zich bewust van moet zien te worden. Naast het ego verschijnt een andere energie. Het is de energie van het wezen, de energie van de diepere verbinding met de menselijke evolutie. Ego en wezen dienen andere belangen. In het ego vertegenwoordigt de dubbelheid het proces waarin tegengestelden elkaar dienen te vinden.

Deze ontplooiing zorgt bij het ego voor de tegenstelling tussen bewust en onbewust. Bewust in de vorm van een weloverwogen-wetend ego zijn en onbewust als een onwetend ego zijn. Het is een tegenstelling die op alle terreinen van het leven ingezet wordt. Tegenstellingen zijn de leermiddelen van het ego en zorgen in de omgang ermee voor praktijkervaring. Het ego leert door te vergelijken en hiervoor is het nodig dat er verschillen opgemerkt kunnen worden. Dit is ook een kracht van het ego.

Tegenstellingen zijn extremen in verschil. Dag en nacht, licht en donker, zwart en wit, warm en koud, verhitten en bevriezen, alle gangbare tegenstellingen zijn kansen om bewust te worden in welke schakering het ego zich op dat moment bevindt. De taak van een onwetend ego is om verschillen op te merken en te vergelijken. De taak van een lerend ego is om via de extremen een duidelijk midden te gaan ontdekken. De taak van een weloverwogen-wetend ego is om het midden te scheppen en dit zoveel mogelijk te behouden.

Het kan zijn dat een bewustwordingsproces verloopt op een gemoedelijke wijze. Maar het kan ook zijn dat het op een spanningsvolle wijze verloopt. De meeste leerprocessen starten vanuit een zachte aandrang om een noodzakelijk verschil op te merken. Het ego leert immers vanuit herkenning. Lukt het niet om verschillen op te merken, dan wordt het bewustwordingssignaal een beetje harder. Het lerende ego wordt aange-

sproken. Lukt het nog niet, dan ontstaat er weer een nieuwe situatie waarin hetzelfde bewustwordingsproces opnieuw plaatsvindt. En weer wat heftiger, zodat de extremen steeds duidelijker zullen worden. Steeds meer gespannen situaties worden aangedragen om tot een veranderend inzicht van het huidige ego te komen. De les achter de gespannen situaties leren zien, hoort bij het bewustwordingsproces van het ego. De bewustwording heeft plaatsgehad als het midden is bereikt en enige tijd behouden kan worden.

Ieder bewustwordingsproces heeft de bedoeling om het midden te vinden. Dat dit midden pas gevonden kan worden door eerst de uitersten te beleven, is begrijpelijk. Je kunt heet en koud pas van elkaar onderscheiden als je beide in beleving hebt zitten. Je kent heet, je kent koud, maar de beleving van het midden is eerder afhankelijk van de voorgaande ervaring dan van de uitersten. Vergelijken start immers vanuit het heden en minder vanuit de extremen. Het midden vinden kent beide uitersten en het midden daartussen.

Soms starten bewustwordingsprocessen vanuit een extreme situatie. Er is volop spanning, maar nog geen oplossing. Van waaruit een bewustwordingsproces ook start, het doel is toch altijd om na beleving het midden tussen de beide onderlinge polen te vinden.

Altijd ... altijd heeft het te maken met het bewust worden van het ego in hoe het eigenlijk functioneert. Welke eigenschappen handig zijn om in te zetten en welke eigenschappen je eerder schaden dan ondersteunen. Idem zo met vaardigheden. Met de juiste snelheid door de bochten van het levenspad gaan, op tijd snelheid maken of afremmen. Door af en toe uit de bocht te vliegen of met een slakkengang te gaan leert het ego uiteindelijk om steeds meer en steeds vaker het midden te vinden. Bewustwording is op zoek zijn naar eigenheid. Eigenheid in het ego is het midden kunnen behouden of terugvinden zonder al te veel schade.

In het zesde ontwikkelingsproces gaat het over

bewust tegenover onbewust

en om op een ontspannen manier
het midden te vinden

Het ego in wat je zaait...

7^e ontwikkelingsproces

Het zevende ontwikkelingsproces bestaat om de opgedane bewustwording definitief om te kunnen zetten naar het bewuste zijn. Dit is een proces van integratie. Integratie is het samenbrengen van kennis en kunde om van beide tegelijkertijd bewust te blijven. Iets weten betekent nog niet dat je het ook toepast. De zevende ontplooiing is bedoeld om wat je weet en wat je bijleert in praktijk te brengen. Opgedane inzichten zijn bedoeld om in de praktijk te toetsen. Dit versterkt de integratie.

Er gaat geen dag voorbij, waarin er geen bewustwording ondergaan wordt. Al is je leven iedere dag hetzelfde. Ook dan zit je in een bewustwordingsproces (over wat hetzelfde beleven teweeg brengt in je leven). Tijdens bewustwordingsprocessen wordt er langzaam steeds meer duidelijk. Bewustwording kent korte periodes waarin er van alles helder wordt, het kent ook lange periodes waar het geleidelijk gaat en periodes waarin de blinde vlekken geraakt worden. Opheldering van een blinde vlek geeft een kort moment van euforie en draagt onmiddellijk een nieuw bewustwordingsproces aan. Er is nu 'weten' maar nog geen 'kunnen'. En daarom gaat de bewustwording verder.

Mensen zijn multi-taskers op het gebied van bewustwording. Ze zijn constant op een aantal verschillende gebieden bezig met groeiprocessen, die zich ook nog eens in verschillende stadia bevinden. In de praktijk lopen groeiprocessen op tal van manieren door elkaar. Bovendien raken mensen aan de groeiprocessen van familie, vrienden en collega's en iedereen die ze verder tegenkomen. Het is alles bij elkaar een onontwarbare kluwen van verbondenheid. Meestal verlenen we onbewust hand- en spandiensten aan een ander en aan onszelf in onze groeiprocessen. Ook iets om je bewust van te worden.

In de praktische toepassing in het dagelijkse leven zorgt het ego voor wind mee of wind tegen tijdens een bewustwordingsproces. Bij wind mee bevind je je in de juiste stroming van ontwikkeling. Bij wind tegen wordt er ergens een verandering verlangd.

wind mee	vormt →	weten
wind tegen	vormt →	mening

Het ego ontwikkelt zich steeds verder naarmate het ouder wordt en noemt dit levenservaring. Levenservaring is altijd gekleurd naar de inzichten die het ego opgedaan heeft in het eigen leven. Het kan wijsheid bevatten, maar het kan net zo gemakkelijk duidelijke of onduidelijke meningen en oordelen bevatten. Werkelijke wijsheden in het ego ontstaan wanneer er voldoende ‘midden’ is beleefd ná de extremen van de tegenstellingen. Duidelijke en ook onduidelijke meningen en oordelen dragen altijd sporen van onvolledigheid.

Wat je zaait tijdens je bewustwording, zul je ook oogsten. Hoe de oogst is, hangt af van de gevoelens die je beleefd hebt en hoe je die op dit moment interpreteert. Het ego maakt van lastige gevoelsindrukken vaak een andere versie om zichzelf te kunnen handhaven.

Het ego is de belever van gevoelens én degene die ongewenste gevoelens kan onderdrukken en kan veranderen omdat het dit ego beter uitkomt. Onderdrukken is het onbeleefbaar maken van gevoelens. Zodra gevoelens onderdrukt worden ontstaat er een ‘blinde vlek’ in beleven. Je hebt er geen last van, maar het is een stukje doodsheid in jezelf geworden.

Hoe vaker je jezelf verstoort door iets niet te willen voelen, hoe langer het bewustwordingsproces duurt. Storingen en oponthoud vragen dan ook om een bewuste verandering van windrichting. Hoe langer het bewustwordingsproces duurt, hoe meer kans op permanente tegenwind. En dat je bezig blijft met het vormen van nog méér mening. Verandering of genezing geeft aan dat er een nieuw midden is gevormd.

In de zevende ontplooiing gaat het over
de illusie van ‘denken te weten’

Het ego in gebruik van macht of kracht 8e ontwikkelingsproces

Dit ontwikkelingsproces gaat over het verschil tussen macht en kracht. Iets in je macht hebben geeft het ego de kracht om dit naar buiten te brengen. Iets in je macht hebben geeft aan dat je iets beheerst zonder er moeite voor te hoeven doen. Het schenkt je automatisch de kracht om deze vaardigheid naar buiten te brengen. Op deze manier heeft het ego de woorden macht en kracht samen geïncorporeerd.

Oefening baart kunde en creëert patronen. Het ego bewaart deze patronen in het onderbewuste, zodat de patronen als automatismen ingezet kunnen worden. Hierdoor komt de 'kracht van het kunnen' tot bloei. Het onderbewuste ego zorgt voor het incorporeren en het steeds opnieuw naar buiten brengen van deze patronen.

De 'kracht van het kunnen' is ook een vorm van integratie. Het wordt bewuste integratie wanneer je de automatismen met de bijbehorende programma's en hun inhoud kunt doorlichten. (Leer jezelf kennen.) Dit vormt de bewustwording van het dagbewuste ego. Ieder van ons heeft ondersteunende automatische patronen in het onderbewuste en een paar patronen die je last bezorgen. Deze lastige patronen vragen om aandacht omdat ze je in prikkelende en soms moeilijke situaties brengen.

Het onderbewuste ego heeft bij iedereen een programma geïnstalleerd met een innerlijke beschermer, die bij iedere bedreiging de eigen overleving veilig moet stellen. Dit overlevingspatroon wordt vroeg in het leven gecreëerd. Er is keuze uit terugvechten, ervoor vluchten of wachten tot het over is. Eén van deze drie patronen heeft het onderbewuste ego het sterkst geïncorporeerd en het zal dit patroon steeds opnieuw inzetten bij iedere vermoede vorm van bedreiging. Dit patroon heeft te maken met macht, met angst en met overleven.

Een ego kan een ander ego vanuit een oppermachtige positie benaderen. Er bestaat dan macht, en het toelaten van macht. Wanneer een ego macht gebruikt om iets wat het zelf wenst door een ander te laten doen, is er grote kans dat bij een van beiden of bij beiden het overlevingspatroon geactiveerd wordt. Macht wil winnen, maar het creëert angst. Angst voor verlies van macht bij de een en angst voor verlies van eigenheid bij de

ander. Niet ieder ego voelt zich even snel aangevallen. Een ego kan ook de innerlijke kracht aanspreken en gebruik blijven maken van ondersteunende patronen. Kracht zoekt compromis in plaats van winst. Dit ego blijft sterk en heeft geen machtsstrijd nodig.

Alle betrokkenen in een machtsspel winnen aan zelfbehoud in overleven. De een wint aan macht, een ander wint aan zwakte en een volgende wint aan kracht. Alle betrokkenen verliezen aan innerlijke eenheid tijdens het machtsspel en vaak nog lange tijd daarna. Behalve de enkeling die de innerlijke vrede ten volle gedurende het hele proces heeft behouden.

zwak / macht / kracht

Het ego is behulpzaam bij de uitwisseling van de binnenwereld naar de buitenwereld en omgekeerd. Wanneer een ego zich opent in kracht, dan wordt het overlevingsmechanisme niet aangesproken en ontstaat er onderlinge communicatie. Communicatie gaat altijd over samenwerken en elkaar in de eigen waarde laten.

Er bestaan veel onderlinge verschillen tussen mensen. Wanneer voor de onderlinge verschillen respect aanwezig is, ontstaat er geen spel over het recht van de sterkste of de beste. Geen rivaliteit maar samenwerking. Ieders eigenheid wordt benut en geëerd, zonder dat er onnodige competitie ontstaat. De bewustwording van alle partijen wordt zo ondersteund. Iedereen is immers anders en heeft eigenheid bij te dragen.

Macht inzetten creëert bij alle partijen verlies van harmonie.

Macht versus kracht betekent angst tegenover vertrouwen.

Het inzetten van innerlijke kracht activeert het vertrouwen.

In de achtste ontplooiing gaat het over
overleven (macht)
en jezelf neerzetten in volle potentie (kracht)

Het ego in openbaring 9^e ontwikkelingsproces

De openbaring van dit ontwikkelingsproces aan de ego-kant gaat over leven met alle ‘voors en tegens’ die het leven biedt. Iedereen maakt afwisselend periodes mee waarin het meezit en periodes waarin het tegenzit. Deze afwisseling hoort bij het leven, hoort bij bewustwordingsprocessen en houdt het leven opwindend. Dankzij afwisseling krijgen veranderingen bestaansrecht.

Als het tegenzit, zoekt het ego actiever naar mogelijkheden van verandering en/of verbetering. Soms wordt er actie gevraagd, soms wordt er overgave gevraagd. Soms is er een verandering nodig in de realiteit, vaak is er verandering nodig in de verouderde overtuigingen van het ego.

Wanneer het meezit, wordt het verlangen dat dit zo mag blijven meestal ook groter. Het leert het ego om kalm en assertief te zijn in het moment.

Bewustwording is niet te stoppen. Niet in lastige periodes en niet in plezierige periodes. Sterker nog: de plezierige en onplezierige periodes creëren allebei - onzichtbaar op de achtergrond – een overgang naar de tegenovergestelde pool. Van yin naar yang en omgekeerd. Dit is de werking van de polariteit. Polariteit lijkt op verdeelde eenheid. Het een blijft onlosmakelijk met het ander verbonden.

negatief	+	positief	= 1
-----------------	----------	-----------------	------------

Na een moeilijke periode komt het ego er meestal krachtiger uit te voorschijn. Een ontspannen leerperiode brengt andere facetten onder de aandacht en heeft daardoor meer tijd voor de wezenskant van deze ontplooiing.

Waardering voor een steeds bewuster wordend ego brengt vanzelf meer herkenning in menselijk zijn. ‘Voors en tegens’ zijn uitstekend met een ego te ervaren. Het ego leert uiteindelijk inzien dat *alles wat er gebeurt* ten dienste staat aan de bewustwording en dat het voor de ziel niet uitmaakt of je leert door prettige of onprettige omstandigheden. Wanneer dit werkelijk doordringt tot in alle lagen van het ego wordt hiermee de polariteit overstegen. Het ego heeft deze ervaring echter vaker nodig om meer en meer bewust te worden van deze zichzelf-overstijgende kracht.

Polariteit kunnen overstijgen maakt een ego dat bereid is om – waar nodig – zich over te geven aan het wezen en de zielsbedoeling! Dat is de grote openbaring voor het ego in deze ontplooiing!

Een ego zoekt onwillekeurig naar zoveel mogelijk plezierige periodes. Het gevolg hiervan is dat de tegenpool, het onprettige in de tegenstelling prettig/onprettig - als vanzelf - ook in de buurt komt. Want negatief en positief zijn de twee kanten van de polaire werking. En polaire werking behoort bij het zich bewuster wordende ego. Vervolgens wordt de negatieve kant als ongewenst gezien en ontstaat er weerstand om de aanwezigheid van de onprettige kant te aanvaarden. Het ego komt in de verleiding om datgene wat ongewenst is te willen vermijden, weg te drukken of er tegen te vechten. Door te vermijden, weg te drukken of ertegen te vechten wordt de weerstand van het ego groter. Onprettige belevingen vragen om aanvaarding en een resolute verandering. Prettige belevingen vragen om dankbaarheid en deling met anderen.

Prettig en onprettig bestaan allebei en zodra het voor het ego niet langer uitmaakt of het leert via een positieve benadering of via een negatieve benadering ontstaat er opnieuw de overstijging van de polaire werking.

Een weloverwogen-wetend ego ziet in dat er geen negatief en positief kán bestaan, maar ziet dat er constant ontwikkelingsprocessen gaande zijn waarin het ego een rol speelt. Het ego wordt gebruikt om bewustwording te bewerkstelligen. Met hulp van alle ego's van anderen.

Alle ontwikkelingsprocessen zijn nodig om het ego bewuster te krijgen, zodat het leert zich over geven aan dat wat een geheel andere energie draagt in het leven: het wezen.

De negende ontplooiing gaat over

het onlosmakelijk verbonden zijn
van positief en negatief

Het ego in de keuze: leiden of lijden 10e ontwikkelingsproces

De basis voor het lijden wordt gecreëerd door het ego. Het ego is in staat om vergelijkingen te maken en ‘méér en minder’ te *scheiden* van elkaar. Het ego is in staat om tegenstellingen te beleven. Het ego ziet mooie en lelijke dingen, het hoort harde en zachte geluiden, het voelt zich prettig en onprettig, het ruikt lekkere en vieze geurtjes, het proeft aangename smaken en onsmakelijkheden. Het ego beoordeelt de binnenkomende zintuiglijke informatie en brengt hier scheiding in aan tussen wenselijk en ongewenst.

Wenselijk en ongewenst vormen zo twee kampen. In het wenselijke kamp wonen goedkeuring en waardering, zich aanbiedend om zintuiglijke informatie te genieten. In het ongewenste kamp woont 'lijden', dat zich even enthousiast aanbiedt als middel tot bewustwording. Wanneer een beleving een positieve beoordeling meekrijgt, ontstaat er een verlangen naar meer van hetzelfde. Of zelfs een verlangen naar: nog beter dan ervoor. Dit creëert eenzijdige oriëntatie in de richting van het wenselijke kamp. Zolang het ego steeds kiest voor eenzijdige beleving, trekt het onbewust ook steeds sterker de tegenpool aan.

Wanneer een beleving een negatief oordeel meekrijgt ontstaat er lijden. Lijden is niet te vermijden, maar ieder ego probeert het zo draaglijk mogelijk te maken. Niet door het lijden te ontlopen (met alle klaagvragen en het "waarom ik"?), maar door het onder ogen te zien. Dit onder ogen zien activeert de beschermende en behoudende kant van het ego. Ook dit is een prachtige kracht van het ego!

Een ego zoekt aandacht, acceptatie en goedkeuring. Vaak bij anderen. Dit blijft net zolang doorgaan totdat het ego inziet dat het op deze manier zélf het lijden veroorzaakt doordat het aandacht, acceptatie en goedkeuring zoekt buiten zichzelf.

lijden ← ego → leiden

Een weloverwogen-wetend ego heeft ingezien dat *alle* zintuiglijke informatie in principe vraagt om betekenisgeving en dat het indelen van deze informatie in wenselijk en ongewenst de bron is waaruit “ondervin-

den” ontspringt. Een weloverwogen-wetend ego ziet dat lijden een weg is naar leiden. Van lijden in de vorm van uithouden en verduren, via doorstaan, naar laveren en de weg gewaarworden. Een weloverwogen-wetend ego beleeft wat er op het levenspad verschijnt, met onderscheidend vermogen en weinig tot geen oordeel. Een ego neemt waar en ondersteunt de bedoeling van het wezen en diens taak in de wereld. *Juist dan* weet de werkelijke kracht van het ego zich te manifesteren.

Tegenstellingen zullen blijven bestaan of het ego ze weet te overstijgen of niet. Tegenstellingen zijn broodnodig voor het ego om zich bewust te kunnen worden van de eigen taak in het bestaansrecht van de mensheid. Een weloverwogen-wetend ego heeft de strijd gestaakt om de prettigste helft van een tegenstelling te willen beleven en de andere helft aan te vechten, ervoor weg te lopen of te vermijden. Zelfs dan bestaat er nog steeds lijden.

Het ego blijft in ontwikkeling. Het bevindt zich in een constante staat van ontwikkeling dankzij de meerdere bewustzijnsprocessen / ontwikkelingsprocessen die er tegelijkertijd in gaande zijn.

Het ego dient zich in deze ontplooiing bewust te worden van de werking van meer en minder, veel en weinig, alles en niets en de effecten daarvan op zichzelf.

De tiende ontplooiing gaat over
inzien dat lijden of leiden
een keuze is van het ego

Het ego in ontspanning 11^e ontwikkelingsproces

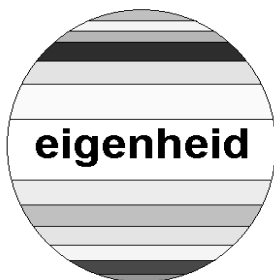
In het zevende ontwikkelingsproces aan de ego-kant ging het over het 'weten', nog niet over het 'kunnen'. Iets in je hoofd hebben om te verwerken heeft de vereiste vaardigheden nodig om te kunnen inzetten. De weg van 'weten' naar 'kunnen' loopt via het achtste ontwikkelingsproces, dat ging over macht en kracht en jezelf handhaven. Het negende ontwikkelingsproces ging over weten en handhaven ervaren. Ervaringen zorgen voor het beklijven en integratie. Het tiende ontwikkelingsproces had te maken met het kiezen voor de weg van de minste weerstand. Niet door te ontvluchten, maar door de gekozen weg onder ogen te zien. En in dit ontwikkelingsproces gaat het om de laatste stap: om het 'kunnen'.

De werking van het ego loopt van weten, via handhaven, ervaren en keuze naar kunnen. Het is een logische weg. Het ego is van de betekenisgeving, dus eerst ontstaat er weten. Daarna volgt de weg van de ervaring net zolang totdat iets weten kunnen is geworden en er een weloverwogen-wetend-en-kunnend ego is ontstaan. Dan is het ego bewust in zijn eigen werking!

Nu kan er begonnen worden aan het zuiveren. In de elfde ontplooiing is het ego bezig om de eigen werking op te schonen. Dit is het herkennen van de ondersteunende en stagnerende programmaties die in het onderbewuste ego leven.

'Bewust herkennen in wat er normaliter onder het bewuste leeft' is mogelijk dankzij de alpha hersengolven. Alpha hersengolven vormen de brug tussen het bewuste en het onderbewuste. Ondersteunende programma's worden herkend, gewaardeerd en gebruikt. Hieraan hoeft niets te gebeuren. Stagnerende programma's herkennen maakt het mogelijk om ze te veranderen. Stagnerende programma's zijn programmaties die de groei naar de eigenheid belemmeren. Opschonen is het omvormen van oude niet langer ter zake doende programmering. Dit gebeurt voor een deel door de spanningsopslag in het lichaam te helen (bewuste ontspanning). Deels door te luisteren naar de eigen gevoelens en deze te benoemen. Deels via bewustwording van beperkende gedachten. Deels via het aanbrengen van veranderingen in je handelen. Deels om nieuwe programma's toe te voegen die de eigenheid versterken (Wat wil ik wél). Om tot slot de gedachten en gevoelens te creëren die wél wenselijk zijn.

Dit is de ontplooiing om op een ontspannen manier naast de wortels van afkomst ook de eigen talenten te versterken. Kortom: bewust worden van de meegekregen mogelijkheden naast het waarderen van de kracht van de eigen inbreng.

Het karakter en het temperament van een ego is samengesteld uit afkomst, opvoeding, omgeving, stimulatie, opleiding en de invulling van de talenten.

Elk ego heeft een eigen manier om zichzelf te ontwikkelen en doet dat dan ook op eigen wijze. Sommige ego's zijn sterker autodidactisch ingesteld dan anderen. Sommige ego's blijven langer hangen in hun aangeleerde programmaties. Sommige ego's hebben moeite om hun eigenheid te herkennen. Alle ego's ontvangen hierin steun van andere ego's!

In deze ontplooiing oefent het ego om de eigen vaardigheden uit te breiden. Het oefent om zijn talenten in te zetten en uit te bouwen.

Dit toont op een gegeven moment dat de afkomst en de opvoeding precies datgene aangeleverd hebben om de eigenheid het eigen kleurtje mee te geven. Het ego oefent in de elfde ontplooiing om in staat te zijn om op een ontspannen, assertieve manier alle omstandigheden in het leven tegemoet te treden.

De elfde ontplooiing gaat over

het creëren van een ontspannen eigenheid
in volle acceptatie en waardering
van de achtergrond waaruit dit alles afkomstig is

Het ego in voleinding of herkansing 12^e ontwikkelingsproces

Voleinding! Wanneer er een weloverwogen-wetend-en-kunnend ego is ontstaan, dan is dit ego klaar voor de volgende stap in de ontwikkeling. Het ego gaat leren om zich volledig over te geven aan het hart, met achter het hart de andere energie: die van het wezen. Zich kunnen overgeven aan een andere energie - een die voor het ego ongekend blijft omdat het ego zich niet zelf in die energie kan bewegen - is voor een ego een hele prestatie. Ook in dit ontwikkelingsproces is het een oefenen van jewelste. Door zich keer op keer te kunnen overgeven aan het wezen leert het ego dat het zelf uit iets anders bestaat dan het wezen. Nu pas start de overstap van 'een ego in bewustwording' naar 'een ego in het bewuste zijn'!

En wéér heeft het ego hierin opnieuw alle ontwikkelingsprocessen te doorlopen, maar ditmaal aan de kant van het bewuste zijn en het kunnen overstijgen van iedere polariteit, die het tegenkomt. Dat dit niet zo een, twee drie lukt moge duidelijk zijn. Maar daarom niet getreurd: er bestaat volop herkansing! Iedere dag biedt nieuwe mogelijkheden, iedere gelegenheid biedt een volgende leerkans.

Herkansing! Op ieder moment is er herkansing mogelijk. Het is de kracht van vergeving. Het is de kracht om van het hoofd naar het hart te verhuizen. Het is de kracht om het hart te laten spreken. Het is de kracht om het oordeel te laten voor wat het is en over te gaan tot innerlijke vrede.

Het hart in vrede kunnen brengen leert het ego om zich te gaan ontspannen. Het ego hoeft niet langer op ieder moment te vergelijken en de zaken zélf in de hand te houden. Het ego hoeft niet langer te oordelen en constant betekenis te geven.

Er komt dankzij deze ontplooiing ruimte om omliggende, onzichtbare energieën te gaan verkennen. Dit zijn energieën die het ego niet een-twee-drie kan waarnemen, omdat het ego zo met zichzelf bezig is.

In deze ontplooiing draait het om het kunnen verplaatsen van de aandacht en het bewustzijn. Over het algemeen bevindt het dagbewuste ego zich achter de ogen. Doe je ogen maar dicht en je merkt dat het waar is.

Ruimte om omliggende energieën te kunnen ervaren is de gehele aandacht en het hele bewustzijn van het hoofd te laten afdalen naar het hart. Dit om het hart als energiecentrum te ervaren. Het hartcentrum is het

grootste creatieve middelpunt dat een mens bezit! Met het hart valt er op ieder moment een ander gevoel te creëren dan er op het huidige moment aanwezig is. Vanuit vrije keuze. Wanneer er aandacht en bewustzijn bij aanwezig is, wordt het bestaande gevoel niet ontkend of onderdrukt, maar actief getransformeerd!

hoofd —————→ **hart**

De hoofd-naar-hart-transformatie-mogelijkheid start met het creëren van innerlijke vrede. Hierdoor ontspant het lichaam zich als vanzelf, omdat het hart met het gehele lichaam is verbonden dankzij het bloed dat overal in het lichaam stroomt. Je kunt pas werkelijk gaan leven vanuit het hart wanneer het ego minder belangrijk en opdringerig wordt in zijn betekenisgeving. Wanneer er voldoende ruimte is in het hart.

Het hart-vermogen kunnen gebruiken zonder het ‘mij in mij’ te verliezen hoort bij deze ontplooiing. Overgave aan de wezenskant van de persoonlijkheid vergt nogal wat van het ego!

Het ego pas inschakelen wanneer het nodig is vraagt om je te verenigen met de ruimte in jezelf in plaats van met de compactheid van het lichaam.

Het ego is voor het brein wat de intuïtie is voor het hart.

Het lichaam is opgebouwd uit atomen. De ruimte binnenin atomen is erg groot. Dit bewust ervaren brengt de twaalfde ontplooiing tot bloei. Het Leven beleven door ‘alles om je heen inclusief jezelf’ te ervaren als ruimte in trilling in plaats van vormen in de ruimte schenkt een nieuw perspectief om energie te transformeren.

De twaalfde ontplooiing gaat over

doorschakelen of opnieuw beginnen
in de vorm van transformeren of herkansen

Het ego in vogelvlucht:

Al deze ontwikkelingsprocessen spelen zich tegelijkertijd af.
Alle ontwikkelingsprocessen van het ego bij elkaar gezet:

Van binnenuit naar buiten en omgekeerd, in een zee van mogelijkheden die de persoonlijke uitkristallisatie ondersteunt.

In het juiste tempo en met dubbelheid in zowel wind mee als wind tegen, om jezelf in volle potentie neer te zetten.

Gebruikmakend van die kracht ontstaat de openbaring van waardering, die lijden leert omzetten in geleid worden.

Accepteren om je kernkwaliteiten te zijn, om je eigenheid in te vullen, te manifesteren en de weg te volgen die jouw kernkwaliteit te bieden heeft.

En lukt het niet dan is er altijd nog: de herkansing!

1. De ontwikkeling van het innerlijk: van onbewust, onderbewust naar een bewust ego en uiteindelijk een weloverwogen-wetend-en-kunnend ego.
2. De wisselwerking met de wereld, als voeding voor het innerlijk.
3. Vergelijken en verschillen opmerken.
4. De persoonlijke uitkristallisatie, bewust of onbewust.
5. Volop balanceren. Het tempo bepaalt mee in de vorming van de balancerend.
6. Altijd maar reageren en daarmee niet kunnen stoppen.
7. Meninge met gevolgen en beperkende overtuigingen. Het weten start.
8. De innerlijk opgebouwde kracht gebruiken. In het ego zit vaak nog richting.
9. De gewaarwording van het waarderen van al wat leeft. Het ervaren.
10. Lijden of leiden, wat ben je aan het doen? De keuze.
11. Kiezen voor eigenheid en het ontwikkelen van de eigen passie. Het kunnen.
12. De herkansing, opnieuw moeten beginnen. De voleinding.

Meer begrippen

Brein: Het brein is verbonden met het zenuwstelsel en ontvangt alle signalen van de zintuigen uit de buiten en binnenwereld. Het brein doet zijn uiterste best om aan zoveel mogelijk signalen betekenis te geven. Deze betekenis wordt vertaald in chemie die gevoelens en gedachten creëert in het lichaam. In het lichaam wordt de betekenisgeving beleefd als ego-energie.

Ego: Dit is de energie die alles wat er beleefd is zo veel mogelijk in het lichaam opgeslagen wil houden. Zodat het voor betekenisgeving hergebruikt kan worden. Het ego is de energie die kiest en wil. Bewust of niet. Vrijwillig of niet. Het ego beleeft zichzelf als individuele persoonlijkheid.

Geest: Alle gedachten en gevoelens die er maar mogelijk zijn heten bij elkaar geest. Geest bestaat om de mens te leren omgaan met gedachten en gevoelens. Geest wordt gebruikt door het brein, het ego, het wezen en het hart. Geest is onstoffelijk, maar wordt dankzij het ego in de stof opgenomen. Gedachten worden ook wel het verstand genoemd en ze komen vaak uit het onderbewuste ego. Denken is een zaak van het bewuste ego. Gevoelens kunnen alleen voelen, ze kunnen niet denken. Gedachten en denken associëren we met het brein. Gevoelens noemen we soms emoties, maar emoties zijn een zaak van het ego. Het ego is dat deel in ons dat het meeste lawaai maakt in geest. Gevoelens kunnen via het hart, het wezen en het brein en het ego zichtbaar gemaakt worden dan wel inwendig beleefd worden.

Wezen: Het wezen is verbonden met de zielsbedoeling en zal zich met een onhoorbaar stemmetje melden via de geest in de vorm van onbestemde gevoelens en plotselinge gedachten. Ideeën komen meestal ook uit het wezen in de hoop gehoord te worden door het ego. Het wezen leert je spreken in het basisgevoel van vertrouwen. Het wezen is altijd ondersteunend. Het is de ware aard van het beestje.

Hart: Het hart is vaak ondersteunend aan het wezen en geeft op geheel eigen wijze signalen die zich ook vertalen in gedachten en gevoelens. Ook deze gedachten en gevoelens worden door het lichaam beleefd. Het hart produceert gevoelens tussen samengaan en gescheiden worden.

Het hart zoekt altijd naar verbinding. Verbreekt een verbinding of zou het kunnen zijn dat de verbinding ooit verbroken gaat worden dan is er vrees in het hart. Het hart legt graag permanente knooppjes.

Grondtonen: Grondtonen zijn een soort van constant aanwezige achtergrondruis. Zij zorgen voor een onderstroom, die uit angst of twijfel of vertrouwen bestaat. Eén van de drie is aanwezig, al kan het razendsnel veranderen. Dit beïnvloedt je onbewust. Een grondtoon is een *onderstroom* van onafgebroken gevoelsaanwezigheid, die in het bewustzijn los kan staan van wat er in het 'hier-en-nu' gebeurt.

Zielsbedoeling: De bedoeling van de incarnatie is om bepaalde ervaringen op te doen. De ziel is hier wetend in, de persoonlijkheid niet. Het wezen ontvangt steeds een stukje zielsbedoeling, zodat het de juiste weg kan blijven bewandelen.

Zielsbezit: dat wat er daadwerkelijk tot in de extremititeiten beleefd is met behoud van het centrum.

Zielsenergie: Deze energie heeft het vermogen zich te ontplooiën in tijd en ruimte en het is de energie die gevoed wordt door de lichamelijke en geestelijke energie. Het heeft nog een eigen zeggingskracht en wel de kracht van oneindigheid.

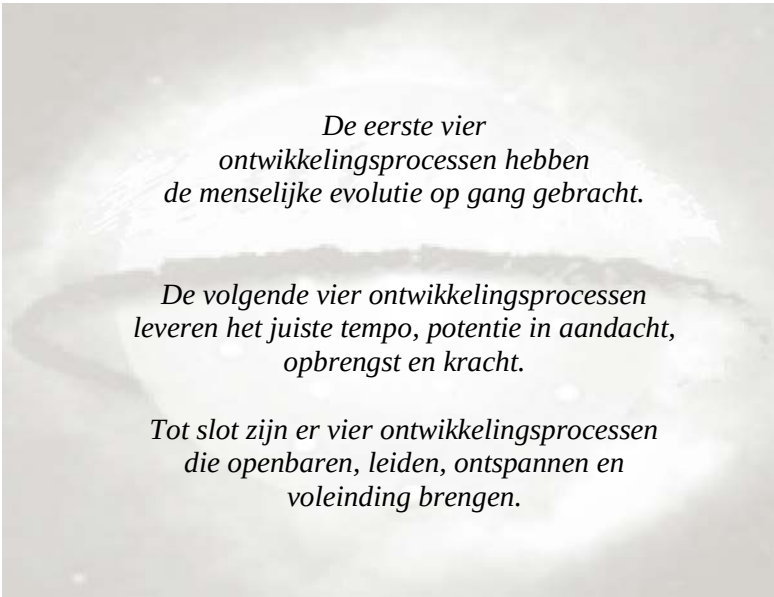
De werking: Werking is er om de ziel bewust te maken van mogelijkheden. De werking bestaat uit trilling. De werking heeft de volledige trillingsvrijheid om iedere mogelijke trilling tot stand te brengen. Deze energie is splitsbaar en ieder deeltje blijft deel uitmaken van het geheel. De werking omvat alle werelden van respect in aanwezigheid van zijn.

Trillingsvrijheid: Trillingsvrijheid is de vrijheid om alle mogelijkheden in trilling te kunnen inzetten voor beleving. Het lichaam beleeft deze trillingen als energieën. Trillingen worden via de geest omgezet worden in zien, horen, voelen enz.

Interactie: Alle informatie die van persoon naar persoon uitgewisseld wordt, laat in beiden een residu achter. Er worden reactieketens gevormd door het ego die kunnen blijven bestaan en zelfs ieder moment nieuw leven ingeblazen kunnen krijgen. Dit vormt interactie. Interactie vormt

reactieketens, die de informatie koppelt aan gedachten en gevoelens. Reactieketens kunnen gemakkelijk verstrengeld raken door informatie-uitwisselingen met andere personen.

Het geweten: Dit is een zielskwaliteit die door het wezen beleefd wordt. Het geweten is de opslagplaats van eerdere ervaringen van wezens, die verbonden zijn met de huidige incarnatie. Het geweten brengt het 'weten' voort. Je 'weet' iets zonder dat je gegevens hebt die het weten kunnen staven.

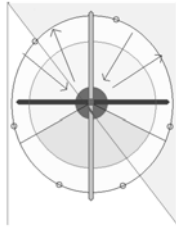

*De eerste vier
ontwikkelingsprocessen hebben
de menselijke evolutie op gang gebracht.*

*De volgende vier ontwikkelingsprocessen
leveren het juiste tempo, potentie in aandacht,
opbrengst en kracht.*

*Tot slot zijn er vier ontwikkelingsprocessen
die openbaren, leiden, ontspannen en
voleinding brengen.*

DEEL 3

Het wezen in de praktijk

Alles begint uit ... en lost op in liefde.

Een ziel is trillingsvrij. Wanneer een ziel in werking komt, ontstaat trilling. Trilling is beweging is energie. Energie is het vermogen waarin *alles* mogelijk is. Ons hele universum bestaat uit trilling. Dit houdt in dat de ziel niet uit het universum komt, maar het universum uit de ziel.

De ziel blijft trillingsvrij. De ziel creëert de werking en de werking creëert het wezen. Het wezen brengt de zielsbedoeling tot in de stoffelijke materie. Hiermee wordt *materie* bezielend en tot leven gebracht. Levende materie is bezieling in een lichaam. Niet alleen menselijke lichamen zijn bezielend. Al het leven is bezielend!

De materie vormt de waarneembare realiteit. In de realiteit bestaat er ongelooflijk veel afwisseling en gradatie tussen tegenstellingen. Prettig en onprettig, warm en koud, gezond en ziek, onder en boven, zwart en wit, man en vrouw, boos en blij, angst en angstvrij enz. Met deze tegenstellingen in al die gradaties heeft het ego te maken.

Het wezen heeft geen last van polariteiten, omdat het wezen niet bestaat in tegenstellingen. Het wezen is direct verbonden met de ziel. Het is immers de ziel die het wezen heeft gevormd. De ziel draagt het leven over op het wezen. Het wezen is in staat om het leven over te brengen op een lichaam. Zodra er bezieling in de materie aanwezig is, ontvangt het nog te vormen lichaam het leven. *Alle* leven is bezielend!

Het wezen is de vertegenwoordiger van de ziel. Het wezen is in staat om de zielsbedoeling te blijven volgen en zal dit ook doen tijdens het leven. Het zal je steeds in omstandigheden brengen waarin je verder komt in de beleving van de zielsbedoeling. Het is ook de bedoeling van de ziel om

deze ervaringen op te doen. Werkt het ego tegen de aangeleverde stroming van het wezen in, dan zul je jezelf als 'lijdend voorwerp' ervaren. Meegaan in de stroming van het wezen maakt leven meer relaxed.

Het wezen in jou is dat deel dat verbonden is met de liefde. Als liefde stroomt tussen wezens veroorzaakt het vermeerdering van verbinding, bundeling en trillingsvrijheid. Het wezen in het lichaam is verbonden met alle zaken van het hart, met liefde, met intentie, met intuïtie, met verbondenheid van wezen naar wezen.

De hartsverbondenheid tussen wezens is bijzonder, omdat hierbij uitwisseling in energie (in het "licht") plaatsvindt zonder de lichamen te raken. Liefde, licht en kracht zijn begrippen in spiritualiteit. Ze vertegenwoordigen energieën die we in wezen zijn. Het is de kracht van wezens om liefde te communiceren in het licht.

Het wezen is in staat om je de beleving van omkering te schenken, waardoor je voor de volle 100% wéét dat de ziel de werkelijke bezitter is van het leven. Niet jij hebt een ziel, maar de ziel heeft jou! De ziel heeft het leven en jij leeft dankzij de ziel. Leven vanuit zielsperspectief is leven vanuit de liefde voor ieders hart. Het hart schenkt je de directe verbinding met het wezen.

De wezenskracht voelt zich ook prima thuis in de rechterhersenhalft, net onder de maag en diep in de buik zonder dat het wezen op een van deze plaatsen te vinden is. Het wezen kent de werkwijze van de chakra's en de aura en volgt hierin automatisch de verbindingen die er in de aura gemaakt worden. Ieder menselijk wezen spreekt de taal van de onzichtbare energieën in en rondom de mens. Soms lijkt het voor het ego op een vergeten taal, maar het wezen spreekt deze taal voortdurend.

Een wezen leeft altijd in het Nu. Het kent ten volle het enige moment dat er bestaat. Het wezen is tijdloos maar leeft in de tijd. Het wezen is onbeperkt, maar leeft in de compactheid van de stof. Het wezen is volkomen verbondenheid. Het draagt bij aan het eenheidsgevoel en het levert alle eenheidswaarnemingen. Hoe sterker de verbondenheid van het wezen kan doordringen in de persoonlijkheid, hoe meer eenheidservaringen er zullen zijn.

Het wezen in 'van binnen naar buiten' in het 1^e ontwikkelingsproces

Ook voor het wezen is het de bedoeling om in dit eerste ontwikkelingsproces van binnen naar buiten te gaan. Ditmaal vanuit het wezens-ik naar de wereld. Het wezen in de eerste ontplooiing brengt zichzelf naar zichtbaarheid via het geweten. Wat er in zielsbezit aanwezig is, kan dankzij het geweten overgedragen worden naar het wezen in de persoonlijkheid. In de persoonlijkheid 'wonen' ego en wezen als twee verschillende energiestromingen naast elkaar. Ieder van hen beleeft een eigen opdracht met behulp van het lichaam. Het wezen heeft een zielsbedoeling waar te maken en het ego heeft te behouden en te leren in verschillen. Zodat het ego leert dat ieder wezen een eigen zielsopdracht te vervullen heeft.

Het wezen is betrokken in wat er anderen aangedaan wordt! Op wezensniveau is er bewustheid over wat de eigen persoonlijke acties veroorzaken in de levens van anderen. Op wezensniveau vindt de opbouw van karma plaats. Het wezen brengt via de zielsbedoeling karma tot leven. Tegelijkertijd staat het wezen in verbinding met het hart en het hart is in staat om te zien in wat de mogelijke gevolgen van de eigen acties kunnen zijn op andere wezens, zodat ongewenste handelingen voor een ander wezen achterwege gelaten kunnen worden.

Het ego is op een andere manier betrokken bij wat het veroorzaakt in andermans denken, meestal is het zich wel bewust van andermans uitstraling. Het ego heeft empathisch vermogen om rekening te houden met een ander. Het wezen kan geen rekening houden met zichzelf als een apart iets. Het wezen draagt altijd verbinding met andere wezens. Het is voor een wezen niet van belang of de persoonlijkheid zich daar wel of niet van bewust is. Het lijkt een beetje op leven in een hele grote roedel.

De taak van het wezen in het eerste ontwikkelingsproces is om te blijven overzien wat de acties van de persoonlijkheid veroorzaken in de wereld. Het zal bij het veroorzaken van leed informatie ontvangen van de ziel om dit in evenwicht te brengen, zodat er bij alle betrokkenen bewustzijnsvergroting optreedt. Aangezien het wezen in de tijdloosheid leeft, wordt er geen tijdslimiet aan de balancerende verbinding verbonden. Dit is karmische werking. Toch... wanneer je ziet dat je eenzelfde soort ervaring meemaakt als een van je ouders, dan kun je hierin wezensbalancerende terugvinden.

Het *wezen* is de drager van het *geweten*. Het *geweten* is dat wat er in de reeds geleefde werking aanwezig is waar het *wezen* verbondenheid mee heeft. Het *geweten* wordt geactiveerd iets vóór het moment waarin het *ego* een oplossing denkt te vinden voor een situatie die op het punt staat beleefd te worden.

Het *wezen* geeft via het *geweten* een signaal af, waardoor je teruggehouden wordt of juist geactiveerd. Een signaal van het *geweten* is meestal herkenbaar voor een persoonlijkheid. Behalve bij diegenen die zo sterk verstrikt geraakt zijn in het eigen *ego* dat ze weinig contact hebben met hun *wezen*. Bij het merendeel van de mensheid is het contact met het *wezen* (het hart) in bepaalde mate open. Zodra het *geweten* geactiveerd wordt, is er inzage mogelijk in het *zielsbezit*.

Wat jij niet wilt dat jou geschiedt, doe dat ook een ander niet. Een mooie omschrijving van het eerste ontwikkelingsproces dat vanuit het *wezens-Ik* de wereld intrekt.

Het *wezen* weet de weg dankzij de *zielsbedoeling* en zal je op ieder moment waar nodig vanuit het *geweten* een juist antwoord brengen voor de situatie. Het gaat hierbij om de stem van het *geweten*, niet om de intuïtie. Het *geweten* is de opslagplaats van eerdere ervaringen van *wezens*. Het *geweten* brengt het 'directe weten' voort. Je 'weet' iets zonder dat je gegevens hebt die dit weten kunnen staven. Intuïtie is gekoppeld aan een gevoel en dat gevoel vormt de richtingaanwijzer.

Met dit 'directe weten' wordt een ander weten bedoeld dan het weten in het weloverwogen-wetende *ego*. Bij het *ego* valt het woord 'weten' in de categorie 'kennis hebben over'. Terwijl het woord 'weten' in het *wezen* de betekenis heeft van 'ge-weten', in de zin van 'in *zielsbezit* hebbende'. Iets in *zielsbezit* hebben betekent dat het *wezen* hiervan direct gebruik kan maken, zonder dat het eerst beleefd hoeft te worden door het *ego*.

In het 1^e ontwikkelingsproces van het *wezen* gaat het om

de stem van het *geweten* te verstaan

Het wezen in 'van buiten naar binnen' in het 2^e ontwikkelingsproces

De richting van het tweede ontwikkelingsproces gaat over de wereld en hoe die het wezen bereikt. Het wezen is bewust dat 'wat er aangedragen wordt vanuit de omgeving' leerstof is om liefde te versterken. Het wezen kan prima omgaan met de wispelturigheid van dit aanbod.

Het wezen weet dat alles wat er in het leven te voorschijn komt de juiste omstandigheid is die helpt om karma te beleven, in- of op te lossen.

Karma is belevend erven. Karma dient dus eerst beleefd te worden! Karma inlossen brengt het wezen belevingen in balanceren en herstel. Bij karma oplossen worden de ervaringen overgebracht naar het geweten van het wezen, zodat er een samensmelting plaatsvindt met het eerste ontwikkelingsproces. Karma oplossen is beleven dat iets lastigs niet langer in je leven verschijnt. Het karma is overgebracht naar het geweten.

Er kan geen karma ingelost of opgelost worden zonder de beleving ervan! Vandaar dat het wezen er volkomen voor openstaat om de beleving aan te gaan. Bovendien weet het wezen dat het samen met andere wezens dient te gebeuren. Zodat er voor alle betrokkenen zoveel mogelijk de juiste energie te beleven valt. Een wezen beseft dat alles wat er gebeurt op iedere moment voor alle betrokkenen het juiste zal zijn. Hoe er ook op wordt gereageerd! Wat we elkaar aandoen gaat altijd over het verkrijgen van meer liefde voor ieders wezen.

Wat we elkaar aandoen ontstaat omdat we met zijn allen op weg zijn naar de ontwikkeling van bewuste wezenskracht. Het wezen is de drager van het geweten. Het ego gaat maar één leven mee en heeft de taak om de uniciteit neer te zetten. Het wezen zorgt voor de verbondenheid en de eenheid. Het wezen als vertegenwoordiger van de ziel kent geen oordeel. Het zal zich niet bemoeien met een leerproces, maar het zal via intuïtie en

geweten (via gevoel en gedachten) informatie aandragen om het leerproces zo soepel mogelijk te laten verlopen voor zoveel mogelijk betrokkenen. Het wezen is altijd ondersteunend aan de zielsbedoeling.

Wezens kunnen op wezensniveau alleen maar ondersteunend zijn. Alle wezens zijn verbonden in de werking. Soms merk je dat je zelf reageert op een manier die je normaal nooit zou kiezen. Wanneer dit gebeurt in de directe omgeving van anderen kan het zijn dat je meeleeft in hun karma. Wanneer het voor jezelf consequenties heeft, is er verbondenheid in karma aanwezig. De gebeurtenis heeft ook voor jezelf nut. Wanneer het voor jezelf geen consequenties heeft, ben je een bijdrage geweest in het karma van de ander. Ook hiervoor worden wezens ingezet door de werking. Alles is mogelijk. Het gaat altijd om karmische ondersteuning en verbondenheid.

Vanuit het wezen word je als vanzelf wijzer zonder diploma's nodig te hebben. Het wezen brengt je steeds opnieuw in aanraking met dat wat er in jouw leven de bedoeling is om in ervaring te brengen. Het weet iedere keer wel weer iets onder de aandacht te brengen. Het wezen zorgt dat het ego in omstandigheden komt te verkeren dat het zich regelmatig aangesproken voelt. Het wezen is als een perpetuum mobile, altijd in beweging. Anderen kunnen je op wezensniveau enkel ondersteunen

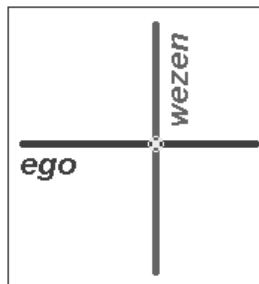
.
Dankzij het doorzien van de bedoeling 'dat wezens je altijd ondersteunen en je niets aandoen' wordt het mogelijk om veel oorzakelijkheden van persoonlijke problemen te vinden.

Het wezen ondersteunt in het aandragen en beleven van karma. Het oplossen van karma ontstaat in een fractie van een seconde, wanneer de tijd rijp is.

In het 2^e ontwikkelingsproces van het wezen gaat het om
beleven, in- of oplossen van karma

Het wezen in potentie en aandacht in het 3^e ontwikkelingsproces

De persoonlijkheid draagt zowel de wezens-energie als de ego-energie in zich. Het wezen is altijd datgene dat nieuwe mogelijkheden tot ontwikkeling aandraagt. Het ego zorgt voor de verwerkelijking ervan. Het ego is de betekenisgever van het verleden en van dat wat er nu gebeurt, en maakt daar een mix van. Het wezen heeft oog voor de toekomst en gebruikt het nu. Samen hebben ze de mogelijkheid om het nu-moment te vullen. Ze bestaan tegelijkertijd, toch zal meestal het ego als

energie van behoud het nu-moment tot beleving brengen. Door beleving ontstaat de helderheid wélke energie het moment vult. De energie van het wezen is veel ijler dan die van het ego. Het ego is een aardse, driedimensionaal aanvoelende energie in beleving. Als je je van beide tegelijkertijd bewust bent, voel je je geaard en volkomen vrij tegelijkertijd. 'Hemel en aarde' zijn verbonden.

In de persoonlijkheid vertegenwoordigen ego en wezen ieder een compleet andere energie. Het wezen zorgt voor de energie van de mogelijkheden en brengt bovendien de levensenergie het lichaam in. Vanuit het hart is er resonantie mogelijk om de energie van een ander te peilen. De mate van de ijlheid leert je of je te maken hebt met het ego of met het wezen. Is er wezensuitwisseling, dan geeft dit een licht déjà vu-gevoel af en de beleving creëert momenten van krachtige harmonie.

Het ego vertegenwoordigt de energie waarin tegenstellingen hun functie hebben. Het wezen vertegenwoordigt de energie van de trillingsvrijheid. Het wezen vormt zich op de plaats waar trillingsvrij (ziel) in trilling komt en er trillingsvrijheid (= wezen) ontstaat. In trillingsvrijheid ontstaan *alle* mogelijkheden. Er is volkomen vrijheid om alle mogelijke trillingen te ervaren.

Wanneer ego en wezen tegelijkertijd aanwezig zijn in de nu-tijd dan ervaar je tweevoud. Dit is potentie in aandacht. Er leven twee verschillende visies op hetzelfde moment in je! De ene visie is gekleurd naar het verleden en de andere is gericht op evolutie. Beiden kunnen tegelijkertijd aanwezig zijn in het nu.

De verschillen tussen de energieën van wezen en ego zijn grandioos. Over het algemeen is het ego de praatjesmaker en is het wezen de stille stem die spreekt zonder geluid. Terwijl beide tegelijkertijd aanwezig zijn in lichaam en geest, heb je alleen in bewuste tweevoudigheid écht de keuze om naar het wezen te luisteren. Het wezen geeft altijd de energetische potentie aan waarin je een weidser perspectief kunt ontvangen. Het wezen brengt ook de juiste intentie teweeg.

Het ego beschikt over gerichte aandacht om een doel te formuleren en te bereiken. Dat dit niet kan samengaan zonder een intentie moge duidelijk zijn. Potentie en aandacht, wezen en ego, idee en manifestatie.

Is er alleen ego dan is er herhaling vanuit het verleden. Steeds meer van hetzelfde levert weinig bewustwording op. Het wezen heeft het vermogen om op onnavolgbare wijze in te grijpen in het proces van nog meer herhaling. Het wezen biedt verandering. Het wezen is altijd ondersteunend in het schenken van een weidser perspectief. Het wezen draagt immers nieuwe mogelijkheden aan.

Dit ontwikkelingsproces gaat over de ontdekking van het tweevoudig aanwezig zijn. Het ego, dat normaliter aan de macht is, gebruikt overleven, beschermen en zich manifesteren in de werkelijkheid als middelen om zichzelf een stevige positie toe te kennen. Het wezen heeft liefde, licht en kracht in zich als mogelijkheden om te delen. Pas wanneer het delen duidelijk aanwezig is komt de manifestatie vanuit het wezen!

‘In tweevoud aanwezig zijn’ geeft de mogelijkheid om een ‘zeker weten’ te beleven vanuit het geweten. Dit is een zeker weten zonder te kunnen uitleggen waarom je het weet. Ook de intuïtie verstaan is in tweevoud aanwezig zijn. Ernaar handelen is het wezen manifesteren. Voorgevoelens worden ook vanuit tweevoud ontvangen. Het wezen deelt intentie en informatie via het geweten, via intuïtie en via voorgevoelens.

In het 3^e ontwikkelingsproces van het wezen gaat het om
het tweevoudig zijn ontdekken en beleven

Het wezen in de detaillering in het 4^e ontwikkelingsproces

Samenwerking tussen ego en wezen is het beleven van tweevoud. Tweevoud laat dus ook het wezen aan het woord. In het vierde ontwikkelingsproces gaat het erom de weg van het ego (de eigenheid) en de weg van het wezen (de verbondenheid) zo veel mogelijk in de 'tegelijkertijd' te krijgen. In het enige moment dat er eigenlijk bestaat: het Nu.

In het Nu kunnen eigenheid en verbondenheid samenzijn in een gelijkwaardige aanwezigheid. Evenveel ego als wezen, waarbij het ego op eigen wijze deelneemt aan de verbondenheid van alle wezens.

Het Nu is de verbinding tussen verleden en toekomst, waarin geen van beiden aanwezig is. Geen van beiden! Het verleden is geweest, de toekomst is er nog niet. Het enige waarin je bestaat, is het Nu!

Wat is nu dit Nu? Het Nu is het moment waarin niets zich openbaart om zich te vullen met iets. Waar vul je zo'n moment mee? Met een reactie op het verleden? Met verlangens voor de toekomst? Bij een fifty/fifty verhouding tussen ego en wezen wordt een Nu-moment gevuld met innerlijke vrede, geluk, vrijheid en vreugde.

Meestal wordt het Nu opgevuld met het verleden, dat zich opnieuw presenteert in een andere omstandigheid. De toekomst blijft vaak hangen in wensgedachten die in het ego als verlangens blijven voortbestaan. Zodra je het Nu niet opvult met verleden of met verlangens kan er iets nieuws ontstaan! In het Nu ligt het ware scheppen en ontvangen. En altijd, altijd heeft het ware scheppen en ontvangen te maken met de zielsbedoeling.

Deze ontplooiing wordt door het gebruik van macht of het ondergaan van macht vaak ernstig verstoord! Wanneer iemand meent macht te kunnen uitoefenen over een ander wordt de wezensverbinding bij beiden geschonden. Er ontstaat verwijdering en overname door het ego bij de betrokkenen. Allen, die de verschillen tussen ego's aanwakkeren waardoor de innerlijke verhouding van 50/50 van slag raakt, dragen bij aan de verstoring van dit vierde ontwikkelingsproces. Zolang een mens naar

eigen zielsbedoeling en eigenheid een bijdrage levert aan het geheel blijft de verbinding op wezensniveau gespaard. Dat anderen over de zielsbedoeling van een ander denken te kunnen beslissen, is eigenlijk te gek voor woorden. Vreemd genoeg is het aangeven van grenzen door het ego van belang om de wezensverbinding intact te houden.

Om het ego en het wezen gelijk te laten lopen is er een ego nodig dat zichzelf qua belangrijkheid gelijk weet te stellen aan het wezen. Er zijn in de menselijke hersenen hersengolven die dit kunnen bewerkstelligen. In de thèta-laag van de hersengolven bevindt zich het wezen en het onderbewuste ego. Beiden bevinden zich onder het bewuste niveau van waarnemen. In de thèta hersengolven zijn zowel programmatie als creativiteit aanwezig. Als het ego zich op onderbewust niveau overgeeft aan het wezen is er synchroniteit aanwezig. Om inventieve en originele informatie door te laten stromen naar het bewuste is dit contact in synchroniteit nodig.

Synchroniteit tussen ego en wezen is de optimale samenwerking van beide energieën in een persoonlijkheid. Het beleven in deze synchroniteit activeert het 'als vanzelf'. Als vanzelf ... vallen antwoorden je toe. Als vanzelf ... komen de juiste mensen op de juiste tijd in je leven. Synchroniteit tussen ego en wezen brengt als vanzelf synchroniteit tussen andere wezens teweeg.

Het ego kan zich om te beginnen overgeven aan het hart, aangezien het hart in de meest directe verbinding staat met het wezen. Het hart is qua uitstraling toch een stuk sterker dan het brein waar het ego meestentijds gebruik van maakt.

In het 4^e ontwikkelingsproces van het wezen gaat het om

synchroniteit bereiken

Het wezen in tempo van ontwikkeling in het 5^e ontwikkelingsproces

Balans maken tussen 'hemel en aarde' is de opdracht binnen het vijfde ontwikkelingsproces. 'Verticaliseren' is het ware plan van de rechtopstaande mens. Het wezen maakt de verbinding tussen universum en aarde beleefbaar in het lichaam. Balans maken vanuit het wezen kan op twee manieren. Het wezen werkt met licht in de vorm van vrede, vrijheid en vreugde. Werken met energetisch licht is een snelle manier om de wezenskracht te activeren. De tweede manier gaat via de stoffelijke verbinding. Het wezen maakt dan gebruik van gronding. Gronding is het bewust neerzetten van het wezen op aarde. Gronding gebruikt een langzamere maar meer gedegen verbinding. Ze zijn *allebei* nodig om de zielsbedoeling te verwerkelijken.

Wanneer in het wezen tegelijkertijd licht en gronding aanwezig is, ontstaat er direct vertrouwen. Licht en gronding neerzetten vraagt om respect. Respect voor lichaam, geest en wezen. Allen gevormd door de ziel. Dit respect voor lichaam, geest en wezen als een drie-eenheid brengt innerlijke schoonheid tot bloei.

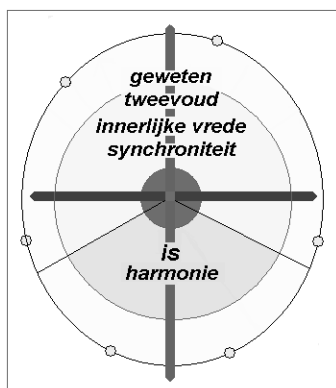
Vrede, vreugde, vrijheid en vertrouwen zijn elementen van het wezen. Het wezen kan zonder enige reden te voorschijn komen en licht laten schijnen op de omstandigheden. Het wezen is dankzij de ziel in staat om deze lichtheid aan te dragen en daardoor zowel de losse bomen als het hele bos te zien. Dit maakt informatie vrij over allerlei details en geeft tegelijkertijd een overzicht over het geheel van de toestand.

'Luisterend zijn naar het wezen' brengt het snelst verloren harmonie terug. Het wezen draagt vrede, vreugde, vrijheid en vertrouwen als essentie, die zich tot karakterelementen kunnen ontplooiën wanneer de gronding en het licht sterker worden. Angst, verdriet, boosheid en 'blijdschap om een reden' zijn elementen van het ego. Deze zijn nodig om de tegenstellingen te waarderen. Het ego heeft een reden nodig voor een goedmoedstoestand. Vrede, vreugde, vrijheid en vertrouwen bestaan zonder reden.

Zodra er vertrouwen aanwezig is, ontstaat er – als vanzelf - harmonie in de uitstraling. Je wordt een soort magneet die anderen aantrekt. Harmonie is meer dan een tijdelijk evenwicht. Harmonie is een staat van innerlijke vrede. Harmonie geeft iedere persoonlijkheid de kans om zich op

zijn eigen wijze te ontwikkelen, om dit in eigen tempo te doen, met ruimte voor het oefenen van de talenten, in de richting van de zielsbedoeling. Als de eerste vier ontwikkelingsprocessen samenkomen in het vijfde wordt de zielsbedoeling duidelijker. De aangeboden levenslessen worden in vol vertrouwen via de aangeboden leerweg opgepakt. Het doel blijft behouden, maar er ontstaat alle ruimte en tijd om de zielsbedoeling tot een goed einde te brengen. Het tempo 'onthaast' zich en zal in een gepaster tempo verdergaan.

Er ontstaat meer 'weten' in de zielsbedoeling en van tijd tot tijd worden de geëigende belevingen hiervoor aangedragen. In vol vertrouwen in de functie.

Het waaróm je bepaalde dingen doet wordt – ook weer als vanzelf – duidelijker. En altijd past het prima in de zielsbedoeling.

Wanneer er voldoende wezens met elkaar in harmonie zijn, ontstaat er op een gegeven moment een vorm van cadans. Een cadans is een onverstoortbaar ritme met een krachtige ondertoon van veiligheid en vertrouwen. Cadans opent contact met het geweten, met tweevoud, met innerlijke vrede en met synchroniteit.

In het 5^e ontwikkelingsproces van het wezen gaat het om

harmonie creëren

Het wezen in de tweevoudigheid in het 6^e ontwikkelingsproces

Een kind start het fysieke beleven in de buik van verbondenheid. Het is het ervaren van de dubbelheid van *een wezen in een lichaam in een ander lichaam*. De baby beleeft onbewust 'een lichaam' om het eigen lichaam heen. Dit brengt de compactheid van de materie tot leven. Tegelijkertijd ervaart het wezen dat het zelf ook *in* een lichaam woont. 'Om' en 'in' raken versmolten. De *omwereld* wordt tegelijkertijd de *inwereld*. De *omgeving* wordt de *ingeping*. De buitenwereld en de binnenwereld versmelten en blijven in elkaar verbonden.

Wezens ervaren $1 + 1 = 1$. Hoeveel wezens je er ook bij optelt: de uitkomst blijft 1. Er is een verbondenheid in het leven. Deze verbondenheid gaat dieper dan het bewustzijn van een ego. Op wezensniveau blijven verbindingen altijd bestaan. Op wezensniveau kan er altijd verbondenheid ervaren worden met andere wezens. Het gangbare woord ervoor is liefde. Liefde op wezensniveau creëert als vanzelf meer van hetzelfde. Liefde deelt zich doordat het zich vermenigvuldigt.

Na de geboorte gaat er in de wereld van de lichamen $1 + 1 = 2$ ontstaan. Moeder en kind worden lichamelijk gescheiden. De moeder heeft een ego ter beschikking om de afgescheidenheid te beleven en te accepteren. Iets wat het kind nog niet heeft. Voor het incarnerende wezen blijft het begrip verbondenheid bestaan. Het wezen werd er immers uit opgebouwd. Deze wezenservaring is de ondergrond voor het blijven ervaren van verbondenheid. Iets wat we allemaal hebben meegekregen! En dus kunnen beleven! Verbindingen tussen ouders en kinderen op wezensniveau blijven altijd bestaan. Of de ouders en kinderen zich er bewust van zijn of niet.

Het wezen kent een kosmische verbinding dankzij de ziel. Een kosmische verbinding! Een kosmische verbinding draagt zoveel verder dan de diepe verbinding van een wezen met een aantal andere wezens in de mensheid. Deze kosmische verbinding heeft zoveel informatie uit te dragen! Er valt nog zoveel weten in ervaring te brengen. De kosmische verbinding kan echter alleen verstaan worden wanneer het ego volkomen stil is.

Een wezen zal altijd verbonden blijven met het leven in de ziel. Er bestaat op wezensniveau geen niet-verbondenheid! Het ego kan wel leven in de illusie van niet-verbondenheid. Het wezen krijgt informatie vanuit de ziel voor de ontwikkeling van de zielsbedoeling. Een ziel die zichzelf via het wezen ervaart, is gemanifesteerde liefde. Op alle momenten dat het wezen zich kan openbaren brengt het gemanifesteerde liefde tot leven. Zodat deze liefde zich deelt, zodat deze liefde zich vermenigvuldigt en meer wezens bewust kan maken in deze saamhorigheid. Dit alles speelt zich op wezensniveau af. Zo communiceer je van hart tot hart.

Wanneer de herinnering aan de verbondenheid duidelijk wordt voor het ego, kan het ego op een meer ontspannen manier de taak van het behoud onderhouden. De taak blijft, maar wordt op een meer ondersteunende manier vervuld. Het doorzien van de illusie van afgescheidenheid gebeurt op wezensniveau en het wezen zal het ego hierin onderwijzen. Het is aan het ego om te leren luisteren naar het wezen.

Het wezen behoudt te allen tijde verbondenheid. Het ego kan zich ongeschikt maken aan het wezen om deze diepere verbondenheid te beleven. Zo wordt het ego bewust! Er is een drie-eenheid in balans wanneer het onderbewuste ego, het bewuste ego samen met het wezen op één lijn zitten.

In het 6e ontwikkelingsproces van het wezen gaat het om

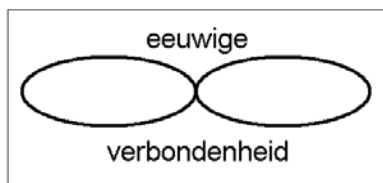
verbondenheid manifesteren

Het wezen in wat je zaait... in het 7^e ontwikkelingsproces

Het wezen vertegenwoordigt de eeuwigheid en het ego representeert het tijdelijke. Ze komen bij elkaar in de persoonlijkheid. Het wezen dient de eeuwigheid. Eeuwigheid is het bestaan zonder dood. De ziel heeft en geeft leven. De ziel werd nooit geboren en kan dus niet sterven. De ziel is de eeuwigheid.

De ziel komt in werking en de werking creëert het wezen. Hierdoor wordt de levenskracht geactiveerd. Het wezen wordt geboren, en blijft de eeuwigheid dienen. Pas nadat het wezen geboren is in het lichaam, kan er een ego gaan ontstaan. Aan het eind van het lichamelijke leven sterft het ego. Het wezen geeft de opgedane ervaring af aan de ziel. Beleving die niet de zielsbedoeling raakt wordt niet opgenomen door de ziel en krijgt bestaansrecht in de geestelijke wereld. Het wezen bestaat verder in de geestelijke wereld. Hier vormt het als vanzelf karmische werking, die de ziel oppakt wanneer het een wezen opnieuw leven geeft. Zo ontstaat er een nieuwe zielsbedoeling vanuit de karmische werking van eerdere geleefd hebbende wezens.

Karma kan de bedoeling hebben om je iets aan te leren of je iets af te leren. Dankzij de polaire werking wordt de zielsbedoeling een spannend gebeuren. Stel dat het de zielsbedoeling is om doorzetten aan te leren, dan zul je mensen aantrekken die je onder allerlei omstandigheden zullen pushen. Stel dat het de zielsbedoeling is om doordrammen af te leren, dan ligt de zielsbedoeling in leren capituleren. Je zult mensen en omstandigheden aantrekken die je laten zwichten. Kun je je voorstellen wat er kan gebeuren wanneer deze twee wezens in een familierelatie samenkomen? Dat is karma!

Aanleren en afleren vormen uitdagingen binnen de meeste relaties. Bij iets aanleren staat de 'volumeknop' nog te zacht. Bij iets moeten afleren staat de 'volumeknop' te hard. Naarmate het leven vordert, wordt het eigen zicht

op de 'volumeknoppen' duidelijker en kan er meer bewuste aandacht gaan naar het aan- of afleren.

De inhoud van deze ontplooiing gaat over belevingen die oogst brengen aan de ziel. Alle belevingen die de zielsbedoeling dienen vinden hun plaats in de eeuwige verbondenheid van het leven in de ziel.

Hoe meer het wezen in staat is om tijdens het leven in een lichaam de zielsbedoeling neer te zetten en te vervullen, hoe lichter het wezen zichzelf te beleven krijgt na de afgave van het lichaam. Alleen de ervaring van de zielsbedoeling wordt opgenomen door de ziel, het licht blijft behouden in het wezen.

Wezens in een lichaam kennen licht en gronding. Het wezen is het aangewezen deel in de persoonlijkheid om de zielsbedoeling te activeren. Het wezen geeft regelmatig impulsen, die de persoonlijkheid heel subtiel raken op het niveau van het licht. Gehoor geven aan deze impulsen is niet altijd even gemakkelijk. De zielsbedoeling heeft het talent en de passie tot zijn beschikking om het licht te volgen. Het vergt de nodige moed en durf om dit in de dagelijkse praktijk toe te passen..

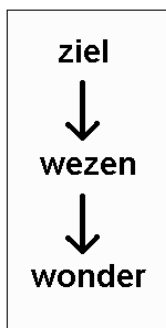
In het 7^e ontwikkelingsproces van het wezen gaat het om
eeuwige verbondenheid ervaren

Het wezen in gebruik van macht of kracht in het 8^e ontwikkelingsproces

Het gebruik van het wezen in dit ontwikkelingsproces gaat over de durf om de intuïtie te volgen, zelfs op momenten dat dit erg ongewenst is. Het gaat er daarbij om de ongeziene leiding van de ziel te aanvaarden zonder tussenkomst van het ego. Het is zaak om het ego gedimd te houden wanneer de intuïtie stroomt. Het ego is namelijk de grootste stoorzender, omdat het ego voortdurend betekenis wil geven en geen kant op kan met ongekende informatie. Zodra je betekenisgeving aan het beleven bent, is het zelfs onmogelijk om wezensinformatie te verstaan!

Het ego houdt van problemen, zodat het zelf kan meewerken aan de oplossing. Zodra er een oplossing is gevonden, creëert het ego een nieuw probleem om het eigen bestaansrecht te waarborgen. Problemen bestaan alleen in het ego! Ben je egoloos, dan heb je geen probleem. Intuïtie verstaan en volgen gebeurt zonder ego.

Het lichaam is zichtbaar, de geest blijft meestal onzichtbaar, en de ziel blijft ongezien. Het ego heerst over de zichtbaarheid en de bewijsbaarheid. Het wezen ontvangt contact met het ongeziene. Het wezen komt tevoorschijn via het hart. Het ego bewoont het hoofd. Samen maken ze gebruik van de geest. Gedachten zijn onzichtbaar. Zij zijn als een toeloze stroom die onophoudelijk doorgaat. Gedachten verblijven in de stroom van de geest en worden door het denken uitgelicht. Zodra het ego zich bemoeit met de stroom gedachten en er betekenis aan gaat geven, ontstaat het denken. Het denken wordt vaak wel zichtbaar. Het denken wordt dankzij gezichtsuitdrukkingen, houding en bewegingen van het lichaam tot zichtbaarheid gebracht.

De kracht van het wezen brengt de intuïtie tot bloei. Het wezen heeft ook de kracht om in benarde situaties een onverwachte oplossing aan te bieden. De kracht van het wezen is om iedere keer een nieuw perspectief aan te dragen tegenover de vasthoudendheid van het ego, zodat verandering mogelijk wordt.

Een ziel is trillingsvrij. Een ziel kan een deeltje van zichzelf in werking brengen. Een 'ziel-in-werking' kent trillingsvrijheid. Een 'ziel-in-werking' kan alle trillingen

ervaren binnen de trillingsvrijheid van een stoffelijk leven. Een 'ziel-in-werking' vormt het wezen. Het wezen ontvangt een lichaam waarin de trillingen ervaren kunnen worden. Het lichaam is geschikt om te beleven en te bewegen. Het lichaam beleeft alle trillingen die er als energieën doorheen gaan. Het lichaam is het samenwerkingsverband van ego, wezen, geest en ziel. Het wezen heeft trillingsvrijheid ter beschikking staan om de aangeboden trillingen in ervaringen te kunnen omzetten. Dit om de zielsbedoeling te steunen. Dat-wat-is in trillingsvrijheid heet het Nu. Ziel-in-werking is leven in het enige moment dat bestaat: het Nu. De ziel draagt de macht en de kracht om het wezen in te zetten om een wonder te realiseren zonder tussenkomst van het ego!

De trillingsvrije ziel omvat het levende weten. Het ervaren van werking (trilling) vormt geweten dankzij ondervinding. De trillingsvrije ziel ontvangt dit geweten dankzij het stukje dat in werking is. De ziel kan meerdere stukjes van zichzelf in werking brengen om zodoende meer geweten te vormen. Zolang werking de gemoederen bezighoudt, leeft de ziel in het ongeziene. De ziel is te ervaren in het gestopt zijn van trilling.

In het 8^e ontwikkelingsproces van het wezen gaat het om
intuïtie tot leven brengen en het denken temperen

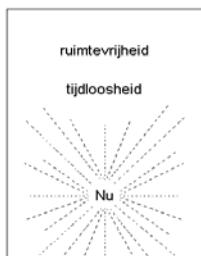
Het wezen in de openbaring in het 9^e ontwikkelingsproces

Het negende ontwikkelingsproces brengt op het niveau van het wezen het beleven van tijdloosheid en ruimteloosheid. Het brengt het kunnen ‘reizen in energie’. Reizen in energie gebeurt puur op wezensniveau. Het wezen is in staat om beleving te ontvangen over informatie die ver buiten het huidige tijdsbestek ligt. Denk hierbij aan informatie van overledenen of informatie over de toekomst. Deze informatie wordt *rechtstreeks* van wezen naar wezen overgebracht en raakt de buitenwereld niet!

Omdat de informatie niet in de buitenwereld komt, maar rechtstreeks van wezen naar wezen wordt overgebracht is er geen ‘hard bewijs’ voor te maken. Het blijft bij een persoonlijke ervaring voor de betrokken wezens. Wat wel gebeurt tijdens deze vorm van informatieoverdracht is dat beide wezens tijdelijk de zielsafstemming dragen van de ziel met het meeste geweten. Deze informatieoverdracht brengt altijd een bijzondere verbondenheid tot stand. Niet op het persoonlijke vlak, wel op wezensniveau. Deze verbondenheid is bewust te beleven zodra er geen ego in de buurt is om de informatie te verstoren. We noemen deze verbondenheid onbaatzuchtige liefde.

Tijdloosheid geeft waarde aan de tegelijkertijd. Dit lijkt ingewikkeld, maar is eenvoudig. Tegelijkertijd is een ander woord voor Nu. Het Nu is het enige moment dat er bestaat en je kunt niet anders dan in het Nu het leven beleven. Het Nu is tijdloos. Tijdloos is tegelijkertijd. Zowel het ego als het wezen bestaan tegelijkertijd. Het ego is van de tijdelijkheid en kent een begin en een eind. Het wezen behoort tot de tegelijkertijd en is dienend aan de ziel en het lichaam. De ziel is het ware Nu. Het ego is lineair met een duidelijk begin en eind.

In het Nu beleef je altijd het zielsvermogen. Het Nu bestaat altijd en overal. Er is niets anders dan dat. Er is dus geen wezen dat de ziel niet kan ervaren, want de ziel schenkt leven in het Nu. De ziel is beleefbaar en tegelijkertijd ongrijpbaar.

Het Nu is het moment tussen verleden en toekomst, waarin geen van beide aanwezig zijn. Géén van beide! Je bewust worden van het Nu is onmogelijk, omdat

het Nu alleen in bewustzijn aanwezig is en niet in wording. Het Nu héb je niet. Je bént het Nu. Altijd en overal.

Het zijn in het Nu verlangt niets, waardoor alles mogelijk is. Zodra het zijn is opgelost ontstaat het ware Nu. Het ware Nu is aanwezig zonder te zijn in alle Nu-punten van Alles.

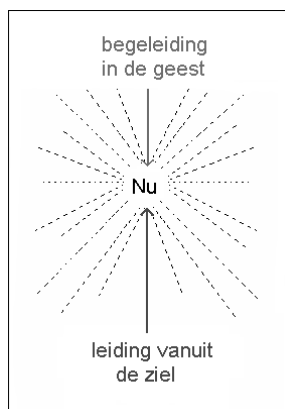
Aangezien we in een wereld leven van manifestatie en de mens graag bereid is het Nu te vullen met verleden óf met verlangens over de toekomst, is de verleiding groot om het ego in te zetten. Je kunt ieder moment in het Nu zijn, door je simpelweg te realiseren dat je er Nu bent. Nu kun je in vrede zijn. Straks is dat misschien anders, realiseer je dan opnieuw dat je er Nu bent. Ieder verlies van harmonie brengt de negende ontplooiing in actie. Het wezen als drager van harmonie wordt geactiveerd om het Nu te vullen met ruimtevreijheid en tijdloosheid.

Ruimtevreijheid is het ervaren van grenzeloosheid. Grenzeloosheid is het ervaren van de opening van het bewustzijn. Alles is mogelijk in ruimtevreijheid. Het nu kent geen eigen plaats. Het is overal. Het bewustzijn kan het Nu terugbrengen tot beleefbaarheid! Dit bestaat dankzij de liefde in de kracht van de ziel.

In het 9^e ontwikkelingsproces van het wezen gaat het om
tijdloosheid en ruimtevreijheid ervaren

Het wezen in de keuze: leiden of lijden in het 10^e ontwikkelingsproces

Het tiende ontwikkelingsproces gaat over lijden of leiden. Op het niveau van het wezen bestaat er alleen: zich laten leiden door de informatie die vanuit de ziel doorgegeven wordt aan het wezen. Dit alles speelt zich af in het Nu. Het wezen is altijd bereid deze informatie te volgen! Het is een voluit 'ja' richting de zielsbedoeling. Wordt de aangeboden informatie niet opgepakt door de persoonlijkheid, dan is er teveel ego aanwezig. Teveel ego is er wanneer het dagbewuste ego de regie voert. Best vaak dus.

Er zijn twee mogelijke grote energiestromen van waaruit er begeleiding aan de persoonlijkheid gegeven wordt. Begeleidende informatie kan vanuit de ziel of vanuit de geest komen. Zielsenergie bereikt uitsluitend het wezen.

Geestelijke energie bereikt het ego en het wezen. Geestelijke informatie heeft geen last van het ego, omdat het ego zelf ook gebruik maakt van geest (gedachten en gevoelens). Bij begeleiding vanuit de geest kunnen allerlei wezens informatie aandragen. De eerder

overledenen en verder ontwikkelde wezens geven begeleiding wanneer er vanuit de persoonlijkheid om gevraagd wordt. Deze begeleiding is er voor iedereen en niemand hoeft zich alleen te voelen. Het vraagt behoorlijk veel lering in je voelen om te kunnen bepalen van wie je de informatie ontvangt. Het leert je energieën helder 'te lezen, te verstaan, te voelen en te zien'.

Zielsinformatie is rechtstreekse doorgave van informatie aan het wezen zonder tussenkomst van het ego. Zielsinformatie kan dus niet door het ego ontvangen worden! Het wezen brengt deze informatie in de realiteit door deze informatie eerst in het bewustzijn te verspreiden. Het is informatie die zich als een puzzelstukje manifesteert als deeltje van een steeds groter wordend geheel. Zowel het stukje als het geheel worden door het wezen beleefd. Het verlangt omzetting naar de aardse realiteit, die via de innerlijke zintuigen (alfa hersengolven) naar het bewuste ego (bèta her-

sengolven) wordt overgebracht. Deze zielsinformatie opent altijd het perspectief naar een groter holistisch beeld van een immer groter wordende totaliteit.

Opening vanuit het wezen voor contact naar de zielsbedoeling is voor iedereen haalbaar. Het 'verstaan' van de leiding van de ziel is een ander verhaal. Je moet kunnen terugkeren naar de staat-van-zijn voordat je een menselijk bewustzijn droeg. Dit is een bewustzijn dat verder reikt dan het bestaande bewustzijn over de realiteit.

De werking van het brein vormt de realiteit. Bewustzijn reikt verder dan het brein. Het overgaan in 'ontmenselijkt' bewustzijn is vrij zijn van pijn en onbegrip. Het is het overstijgen van het polaire. Het verlost je van menselijk gedachtegoed. Zonder begrip kan energie zich gemakkelijker laten herkennen. Wanneer de energie wordt herkend, brengt het je in zicht.

Leiding aanvaarden vanuit de ziel geeft een diep gevoel van weten een 'meewerkend voorwerp' te zijn: alles wat me overkomt, gebeurt speciaal voor mij. Het brengt me precies datgene waarin ik te ervaren heb. Ook al vraag ik er niet om!

Het leven aanvaarden zoals het voor je komt te staan en beseffen dat er altijd méér speelt dan je kunt overzien helpt om leiding vanuit de ziel te aanvaarden.

In het 10e ontwikkelingsproces van het wezen gaat het om

leiding en begeleiding ontvangen

Het wezen in de ontspanning in het 11e ontwikkelingsproces

De praktijk van dit ontwikkelingsproces gaat over het ontdekken van de eigenheid dankzij de wortels van afkomst. En dit alles op een ontspannen manier. De familie, die door de ziel gekozen is om de zielsbedoeling te kunnen neerzetten, kent altijd een of meerdere familieleden die tegenkracht leveren. Deze tegenkracht is nodig om het wezen te sterken in de eigenheid. Zonder zwart is er geen wit te beleven. Tegenkracht in de familie bestaat om je te leren je eigenheid vast te houden en je tegelijkertijd te ontwikkelen. Tegenkracht leert je dat je altijd meerdere mogelijkheden hebt. Tegenkracht verschijnt op die momenten waarin je leren kunt om liefdevoller met jezelf en anderen om te gaan. Als je weet dat je een liefdevol mens bent, maar je ervaart het niet ... dan doe je jezelf tekort. Als je weet dat je een innovatief mens bent, maar je ervaart het niet ... dan doe je jezelf tekort. Als je weet dat je een creatief mens bent, maar je ervaart het niet ... dan doe je jezelf tekort.

Het ontdekken van eigenheid is voor kinderen onderling gemakkelijker dan via de verhouding tussen ouders en kinderen. Kinderen dragen een verbinding die binnen de 'horizontale' tijdsbeleving ligt. Terwijl ouders en kinderen een karmische verbinding dragen in de 'verticaliteit' van de tijdsbeleving. Kinderen zijn evolutionair gezien altijd een generatie verder dan de ouders! In de zich constant veranderende tijdgeest brengen ze nieuwe opties tot leven. Voor kinderen ligt de wereld open. Volwassenen hebben hun kijk op de wereld ontwikkeld en grotendeels hun gedachten erover - en positie erin - bepaald. Volwassenen leren aan kinderen hoe ze om dienen te gaan met de bestaande wereld. Kinderen leren volwassenen de bestaande wereld te zien met frisse ogen. Jonge kinderen leven meer in verwondering en in expansiedrift om het zelf en de omgeving te ervaren. De ouderen onder ons vormen de duidelijkste uitkristallisatie van zelf-ervaren opvattingen.

Het leven draagt constant beleving aan. *Leven* is het enige wat je écht te doen staat tijdens je leven. Je weet dat je leeft, maar doorgronden wat leven is...

Leven geeft zowel ruimte om te experimenteren als ruimte om ervaringsdragend te handelen.

In dit ontwikkelingsproces gaat het om het volgen van de zielsbedoeling

in de eigenheid van het wezen. De kernkwaliteiten kunnen ontwikkelen is van belang om de zielsbedoeling vorm te kunnen geven. Je kernkwaliteiten zijn verbonden met je passie. Het belang van het waarmaken van je eigenheid straalt altijd door in je zijn. Volg je passie!

Ontspanning, eigenheid en afkomst zijn de componenten waarmee het elfde ontwikkelingsproces de zielsbedoeling waarmaakt. Ontspannen is actief kunnen 'zijn' op je eigen manier zonder 'haken en ogen'. Ontspanning brengt het vertrouwen tot leven, zodat het leven je – als vanzelf - de juiste kant op helpt. Of je dit nu begrijpt of niet. De eigenheid ontwikkelen brengt je de kracht om de zielsbedoeling in de realiteit te zetten. Het kennen van je innerlijk is hierbij behulpzaam. Programmatie en creativiteit kunnen onderscheiden brengt het wezen naar kracht. De scheppende passie als vermogen inzetten brengt het wezen tot bloei. De zielsbedoeling in de wereld zetten brengt het wezen naar liefde. De afkomst geeft de ondersteuning en de hulp om de zielsbedoeling en het karma in beleving te brengen, waarmee je voldoet aan de incarnatiebedoeling. Als vanzelf.

In het 11^e ontwikkelingsproces van het wezen gaat het om
vanuit afkomst de eigenheid uitkristalliseren

Het wezen in de voleinding of herkansing in het 12^e ontwikkelingsproces

Alles is energie en blijft energie. Energie kan transformeren maar niet verdwijnen. Het wezen is de bewuste beheerder van vier verschillende energieën. Het zijn de energieën van rust, rijping, beweging en bundeling. Rust en rijping zijn energieën die vanuit de eicel aanwezig raken. Beweging en bundeling zijn energieën die vanuit de zaadcel aangeleverd worden. Deze vier energieën komen samen tijdens de bevruchting. De eicellen in het vrouwelijke lichaam zijn cellen die in alle *rust* aanwezig zijn en waar er ééntje per maand tot *rijping* komt. De zaadcellen zorgen bij vrijkomen voor *beweging* en één van hen plaatst de *bundeling*.

Een menselijk wezen kan zich bewust zijn van de werking van deze vier energieën, die tegelijkertijd werking aandragen in het lichaam en de geest. Het wezen draagt zorg voor deze werking. Hoe meer contact er in de persoonlijkheid is met het wezen, hoe helderder deze vier energieën gekend zijn.

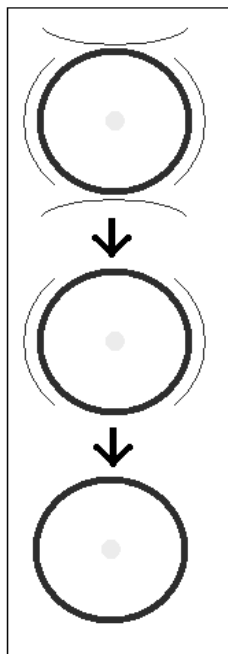
Het tegelijkertijd aanwezig zijn van rust en beweging (vr+man) maakt het mogelijk om op een ontspannen manier het levenspad te bewandelen en handelingen uit te voeren die bijdragen aan meer liefde voor al wat leeft in deze wereld.

Het tegelijkertijd aanwezig zijn van rijping en bundeling (vr+man) maakt het mogelijk om karma te beleven en om te zetten. Dit brengt de evolutie van de menselijke geest steeds verder op weg naar de hogere dimensies.

De kansen van dit twaalfde ontwikkelingsproces gaan over het besef dat je allereerst energie bent, die vervolgens in een vorm is gegoten. Alles wat er door wezens gedaan en gelaten wordt, gaat over energie die zich uitdrukt in de wereld. Deze laatste drie-eenheid leert ons dat karmische rijping de kans biedt om energie om te zetten in een andere vibratie. Bewust veranderen van vibratie betekent grip krijgen op de werking van energie. Niet alleen in de mate en de manier waarop energie zich in de materie gedraagt, maar ook over de werking van de energie zelf!

Dat brengt de bundeling tot leven. Om bewust te werken in rust, rijping (vrouwelijk) en beweging, bundeling (mannelijk) wordt het menszijn

gesterkt om zichzelf als bewuste schepper van energie te ervaren. Als dan de bijdrage gekoppeld is aan liefde....

Uiteindelijk zijn we met zijn allen bij elkaar één mensheid, die leeft op een schitterende planeet vol met een diversiteit aan planten en dieren om iedereen en alles te ondersteunen in eenwording.

Je kunt op drie manieren geweten doorgeven. Allereerst via het DNA aan je kinderen, dit is directe, karmische doorgave. Ten tweede via de atomen die door je lichaam gaan. Dit gebeurt dagelijks via de adem en voeding. Dat-wat-buiten-je-is komt in je en daarna bestaat dat-wat-in-je-is-geweest weer in de buitenwereld. Hier leeft de wisselwerking met de omgeving. Rust, rijping, beweging en bundeling worden op deze manier indirect doorgegeven.

De derde manier ontstaat pas na de dood, wanneer je atomen teruggegeven worden aan de aarde. Door de werking van de aarde worden je atomen weer bouw materiaal voor nieuw leven. In de ruimte van het atoom leeft nog steeds jouw energie: de rust, rijping, beweging en bundeling die je hebt beleefd.

Deze vermengt zich automatisch met nieuwe wezens. Energie blijft energie die kan transformeren maar niet kan verdwijnen.

In het 12^e ontwikkelingsproces van het wezen gaat het om

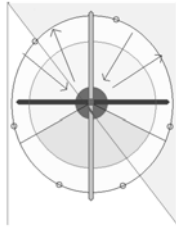
groeien en karma oplossen
zodat de energieën zichtbaarder worden

Het wezen in vogelvlucht

1. Luisteren naar de stille stem van het geweten.
2. Alles draait om meer liefde voor alle wezens.
3. Aandacht geven aan je eigen mogelijkheden.
4. Jezelf neerzetten in wie je werkelijk bent.
5. Harmoniseren.
6. Verbondenheid kunnen manifesteren.
7. Je weten uitdragen in verbondenheid.
8. De intuïtie tot leven brengen en het denken temperen.
9. Tijdloosheid en ruimtevrijheid ervaren.
10. Begeleiding ontvangen.
11. De ontspannen eigenheid zijn.
12. Het opnieuw kunnen beginnen.

Op welk gebied ben je een beginneling, op welk gebied ben je gevorderd en op welk gebied ben je een ervaringsdeskundige? Nu we de energetische processen kennen die er onder de ontplooiingen liggen, kunnen we de fases ervan beter herkennen in ons leven.

DEEL 4

Energetische herkenning

Iemand die niet bezig is met het innerlijk, weet zichzelf niet te herkennen in ego of wezen. Dit is vrij gangbaar en normaal. Iemand die niet bezig is met het innerlijk kan meestal wel aangeven of een bepaalde gebeurtenis meer door het hoofd of door het hart werd beleefd. Het verschil tussen hoofd en hart is herkenbaar. Het verschil tussen ego en het wezen is voor velen veel minder herkenbaar.

Daar waar het ego en het wezen verstrengeld zijn kan er geen onderscheid meer ervaren worden! Om dan duidelijkheid te geven in de indeling van ego en wezen gebruik je herkenbare gevoelens. Gevoelszaken van het ego uitend zich via gradaties van angst, blijdschap, boosheid of verdriet. Wezensgevoelens zijn werkelijke vreugde, vrijheid en innerlijk vrede. Vraag je ongeacht wie, dan is de wens om vreugde, vrijheid en vrede te beleven wel als een verlangen aanwezig.

Als je beseft dat het wezen je te hulp kan schieten om tegelijkertijd vreugde, vrijheid en innerlijke vrede te beleven, ga je moeite doen om dit vaker te beleven. En dan is het toch wel handig om de weg te weten. Dan is het toch wel handig om bewust naar de juiste energie te kunnen overschakelen. Van ego-energie naar de energie van het wezen. Zodra je in je innerlijk steeds opnieuw wezenlijke vrede kunt manifesteren, draag je bij aan wereldvrede. Vrede in de wereld is iets wat we ook willen.

Verstrengeld ego-wezen

Met het herkennen van de verstrengelingen tussen brein, ego, hart en wezen beginnen we bij het brein als grote aandrager. Het limbisch systeem reageert vanaf jongs af aan op de beste manier waarop het heeft

leren overleven. Hier raak je vertrouwd mee. Twintig, veertig, zestig jaar later doe je dit nog steeds op dezelfde manier en geeft het een vertrouwd gevoel. Dit vertrouwd voelen ontstaat door het weten dat je het eerder op deze manier ook overleefd hebt. Toch is dit vertrouwd voelen heel iets anders dan het vertrouwen dat het wezen weet op te wekken! Als je het verschil hierin niet herkent, is er verstrengeling. Verstrengeling is onduidelijkheid over de energetische afkomst van gevoelens en gedachten.

Vreugde beleven vanuit het wezen is iets anders dan blij zijn. Bij het ego kan er blijdschap zijn en altijd heeft dit een aanleiding of een reden nodig. Vreugde vanuit het wezen is een staat van bewustzijn waarin er geen blijdschap is, maar herkenning van het wezen in ieder ander wezen. Vrijheid beleven vanuit het wezen is het gewaarzijn van de korte afwezigheid van het ego. Op dit soort momenten is er ontvangst vanuit de ziel. Heel speciaal in beleving.

Innerlijke vrede is aanstekelijk. Het brengt een in de buurt zijnde ego richting ontspanning. Een wezen in innerlijke vrede creëert harmonie in de omstandigheden. Voor de mensen, die zich in de buurt bevinden van een wezen in innerlijke vrede, is dit een weldaad.

Geen last hebben van een innerlijk conflicterend ego is iets anders dan innerlijke vrede. In verstrengeling kan het op innerlijke vrede lijken, maar hierbij wordt het wezen niet geraakt. Het wezen is hierbij de enige die kan instaan voor de echtheid. En echtheid voelen kan het wezen als de beste.

Je lichaam creëert gevoelens en gedachten, door wat er *met* het lichaam gebeurt en door wat er *in* het lichaam gebeurt. Het lichaam geeft je altijd de meest accurate update over je constitutie. Naast het lichaam zijn je geestelijke vermogens goede scheppers van gedachten en gevoelens.

Je emoties creëren gevoelens en gedachten.

Je manier van denken creëert gevoelens en gedachten.

Je sociale interacties creëren gevoelens en gedachten.

Je meridianen, chakra's en aura creëren gevoelens en gedachten.

Je wezen ontvangt energie en vertaalt deze in gevoelens en gedachten.

En dit gebeurt allemaal tegelijkertijd.

Een andere verstrengeling vindt plaats in het hart. Het hart wat sinds oudsher de liefde schijnt te herbergen, creëert ook gevoel. Het hart ontvangt het duidelijkst de aura-informatie. Deze informatie komt uit de

omgeving. In het hart krijgt deze aura-informatie een vertaling naar veiligheid. Is er veiligheid aanwezig, ja of nee? Dit vertaalt zich allereerst in angst, of in twijfel, of in vertrouwen. Deze drie grondtonen kunnen alle gevoelens voortbrengen die je je maar kunt voorstellen.

Angst in het hart activeert direct het ego richting behoud van zichzelf. Dit activeert in no time het limbisch systeem. Het is haast tegelijkertijd: aura en limbisch systeem. Aura-informatie heeft het contactpunt in het hart. Het limbisch systeem is het contactpunt voor het ego (behoud).

Een volgend gevoel, dat al in het hart vanuit aura-informatie ontstaat, is twijfel. Twijfel brengt niets tot daadkracht, maar kan het denken wel enorm bezighouden. Ook hier wordt de aura-informatie doorgespeeld naar de hersenen. Ditmaal aura en cortex.

De derde veiligheidsmogelijkheid van aura-informatie is direct vertrouwen. Dit vertrouwen opent de weg naar het wezen. Bij vertrouwen is het mogelijk dat het brein *niet* geactiveerd wordt en er uitwisseling van wezen naar wezen plaatsvindt. Dit wordt ervaren als direct vertrouwen.

Bij angst en twijfel vindt er verstrengeling plaats in hart, brein en ego. Bij direct vertrouwen is er geen verstrengeling. Er is wezen.

Wat betreft informatieverwerking kennen het ego en het brein ook een sterke samenwerking. Het brein gebruikt de thalamus als een soort zeef: of informatie doorgang vindt naar betekenisgeving of niet. Zo heb je bijvoorbeeld geen last meer van de snelweg iets verderop, omdat het geluid van auto's geen betekenis meer krijgt, al registreren je oren de geluiden wel. De thalamus in de hersenen zeeft onbelangrijke informatie uit en zorgt dat daar geen betekenis meer aan gegeven wordt. Zodat het dagbewustzijn vrij is voor de gegevens die wel door de zeef komen.

De thalamus kan de geluidstrillingen niet uitschakelen en het lichaam blijft de trillingen wel ervaren. (Het lichaam beleeft, maar de geest niet.) Het ego kan ook - door bewust de aandacht te richten - focus houden op de snelweggeluiden. Zodat er gewaarwording is wat betreft 'grote hoeveelheden auto's die er dagelijks voorbijrazen'. Met bewuste aandacht voor het lichaam is er kans dat de trillingen in het lichaam wel opgemerkt worden. Het ego kan de zeeffunctie dus wel beïnvloeden.

Alle informatie met bijpassende gedachten, gevoelens of lichamelijke sensaties kunnen wel of geen aandacht krijgen van het ego.

Het brein gebruikt de zeeffunctie van de thalamus voor de scheiding van belangrijke of onbelangrijke informatie richting het dagbewuste ego. Het

dagbewuste ego gebruikt vervolgens gerichte aandacht om informatie wel of niet te activeren. De verstrengeling van het brein en het ego gaat dus over het welles/nietes van betekenis, aandacht en bewustwording. Wat krijgt de aandacht en wat niet. Wat krijgt betekenis en wat niet.

De laatste verstrengeling gaat over het hart en het wezen. Hierbij gaat het om het doorspelen van de aura-informatie naar het lichaam en de geest, óf dat het wezen informatie ontvangt uit de ziel. Het hart is de activator bij de gegevensoverdracht naar lichaam en geest. Het wezen ontvangt informatie vanuit de ziel. In het wezen wordt de zielsinformatie getransformeerd naar geestelijke informatie. Het wezen gebruikt hiervoor ook gedachten en gevoel, maar op een manier dat het ego er niet door wordt geraakt.

Wanneer het wezen informatie ontvangt uit de ziel is er even geen informatie vanuit de omgeving. Er is een directe innerlijke verbinding van ziel naar wezen, waarbij het wezen informatie uit eigen bron ontvangt. Wanneer het wezen informatie ontvangt uit de ziel is er geen ego aanwezig. Het is het aanwezig zijn zonder tijd of ruimte in de pure energie van de eigen bron.

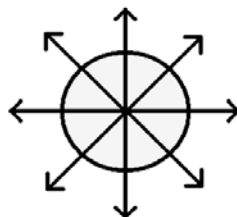
Meestal duurt dit niet erg lang, omdat een ego buitenspel staan veraschuwt. Het ego als energie van behoud zal zichzelf zo snel mogelijk weer zien te activeren. Het gebruikt hiervoor 'wat er op dat moment ook maar het snelst te activeren valt'. Brein, hart, een ander lichaamsdeel, een gedachte, een idee, een geluid of een geur enz. Het maakt voor het ego niet uit 'hoe' het de aandacht vangt, 'als' het de aandacht maar vangt.

Toch kan het ego leren om het wezen te ondersteunen en dan kan de zielsinformatie langer doorstromen naar het wezen, waardoor er meer zielsinformatie de stof bereikt!

Nu gaan we verder met het herkennen van het ego, het wezen, de geest en de ziel. Nu volgen de ontwikkelingsprocessen in hun pure energetische bedoeling. De teksten kunnen hier en daar weer overkomen alsof ze opeen gepropt zijn. Het zijn teksten om heel langzaam te lezen, en die je invoelingsvermogen nodig hebben. Om een energetische werking te beschrijven is vrij lastig, dus let alsjeblieft eerst op wat je innerlijk voelt. Zodra je 'de energie te pakken hebt' volgt je brein vanzelf met begrijpen.

'Van binnen naar buiten' en de 1^e energetische herkenning

Zodra we als wezen in een lichaam aanwezig zijn, beginnen we ons van binnenuit al te openen voor de omgeving. Het overlevingsinstinct - het onbewuste egofacet in de eerste ontplooiing - wordt hierdoor geactiveerd. Aangestuurd door het wezen en ingebed in een automatisme om te overleven helpt deze ontplooiing het ego en het wezen om in de zichtbare wereld te gaan ontdekken. Dit eerste ontwikkelingsproces blijft gedurende het hele leven bestaan en zal bij nieuwe levensfasen extra worden geactiveerd. Een wezen beheerst vrij snel de verbinding om 'van binnen naar buiten' te komen en probeert dit in de grootst mogelijke harmonie te laten verlopen. Er is lichaam, er is wezen en er vormt zich door de wisselwerking tussen binnen en buiten een beetje aan onbewuste geest in het onderbewuste ego. Wanneer deze ontplooiing in de eerste jaren van buitenaf onder druk gezet wordt, ontstaat er onbalans die in het onderbewuste ego opgeslagen wordt. Dit verstoort de harmonie, en de ontwikkeling in 'van binnen naar buiten' raakt van slag! Wordt er regelmatig van buitenaf druk aangeleverd, dan kan er zelfs een verstoring optreden die in het latere leven zeker herstel vereist. Het proces naar zelfstandigheid wordt op deze manier onderbroken.

De eerste energetische herkenning gaat over 'van binnen naar buiten'. Zodra dit eerste ontwikkelingsproces begint, ontstaat er een raakpunt. Dit raakpunt bevindt zich in de tijdelijkheid, maar ook in de tijdloosheid; tegelijkertijd dus. In de tijdelijkheid vormt het raakpunt het ego, in de tijdloosheid houdt de ziel het wezen in verbinding. Het raakpunt houdt de verstrengeling in stand, wanneer het ego onder druk staat door spanning of overbelasting. Er kan dan geen onderscheid beleefd worden in ego en wezen. Een ontspannen ego is van belang voor helderheid! De kracht van dit ontwikkelingsproces bestaat erin om iets nieuws aan te gaan van binnenuit (wezen), om dit nieuwe vervolgens in de buitenwereld te herkennen als al bestaand (ego), en om het daarna zelf te ontwikkelen als vaardigheid. Dit eerste ontwikkelingsproces brengt dat wat er van binnen zit naar buiten tot in de realiteit.

Iedere nieuwe start die er gemaakt wordt, loopt van beginneling, via allerlei vormen van lering naar gevorderde, en vandaar naar ervaringsdeskundige.

Iedere nieuwe energetische herkenning start in het wezen. Vervolgens verschijnt een leraar en krijgt men via een leraar (de buitenwereld) leerstof aangeboden.

Iedere nieuwe levensfase begint in de binnenwereld. Nieuwe levensfases zijn: baby, peuter, kleuter, schoolkind, puber, adolescent, volwassene, meno-(peno)pauze, het ouder worden en de ouderdom. Iedere levensfase biedt een scala aan gedachten en gevoelens, die van binnen naar buiten gebracht kunnen worden.

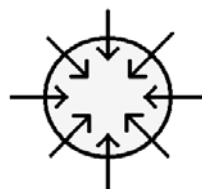
In onze dagelijkse leefomgeving ontmoeten we mensen die in andere levensfases zitten. Hierdoor kennen we het bestaan van andere levensfases, maar pas als iemand zelf door een bepaalde levensfase is gegaan, ontstaat er enig idee wat die zou kunnen inhouden. Vaak is echter een levensfase onvoldoende afgerond wanneer de volgende levensfase al begint. Dit heeft gevolgen voor het zelfstandig worden. Er ontstaat verstrengeling. Er ontstaan meer dan één onderbewuste ego-delen, die naast elkaar blijven bestaan.

In de beginfase van het leven ligt het accent voornamelijk op bewustwording en groei. Deze is dan het duidelijkste aanwezig. Daarna volgt een lange periode van bewustwording, die overgaat in zich bewust zijn van allerlei verworven vaardigheden. Iedere nieuwe levensfase biedt mogelijkheden tot ontwikkeling. Aan het eind van het leven is bewustzijn te winnen in een weloverwogen preparatie van ego en wezen richting de terugkeer in de tijdloosheid.

Je vindt de grootste bewustzijns groei waar wezen en ego voldoende onverstrengeld aanwezig kunnen zijn. Hierbij wordt het ego ondersteunend aan het wezen.

'Van buiten naar binnen' en de 2^e energetische herkenning

De tweede energetische herkenning gaat over weerspiegeling. Weerspiegeling is datgene wat er ongevraagd uit de buitenwereld op je af komt vanuit anderen. Alles wat in je leven verschijnt, heeft de bedoeling om het wezen te sterken. Iedere weerspiegeling is in overeenstemming met de zielsbedoeling. Daar waar er in de binnenwereld te weinig aandacht gaat naar de zielsbedoeling, ontstaat een weerspiegeling in de buitenwereld. Belevingen in een weerspiegeling worden altijd heftiger. Belevingen verminderen in scherpte zodra de zielsbedoeling weer in stroming is gebracht.

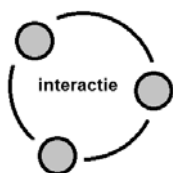

Een weerspiegeling is een goed voorbeeld van een verstrengeld ego en wezen. Jongelui in de pubertijd beleven vaak een weerspiegeling om hun wezenlijke eigenheid terug te vinden. Uit conditionering stappen is een aanleiding waardoor een actieve weerspiegeling in kracht kan afnemen, mits dit door beide partijen gedaan wordt.

In dit tweede ontwikkelingsproces komt de aandacht dus vanuit de buitenwereld af op de binnenwereld. Wanneer de zielsbedoeling in het innerlijk tot bloei komt, vermindert ongevraagde heftigheid door anderen. De intensiteit van de signaalgeving uit de buitenwereld vermindert en de innerlijke belevingswereld komt meer in vrede. Wanneer er innerlijke vrede is, ontstaat er helderheid tussen ego en wezen. Permanente innerlijke vrede is mogelijk, wanneer je alle signalen uit de buitenwereld kunt ontvangen in het wezen.

De tweede energetische herkenning gaat dus over 'van buiten naar binnen'. Het gaat over de "grote" buitenwereld met alle mogelijkheden naar het "kleine" persoonlijke en van "beleving dankzij die buitenwereld" naar "de betekenis ervan in het innerlijk". Het wezen beseft dat het "grote" het "kleine" dient. Het ego meestal niet. Het ego behoudt alles wat er gebeurd is. Het ego behoudt alles in bewuste, onderbewuste of onbewuste vorm. Het verstrengeld zijn van ego en wezen trekt ongevraagd allerlei lessen om te leren aan. Alles wat er van buitenaf op je afkomt, krijgt een verwerkingskans in het ego en een acceptatiekans in het wezen. Gebeurtenissen dragen de functie om rijping te laten plaatsvinden. Zoals de

spiegel die je vertelt dat je ouder bent geworden, maar innerlijk voel je je niet ouder. Ook dit is verstrengeld ego en wezen. Hierdoor ontstaan er in de binnen- en buitenwereld allerlei met elkaar verbonden gevoelens, gedachten en acties.

Door de werking tussen binnen- en buitenwerelden van jezelf en anderen wordt er *interactie* gevormd.

Interactie betekent communicatie over en weer.

Interactie is een invloedssfeer die effect heeft op alle betrokken partijen, maar de interactie bevindt zich eigenlijk tussen de partijen in.

Interactie geeft verstrengeling alle kans.

Interactie is te vinden in ontplooiing (ontwikkeling), in ontprooiing (loslaten van jezelf als het slachtoffer zijn van), in wilskracht, in openheid en in dienstbaarheid.

Interactie brengt ook voor alle betrokkenen de ondersteuning in de zielsbedoeling tot stand!

Interactie is ook het middel om de geest van de betrokkenen in ontwikkeling te brengen. De plaats die we innemen in de wereld (en in de binnenwereld die daardoor ontstaat) wordt door interactie steeds verder uitgekristalliseerd.

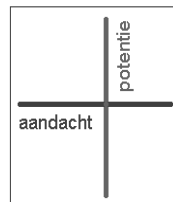
Interactie is ook verbonden aan karma. De interactie zorgt ervoor dat er tussen wezens onderling karma beleefd kan worden. Karma kan veranderd worden ná beleving, niet op voorhand. Dankzij het ego kan ervaring ingezet worden. Hierdoor kun je steeds vlugger zien wat er aan de hand is. Een ezel stoot zich in het algemeen niet twee maal aan dezelfde steen.

'Potentie en Aandacht' en de 3^e energetische herkenning

In de derde energetische herkenning zijn de energieën van de pure potentie verbonden met die van aandacht. Nogal een heftig gebeuren!

Pure potentie/alle vermogens is een zielskwaliteit.

De ziel gebruikt geen woorden en gevoelens om iets begrijpelijk te maken. Wanneer iets vanuit de ziel gewenst is, zorgt de ziel dat je in bepaalde omstandigheden komt te verkeren. Het wezen gebruikt die omstandigheden voor de verwerkelijking van de zielsbedoeling. Het ego kan moeite hebben met de omstandigheden of niet.

Aandacht als energie hoort meer bij de geest en het ego. Geest is de verzamelnaam voor álle gedachten en álle gevoelens die je als mens maar kunt hebben. Alle informatie die er binnen geest te vinden valt, is leesbaar voor het hart, niet voor het brein. Het brein is meer afhankelijk van zintuiglijke input. Geestelijke informatie die via het hart naar het brein gestuurd wordt en daar zijn vertaling krijgt, komt binnen via de aura.

De geest en het ego worden gebruikt voor betekenisgeving en om van de ervaringen te genieten of om er met zo min mogelijk kleerscheuren doorheen te komen.

Even opletten: komt de informatie via de aura of via interactie?

Het verschil is: verheldering of verstrengeling van ego en wezen.

Een persoonlijkheid is opgebouwd uit een wezen en een ego, die beiden gebruik maken van geest. Het wezen is de vertegenwoordiger van de ziel in de materie. Het ego is de energie van behoud. De samenkomst van wezen en ego in de persoonlijkheid is *zijn in geest*. Zie hier de allergrootste mogelijkheid tot verstrengeling van ego en wezen! De onderlinge verhouding tussen wezen en ego bepaalt vervolgens wat er door de geest in beleving gebracht wordt.

Is er *meer wezen dan ego*, dan ontvangt dat wat interesse vraagt vanuit de ziel meer potentie. Het krijgt steeds meer potentie naarmate de interesse groeit. Als een talent dat gevoed wordt. Hierdoor wordt – als van-

zelf – het ego geprikkeld en uitgenodigd om de interesse te volgen. Dit geeft resultaten die bij het incarnatieplan horen. Het voelt aan als wind mee hebben.

Is er *meer ego dan wezen*, dan bepalen de overtuigingen in het onderbewuste ego de leefweg. Overtuigingen hebben een connectie met het brein. De thèta-hersengolven in het brein bevatten de onderbewuste programmatie. Deze geeft sturing aan alle automatismen in onze handelingen. Veel meer ego actief hebben dan wezen wijst op automatismen met weinig eigenheid.

Zowel wezen als ego gebruiken dus geest. Het kan echter voorkomen dat er voldoende potentie voor iets leeft, maar dat er in het ego beperkende overtuigingen bestaan. Wanneer er een overtuiging in het ego leeft dat iets onmogelijk is, voor iets dat wel gewenst wordt door het wezen, dan is het effect in manifesteren nihil. Zo zitten beperkende overtuigingen in het ego de zielsbedoeling dwars. Hierdoor worden de aangeleverde omstandigheden heftiger en heftiger. Met als doel om uiteindelijk met het ego tot overgave te komen, zodat de zielsbedoeling alsnog vervuld kan gaan worden.

Aan de andere kant kun je met je ego wel van alles willen en aandacht geven, maar als het niet in de zielsbedoeling zit, komt het ook niet tot manifestatie. Dit voelt aan als wind tegen.

Het wezen en het ego hebben een verschillende manier om iets voor elkaar te krijgen. Het ego is gekleurd naar het verleden. Het wezen is meer gericht op evolutie en zielsbedoeling. De geest probeert dit alles samen te brengen.

Geest wordt geproduceerd door het brein en het hart. De geest benutten betekent het kunnen gebruiken van alle gedachten en alle gevoelens in alle gradaties. Het wezen kan informatie ontvangen vanuit een veel grotere reikwijdte dan het ego. Het wezen kan zelfs informatie ontvangen door alle tijd en ruimte heen vanuit de geest van de hele mensheid. Het gebruikt hiervoor het hart.

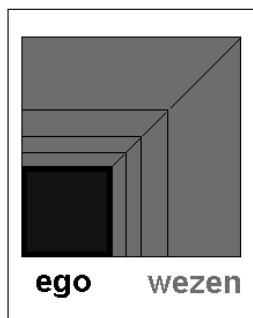
Het ego gaat maar één leven mee en heeft daarin de taak om dat wat op wezensniveau gewenst wordt om te zetten naar manifestatie. Het ego werkt met repetitie en bestendiging om iets te manifesteren. Het ego gebruikt geest voor zelfbehoud en gebruikt hiervoor de zintuiglijke informatie, het lichaam en het brein. Omdat wezen en ego verpakt zitten in

één persoonlijkheid, zijn ze ook niet zo eenvoudig uit elkaar te houden. Hart en brein zitten ook in één lichaam. Voor je het weet zijn ego en wezen verstrengeld in hart en brein!

Geest vormt gedachten vanuit een *basisgevoel*. Er zijn drie soorten basisgevoel. De eerste twee zijn angst en twijfel, die beide bij het ego horen. Het derde basisgevoel is vertrouwen dat hoort bij het wezen. Angst hoort bij het ego, omdat angst te maken heeft met het willen behouden van jezelf. Twijfel brengt niet veel tot daadkracht. Het blijft wikken en wegen. Iedere gebeurtenis die doordrongen is van een diep vertrouwen, wordt geactiveerd door het wezen. De potentie van het wezen krijgt vanuit een diep vertrouwen zijn kracht. Het wezen brengt het ego dankzij dit diepe vertrouwen iedere keer weer op het juiste spoor voor verwerkelijking van de zielsbedoeling. Ego en wezen hebben elkaar nodig in samenwerking, niet in verstrengeling!

Aandacht leert je waar je focus op gericht is. Komt het uit het hart of uit het ego? Het hart is openend voor een ander, en ontvangt informatie die aandacht geeft aan beiden. Het ego heeft aandacht nodig om zichzelf in stand te houden. Het ego vraagt bijna constant om aandacht. Het ego zorgt voor voldoende “mij in mij”. Het ego maakt gebruik van ja en nee om prettig en onprettig uit elkaar te houden. Aandacht geven of nemen vanuit het ego kan beslist plezierig zijn.

Aandacht geven vanuit het wezen raakt het hart van de ander. Het is belangrijk om verbindingen te maken van hart tot hart. Het brengt acceptatie in jezelf en acceptatie in hoe de ander is.

Het ego geeft de indruk in energie het meest compact te zijn. Het draagt de grootste densiteit, omdat het ego zich gemakkelijk kan manifesteren dankzij daadkracht. Manifesteren is aardse energie gebruiken om zichtbaarheid te creëren. Een ego dient hierbij voldoende “mij in mij” te ervaren. “Mij in mij” is voldoende ego in de persoonlijkheid. Te weinig ego zorgt voor een te weinig “mij in mij”, waardoor de zeggingskracht afneemt. Te veel ego zorgt voor een teveel aan “mij in mij”, waardoor de focus voornamelijk op de eigen overtuigingen en prestaties komt te liggen. Teveel “mij in mij” zorgt voor vergelijken

van anderen met zichzelf en dan per se willen winnen. De hoeveelheid ego bepaalt de uitkomst van manifestatie. Een teveel aan “mij in mij” heeft tegelijkertijd een tekort aan wezenskracht en hierdoor stagneert de zielsbedoeling.

Dit zelfvertrouwen van het ego is echter schijn! Het heeft niets te maken met het vertrouwen van het wezen en de juiste weg van de zielsbedoeling. Het wezen zal altijd op zoek zijn naar eenwording met anderen. Het vertrouwen dat dan wordt uitgestraald is van een heel andere orde. Het vertrouwen van het wezen brengt overeenkomsten, eenwording en verbindingen tot stand. Geen winst of victorie. Het wezen is het holistische deel in onszelf. Het is verbonden dankzij de ziel met de potentie.

Het wezen heeft in de persoonlijkheid de meest directe verbinding met de ziel. Het ego vormt de verstoring ertussen. Het ego heeft geen contact met de ziel. Het wezen kan zielsinformatie ontvangen in het hart. Het wezen is ook in staat om de verbinding met het hart te gebruiken om zelf geest te vormen. Hiermee is het wezen als afgevaardigde van de ziel een belangrijke "verbindingsofficier" tussen ziel, hart en geest! Het wezen gebruikt geest voor nieuwe mogelijkheden. Het wezen zoekt het ontplooiën en dient hierdoor de menselijke evolutie. Dat is gebruik maken van de menselijke potentie.

Detallering en de 4^e energetische herkenning

Ontplooien gaat over ontvangen, beleven, leren, en ook over weten en uitdragen. Alles hierin is persoonlijk. Brein, hart, ego en wezen komen hierin samen. Dit samengaan geeft volop detaillering in de persoonlijkheid. Er ontstaat stoffelijke uniciteit. Het is op weg zijn in een persoonlijke uitkristallisatie. Alles wat je leert en onthoudt is persoonlijk. Dat wat je weet en uitdraagt is persoonlijk. Heb je iets geleerd van een ander en je wilt dit doorgeven, dan nog wordt het jouw wijze van uitdragen. De informatieoverdracht is energetisch verbonden met de overdrager. Er ontstaat zelfs een verbinding tussen overdrager en ontvanger. Via informatieoverdracht ontstaan er ongelooflijk veel verbindingen!

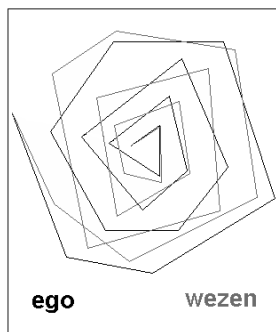
Hoeveel spreken we per dag niet met een ander en hoeveel krijgen we niet te horen? Door informatieoverdracht ontstaat een oneindige hoeveelheid interactie. Brein, hart, ego en wezen zijn in deze ontplooiing over het algemeen volkomen verstrengeld.

Zowel wezen, hart, brein als ego hebben de geest als communicatiemiddel paraat. Dat is ook de reden van de verstrengeling. Geest betekent het totaal van alle gedachten en alle gevoelens die er maar mogelijk kunnen zijn in alle mogelijke gradaties van beleving. Keuze te over. Verreweg de meeste geest wordt door het ego geproduceerd dankzij alle interactie. Geest die door het wezen geproduceerd wordt gaat veeleer over passie en talent, en er wordt gesproken vanuit het samengaan in het hart.

Om bij de oorsprong te beginnen: de ziel kan via het wezen intuïtie aan- dragen als een facet van het geweten. Intuïtie geeft informatie die je op dat moment nog niet kunt plaatsen.

Intuïtie geeft informatie over de (nabije) toekomst. Intuïtie opvolgen brengt ego en wezen *naast elkaar*. Het wezen is hierbij het ontvangende deel en het ego is het manifesterende deel.

Het ego met de eigen wil is echter nogal eens geneigd om een ander pad te bewandelen dan de intuïtie aangeeft. Er ontstaat weer verstrengeling, de intuïtie wordt genegeerd en de kans op herkenning vergaat. Daarom sta je niet

midden in een vergadering op, wanneer je intuïtie je een impuls geeft om naar buiten te lopen. Zodat je de kans mist om buiten net die persoon tegen te komen die je carrière gunstig kan beïnvloeden.

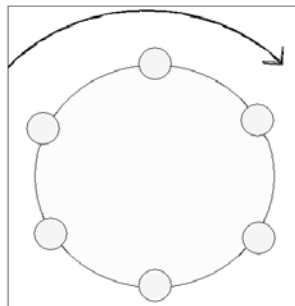
Ego en wezen betreden nog al eens een ander pad. Zolang ze bij elkaar in de buurt blijven is de kans het grootst dat de intuïtie opgevolgd wordt door het ego. Hierdoor heeft de zielsbedoeling de meeste kans om uitgekristalliseerd te worden. Hoe verder ego en wezen uit elkaar blijven, hoe sterker de verstrengeling tussen beiden is. In een verstrengeling heb je geen idee van waaruit je leeft, of je dit doet vanuit authenticiteit of dat je door anderen ingebrachte programmatie volgt. Bovendien ben je er ook helemaal niet mee bezig. De meeste leden binnen de werkende maatschappij volgen het ego en het brein, het hart of het wezen bewaren ze voor thuis. De steeds sterker wordende spirituele ontwikkeling (los van iedere religie) duwt hart en wezen echter steeds krachtiger naar voren als een liefdevolle manier om geest in te zetten.

Ontplooien betekent ook ontvouwen. Een opgevouwen papier openen is het papier ontvouwen. Hierdoor verandert de vorm. De verandering maakt het ontvouwen zichtbaar. Het wezen en het hart beschikken over het vermogen zich te kunnen ontvouwen en openen voor een ander wezen. Zichtbaar ontvouwen noemen we verliefd zijn. Tijdens het verliefd zijn wordt de persoon direct in het hart geraakt en verbonden met het wezen. Het is niet voor niets dat we allemaal graag verliefd willen zijn. Het is hartekwaliteit met een wezensverbinding.

Tempo van ontwikkeling en de 5^e energetische herkenning

Het tempo van karmische werking hoort bij de vijfde energetische herkenning. Karma betekent belevend erven. Dit houdt in dat er eerst **beleefd** dient te worden voordat er verandering kan starten!

Bovendien krijg je automatisch mee/erf je wat je nodig hebt voor de zielsbedoeling. Je zielsbedoeling is als een verborgen agenda. De ziel heeft de agenda en het wezen ontvangt hieruit dagelijks informatie.

Het wezen krijgt ook hulp vanuit het geweten. Het geweten bevat ervaringen uit vorige levens. Hierdoor 'weet' je dat je bepaalde dingen niet of juist wel wenst te doen. De enige die hier niets van weet is het ego. Een ego gaat maar één leven mee en heeft niets van die vorige levens meegemaakt. Het ego weet niets van het karma waar het voor komt te staan. Het wezen 'weet' informatie zonder enig bewijs. Het ego zou zonder enig bewijs en betekenisgeving het wezen moeten volgen? Vanuit het ego: no way! Dus neemt het ego al snel de scepter in handen. Een optimale kans om karma op te doen en te beleven!

Wat er karmisch vanuit de buitenwereld wordt aangedragen krijgt in het innerlijk *altijd* een reactie. Ego en wezen reageren weliswaar anders op de informatie, omdat het wezen 'weet' dat het er bij hoort en het ego niet. Het ego krijgt door het beleven van karma wel inzicht in het bestaan ervan. Wanneer inzicht aanwezig raakt dankzij zich steeds herhalende persoonlijke toestanden, *kán* er een verandering starten *met behulp* van het ego. Met een bewust meewerkend ego wordt er karmisch gezien in een snel tempo beleefd. Lukt de verandering niet, dan is er een langzamer tempo gaande en is er *éerst* nog meer beleving mee te maken.

Alles wat iemand overkomt, heeft op vele manieren verbinding met vele mensen. Er zijn op deze manier altijd verstrengelingen bij betrokken. Interactie zorgt ervoor dat voor iedereen het passende karma passeert! Dat er belevingen bij zijn die verwarrend, schokkend of vernietigend zijn, hoort bij het spel in deze speelruimte. Daar waar pijnlijke speel-

ruimte beleefd wordt, regeert de ziel. De ziel kent de voorstelling, de persoonlijkheid is de speler, en ego en wezen 'vechten' om de regie. Alle belevingen hebben een functie in de voorstelling. Het ligt aan de flexibiliteit en de aard van het ego hoe de reactie op de belevingen zal zijn. Het vijfde ontwikkelingsproces gaat puur over ervaring opdoen. Ervaringen lijken op sterke lijm. Lijm die alles met alles verbindt. Er vinden op deze manier ook volop onderlinge verstrengelingen plaats. Wanneer ego's verstrengeld raken wordt er extra karma geproduceerd. Het vijfde ontwikkelingsproces zorgt dat de karmische werking - hoe dan ook - doorgaat. Zodra een karmisch proces is afgerond, staat een volgend alweer voor je neus. Groei is het sleutelwoord dat erbij hoort. Bewust of onbewust doet hier niet ter zake. Bewustwording ontstaat vanzelf door beleving en ervaring. Bewustzijn is het kunnen toepassen van de ervaring. Zo verandert karma.

In deze energetische herkenning bestaat ook de mogelijkheid om evenwicht te produceren, zodat er een tijdelijke rust ontstaat in het zich steeds bewegende karma. Evenwicht in voortgang is een krachtige kans om de verstrengeling te ontknopen.

'Evenwicht in voortgang' is de gulden middenweg bewandelen. Hierin bestaat speelruimte zonder al te veel pijnlijke lessen. In het juiste tempo wordt er karmische werking tot beleving gebracht. Balanceren in het ontvangen van belevingen brengt de vijfde ontplooiing in een rustiger vaarwater. Evenwicht in lichaam, geest en ziel brengt de juiste bedoeling tot manifestatie. Ego en wezen komen dichter bij elkaar en wezen en ziel liggen in elkaars verlengde.

Tweevoudigheid en de 6^e energetische herkenning

In deze energetische herkenning start het *bewust* tweevoudige. Het tweevoud herkennen is bewust beleven dat er koppelingen bestaan tussen het brein en het ego aan de ene kant, en het hart en het wezen aan de andere kant. Het hart vervult allerlei lichamelijke, gevoelsmatige, sociale en energetische verbindingen. Het wezen zal een situatie vanuit toekomstige gunstigheid beantwoorden, terwijl het ego niet anders kan dan reageren vanuit het verleden. Het brein met hulp van de zintuigen en het lichaam staat in lering. Het ego verzamelt, behoudt en kán alleen reageren vanuit opgedane informatie. Het ego en het brein reageren op ingebrachte informatie en dit levert reactiepatronen op. Er zijn reactiepatronen die al zeer lang bestaan. Zelfs vele tientallen jaren! Door het brein en het ego wordt er verleden in het heden gebracht via nog steeds bestaande reactieketens. Zo blijft er verstrengeling bestaan!

Het lichaam is de uitkristallisatie van de ‘samenwerking’ tussen de tweevoudigheid van het ego en het brein aan de ene kant en het hart en het wezen aan de andere kant. Het ego kiest altijd voor het zo goed mogelijk beschermen van de persoonlijkheid. De programmatie in het brein werd voor een groot deel gevormd dankzij de programmatie van anderen (beginnend bij de ouders als eerste programmeurs).

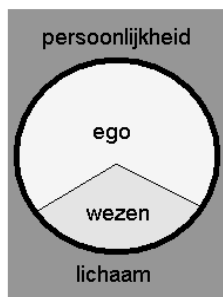
Het hart is verbonden met familie en vrienden en wil daar het beste voor. Terwijl het wezen verbonden is met de ziel, die de zielsbedoeling waarmaakt. De zielsbedoeling is meestal anders dan de informatie die het ego wordt aangeleerd.

Ouders hebben simpelweg geen flauw idee wat de zielsbedoeling van hun spruit zou kunnen zijn. De ouders (de protectors) ondersteunen het kind vanuit hun eigen ervaring en intuïtie. Al deze zo goed bedoelde programmaties bestaan naast de zielsbedoeling.

Het duurt een aantal jaren voordat een jong mens zich een beetje zelfstandig in de wereld kan handhaven. Protectie is nodig. Het gebeurt maar zelden dat in het kind de programmatie klopt met de zielsbedoeling. Brein, hart, ego en wezen raken praktisch altijd verstrengeld.

Voor iedereen geldt dat er op bewust niveau connectie gemaakt moet worden met het wezen. Daarvoor dient de tweevoudigheid van deze energetische herkenning.

Als ego en wezen in hun doel sterk van elkaar verschillen en het ego langere tijd op kop ligt, brengt het lichaam dit op de een of andere manier tot uiting. Iedere persoonlijkheid heeft ergens een zwak punt op lichamelijk gebied. De een krijgt last van een pijnlijke rug, een ander een maagzweer. Variaties te over. Het is zeker dat bij een langdurige onvrede tussen het ego en het wezen het lichaam de zaak aan het licht brengt. Het is ook zo dat het erg lang kan duren voordat het lichaam deze 'innerlijke onvrede' heeft omgezet in een klacht. Hierbij is de klacht aanleiding om de balans te herstellen. Wanneer het wezen de ruimte krijgt en de innerlijke onbalans vermindert, kunnen veel klachten verdwijnen.

De programmatie in het brein kan sterk verschillen met de passie van het wezen. Volgt een persoonlijkheid de ingebrachte programmatie of volgt een persoonlijkheid de passie van het wezen? 'Worden wat je wilt' en 'doen waar je voor bedoeld bent' brengt het wezen naar boven.

Onderscheidingsvermogen tussen het ego en het wezen heeft effect op de nog komende ontplooiingen. Het bepaalt of er bewustzijn aanwezig is of nog moet ontstaan. Daar waar er al bewustzijn is, geven de komende ontplooiingen minder last. Daar waar er onbewustheid leeft over het tweevoud, komen diepere dalen of hogere bergen die doorleefd moeten worden.

Wat je zaait... en de 7^e energetische herkenning

Er bestaat een groot verschil tussen ageren en reageren. Het wezen kan als enige ageren. Ageren is de aanzet aanleveren voor een evolutionaire verandering. Dankzij het wezen ontstaat deze mogelijkheid van verandering. Een evolutionaire verandering is een bijdrage leveren aan het vergroten van de wezensenergie in het lichaam.

Het wezen ageert, het ego re - ageert.

Het *begint* met overgave aan de bedoeling van de incarnatie. Het wezen zal iedere keer impulsen geven vanuit ageren. Het ontstaan van iets nieuws wordt mogelijk. Daar waar het ego het wezen volgt, ontstaat er een reactieketen om de bedoeling van de incarnatie helder te maken. Het talent komt in ontwikkeling.

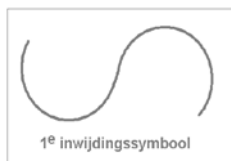
Ieder talent dat de kans krijgt zichzelf te ontwikkelen in eigen tempo brengt de bedoeling van de incarnatie dichterbij. Hierbij worden er als vanzelf kansen geboden en verschijnt de juiste ondersteuning. Niet alleen op persoonlijk gebied, ook op grotere schaal kan de bedoeling van een incarnatie uitwerking krijgen. Anderen worden er automatisch bij betrokken om via vrije keuze mee te werken in een uitgebreidere zielsbedoeling. Daar waar meerdere mensen 'als vanzelf' aangetrokken worden om bij een project aanwezig te zijn om er een bijdrage aan te leveren vind je de zevende ontplooiing in actie!

Deze energetische herkenning gaat over iets vanuit het *wezen* tot manifestatie brengen. Niet alleen iets in de wereld manifesteren voor jezelf, maar iets 'afleveren' ten gunste van het grotere geheel. Wanneer dit gebeurt, ontstaat er een speciale energetische verbinding die lijkt op 'oogsten'. De opbrengst van dit soort manifestaties raakt direct bij meerdere mensen het wezen.

Na 'de oogst' kan er een ander proces gemanifesteerd worden. Of er kan blijvend oogst binnengehaald worden van datgene wat er is gemanifesteerd. Zo kunnen sommigen de rest van hun leven teren op iets wat in hun eerdere jaren een diepere betekenis had voor meerdere mensen.

De meeste mensen zijn echter onderweg om stappen te zetten in de eigen zielsbedoeling. Alles wat er aan zielsbedoeling verwerkelijkt wordt

draagt de menselijke evolutie een stapje verder. Ieder levend mens doet hieraan mee, bewust of onbewust.

Dit 1^e inwijdingssymbool activeert het wezen.

Dit symbool wordt op ongeveer vijf centimeter boven het hoofd geplaatst, zodat het wezen gemakkelijker tot manifestatie komt.

(Plaats je het symbool boven het hoofd van een ander, ga dan achter de persoon staan. Volg een paar keer met je hand de lijn van het symbool heen en weer totdat je voelt dat er rust ontstaat.)

Het struikelblok in dit ontwikkelingsproces is het ego. Een ego dat het wezen niet voldoende 'aan het stuur' kan laten. De meeste ego's vinden dit erg moeilijk! Het ego heeft meestal zelf al gereageerd voordat het ego het ageren van het wezen kán herkennen. Het ego geeft een reactie vanuit eerder aangeleverde beleving. Zodra er een reactie gestart is, volgt er meestal een hele keten van reactie op reactie. Zo blijft het ego heer en meester.

Het ego is de verbinding tussen de buitenwereld en de binnenwereld en reageert op beide werelden met evenveel genoeg. Het is ook de taak van het ego om dit contact tussen de buiten- en de binnenwereld in stand te houden. Het ego reageert ook op innerlijke gedachten en gevoelens. Zolang er reactie is, heeft het ego de regie in handen.

Het ageren van het wezen wordt door de zielsbedoeling gestart. Er komt nieuw 'weten' het stoffelijke veld binnen. Het wezen ageert en 'wint' het op zo'n moment even van het ego. Er start iets nieuws en de aanzet voor een evolutionaire verandering is gegeven. Bij ageren is het ego even uitgeschakeld, al zal het zich snel genoeg weer melden.

Macht of Kracht en de 8^e energetische herkenning

Het achtste ontwikkelingsproces gaat over **ompolen**. Wanneer er besef is dat er een wezen in je woont, wordt het tijd om dit wezen vaker aan het stuur te laten. Het ego dat meestal de scepter zwaait, mag bewust worden. Het ego mag geschikt gemaakt worden voor de taak het wezen te ondersteunen en zodoende het geheel te dienen.

De rollen worden omgedraaid: het ego wordt ondersteunend aan het wezen en het wezen maakt de zielsbedoeling waar.

Het ego en het brein krijgen hiervoor voorproefjes in eenheidsgevoel te beleven. Zodat ze bereidheid ontwikkelen om zich vaker over te geven aan de kracht van het wezen.

We leven nu in een maatschappij die behoorlijk gericht is op ego/brein-functionaliteit. Van ego/breinfunktionaliteit naar het hart is de eerste ompoling. Passie is iets van het hart. Passie gaat meestal ten koste van egofunktionaliteit. Toch zal in het achtste ontwikkelingsproces de aandacht steeds meer naar de persoonlijke passie gaan en niet langer naar de macht van de maatschappij.

Ego of hart? Het spel tussen macht en kracht is begonnen. Kracht staat voor het neerzetten van de zielsbedoeling. Macht staat hier voor de dominantie van het ego. En voor het domineren van andere ego's. Het ego is bij macht verstrengeld met het brein. Het ego is van de puntentelling.

Van een egobrein-verstrengeling naar het hart is al een hele omschakeling. Van het hart uit doorschakelen naar het wezen vraagt oefening. Om het egobrein rechtstreeks om te polen naar het wezen is lastig.

Wanneer het totale ego (in bewuste, onderbewuste en onbewuste staat) de overgave aan het wezen *bewust* volbrengt, ontstaat er kracht.

Deze kracht is een totaal andere kracht dan het werkvermogen van het ego. De kracht die zo vrijkomt, is de kracht van een automatische verbinding met een andere ziel. Dieper dan de kracht van het hart!

Daar waar twee zielen samenkomen, ontstaat er pure liefde. De harten worden blijvend verbonden. Wanneer deze verbinding eenmaal gecre-

eerd is, gaat deze nooit meer verloren! Zo leren we als mens om uiteindelijk niet alleen te kunnen *begrijpen* dat we één mensheid zijn, maar dat dit ook te *ervaren* valt.

Dit ontwikkelingsproces heeft het meeste last van een dominerend ego. Wanneer het ego macht ruikt, versterkt dat de verstrengeling. De overgave aan het wezen wordt hierdoor bemoeilijkt.

Een ego voelt zich al bevestigd wanneer het gehoord en gezien wordt. Maakt niet uit op welke manier - via positieve of negatieve aandacht, als het maar bevestigd wordt. Wil het ego aan de macht blijven, dan creëert het wel ergens innerlijke weerstand waardoor het zichzelf in stand houdt en kan domineren over het wezen.

De achtste energetische herkenning met het totale spel van het ego en het wezen heeft tot functie de zielskracht in het lichaam te laten verschijnen. Zielskracht heeft een stuwung die het wezen tot beleving brengt. Wanneer er door het ego te weinig 'geluisterd' wordt naar deze stuwung, creëert het verstrengeling en onevenwichtigheid. Deze onevenwichtigheid wordt gecreëerd om het ego te dwingen om zich opnieuw over te geven aan het wezen. Iedere keer dat het ego zich overgeeft aan het wezen, heeft het de kans om zich bewust te worden van de eigen werking. Hoe vaker dit gebeurt, hoe bewuster het ego wordt van zichzelf. Naarmate het ego zich bewuster wordt van zijn eigen werking, zal het zich meer en meer durven overgeven aan de werking van het wezen. Het wezen is toekomstgericht en draagt geen onevenwichtigheid. Het ego overstijgen is een bewust ego creëren, en zich overgeven aan de kracht van het wezen.

Openbaring en de 9^e energetische herkenning

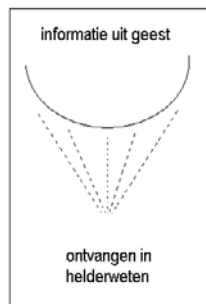
Het negende ontwikkelingsproces is een openbaring! Nu de manier helder is geworden waarop het ego zichzelf dient te ontwikkelen met als doel zich steeds vaker bewust over te geven aan het wezen, komt deze ontplooiing je hierbij te hulp. Het is de ontplooiing van de openbaring. Deze ontplooiing brengt je de verbinding tussen de ziel en de persoonlijkheid. Dit is een verbinding waarbij het ego onnodig is!

Het wezen kan bewust ervaren worden. Een werkelijk bewust ego kan op ieder gewenst moment ruimte maken voor het wezen. Met andere woorden: het ego weet zich over te geven aan het wezen. Dat deze ontplooiing pas kan ontstaan nadat het ego dit heeft geleerd is duidelijk. Deze energetische herkenning gaat over het openen van het *wezen* voor de ziel om dit in de persoonlijkheid te beleven. De verbinding tussen de ziel en het wezen in de persoonlijkheid is een zeer belangrijke verbinding. Het is rechtstreeks in contact staan met het hoogste vermogen van energie in jezelf! De ziel heeft zoveel informatie te geven aan een persoonlijkheid die er luisterend naar kan zijn!

De informatie die vrijkomt, heeft altijd iets te maken met het bevorderen van de liefde en de eenheid in de mensheid. De ziel weet precies wat hiervoor nodig is en hoe dit er in de praktijk uit ziet. Om de informatie rechtstreeks vanuit de ziel te kunnen ontvangen zijn heldere vermogens nodig. Voornamelijk helderwetendheid. Heldere vermogens zijn helderziendheid, helderhorendheid, heldervoelendheid, helderruikendheid, heldere tast en helderwetendheid. Deze laatste, de helderwetendheid, is het meest belangrijke in de ontwikkeling van deze openbaring.

Er bestaan namelijk twee verschillende soorten van helderheid. Helderheid in geest en helderheid in de ziel. De informatie die eruit tevoorschijn komt is totaal verschillend.

Er bestaan heldere vermogens in de geest. Heldere vermogens in de geest bestaan uit zien zonder te kijken, horen zonder te luisteren, voelen met een zeker weten dat het gevoel niet vanuit jezelf is gestart, geuren ruiken die niet aanwezig zijn in de omgeving, en

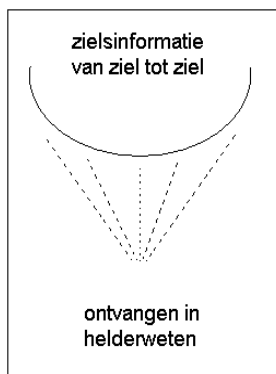

bij aanraking informatie ontvangen van een ander. Helderheid van geest gebruikt het lichaam om de gegevens te herkennen. Het kennen wat er in het eigen lichaam gaande is en tegelijkertijd het herkennen van *informatie* die (via anderen) aangedragen wordt lijkt op het goed kunnen bespe-
len van een viool. Om zuivere klanken en mooie muziek te maken moet je het instrument beheersen. Hier gaat het simpelweg om vakmanschap. Met heldere vermogens in de geest kun je ook informatie ontvangen van overledenen. Zij verblijven immers in de geest.

Als laatste ontwikkelt zich de helderwetendheid. Dit is de koppeling van alle heldere vermogens bij elkaar, maar de informatieoverdracht start vanuit de helderwetendheid. Wanneer het vermogen van helderwetendheid zich ontwikkelt, kan er bewuste informatieoverdracht vanuit de ziel naar de persoonlijkheid ontvangen worden. Dit *zielsontvangen* kan alleen plaatsvinden wanneer er op dat moment geen ego actief is. Bij het ontvangen van zielsinformatie is het ego het grootste struikelblok! Het ego zorgt er voor dat de zielsinformatie onverstaaanbaar blijft.

Bij het ontvangen van geestelijke informatie kan het ego aanwezig blijven zonder te storen. Het verschil tussen ontvangen in de geest en ontvangen uit de ziel is het al of niet aanwezig zijn van het ego. Dit is zo'n ongelooflijk groot verschil van informatieoverdracht!

Het brein heeft bij het ontvangen van zielsinformatie voornamelijk delta hersengolven, en juist geen bèta hersengolven. Bovendien zijn hart en brein onverstengeld aanwezig. Er is geen ego en het wezen is volledig geopend in ontvangst.

Er kan pas zielsinformatie ontvangen worden wanneer het ego zich volledig kan overgeven aan het wezen, zodat de zielsinformatie zonder storing in het wezen ontvangen wordt. Dan is het aan het wezen om de omzettingen naar de materie te doen zodat de persoonlijkheid zich ervan bewust kan worden. Zielsinformatie heeft altijd meerdere betekenissen tegelijkertijd, die zich via het helderweten in het wezen manifesteren. Van daaraf moet het dan nog naar de aardse realiteit gebracht worden. Het wezen gebruikt vanuit de helderwetendheid de andere

heldere vermogens om de gegevens om te zetten. Het wezen gebruikt hiervoor altijd alle mogelijkheden tegelijkertijd! De zielsinformatie wordt via het wezen zowel omgezet in heldere beelden (beelden die je nog nooit gezien hebt) als in geluiden en woorden die je niets zeggen, plus gevoelens die je niet lijfelijk voelt, maar weet, en een 'over all' sfeerbelevens met zachte geuren tegeliijk! Het lijk een klein beetje op zintuiglijke informatie zonder gebruik van de zintuigen. Visioenen geven altijd meer informatie dan je kunt beseffen!

Pas nadat deze informatie vanuit het wezen is omgezet, kan het ego zich ervan bewust gaan worden. De inschakeling van het ego als informatie-verwerker is op zo'n moment duidelijk herkenbaar. Zodra het ego weer in de regiestoel zit is je bewustzijn teruggetuimeld van uiterste helderheid naar alledaagsheid. De integratie start met weten dat je een bijzondere ervaring hebt gehad, zonder dat je deze ook maar op enige manier in je huidige leven kunt plaatsen.

Het ontvangen van zielsinformatie gebeurt direct in bewustzijn. Het dient van daaraf vertaald te worden naar het normale leven. Opvallend is dat er vaak berichtgeving ontvangen wordt die pas later in de tijd bewaarheid wordt. Zielsinformatie gaat vooraf aan de gebeurtenissen. Het kan gaan van voorschouw tot aan visioenen voor de hele mensheid. De ziel weet heel wat eerder wat er te gebeuren staat dan de persoonlijkheid met het wezen en het ego in zich.

Ieder van ons ontvangt in het leven wel een paar keer een vorm van zielsinformatie. Op cruciale momenten in je leven kan er ineens een soort beeldflits ontstaan, waarvan je weet dat er veel informatie in opgeslagen zit.

Het negende ontwikkelingsproces gaat over verheldering van de menselijke vermogens. Naast de ontwikkeling van de eigen vermogens worden ook de persoonlijke belangen losgelaten om plaats te maken voor menselijke belangen. De zielsinformatie die er ontvangen wordt heeft altijd te maken met een meer menselijke ontwikkeling richting liefde.

De openbaring van deze ontplooiing betekent dat je beseft dat 'het enig bestaande Nu-moment in alle tijden en plaatsen eenzelfde moment is'. Tegelijkertijd is het Nu-moment het enige moment dat er bestaat!

Het nu is niet in tijd of ruimte te plaatsen, waardoor het bestaat zonder te bestaan! Leven is bestaan in het nu. Het lijkt volkomen levensecht, toch?

Omdat zielen op de scheiding staan van trillingsvrij en vrijheid in trilling kunnen zij informatie (trilling) ontvangen. Het échte ontvangen uit de trillingsvrije werelden passeert wanneer de ziel niet vraagt om informatie (trilling) maar vraagt om ontvangst.

Keuze: Leiden of Lijden en de 10e energetische herkenning

Het tiende ontwikkelingsproces gaat over keuze. Over keuze, en bewuste en onbewuste beslissingen. Deze ogenschijnlijk gemakkelijke ontplooiing heeft toch veel ontdekkingen te beleven. Het beleven van keuze maakt zo veel mogelijkheden open, dat het leven kan lijken op een immens grote snoepwinkel. Wat te kiezen, wat te worden, wat te zijn?

Toch is het hebben van vrije keuze een relatief begrip. Voordat je zelf in staat bent om beslissingen te nemen zijn er al veel beslissingen voor je gemaakt opdat je kon opgroeien. De zielsontwikkeling bepaalt de jeugd die je ontvangt. De zielsontwikkeling kiest de ouders, de familieomstandigheden en de tijd van incarnatie. De ziel kiest de beste omstandigheden om de ziel te dienen. Het in de stof komen is altijd een keuze van de ziel. De persoonlijkheid heeft hier geen weet van. De ziel weet wat de bedoeling is van de incarnatie, de persoonlijkheid niet. Ook incarneert een ziel nooit volledig. Het zielsfacet dat incarneert houdt verbinding met de rest, zodat de persoonlijkheid in de volwassenheid nog ontzettend veel kan leren van de rest van de ziel. Dit natuurlijk alleen als de persoonlijkheid hiervoor openstaat.

Iedere keer dat je een beslissing neemt, worden al je mogelijkheden van keuze op dat moment teruggebracht tot één. Wat je ook besluit!

Kies je *op dat moment* voor ja-beleven, dan verdwijnt *op datzelfde moment* het nee-beleven.

Kies je *op dat moment* voor nee-beleven, dan verdwijnt *op datzelfde moment* het ja-beleven.

Ze bestaan allebei, maar de beleving brengt het op dat moment terug tot de helft!

Het onderbewuste behoudt de ervaringen die wél beleefd zijn. De ontelbare keren dat er - toe je nog een kind was - beslissingen voor je genomen zijn, vormen een groot deel van je onderbewuste. Vanuit dit onderbewuste kun je putten uit wat je beleefd hebt en waar eerder in je leven voor gekozen is. Het onderbewuste behoudt wat er is beleefd, niet door wie dit besloten is.

Het onderbewuste ligt zoals de naam al doet vermoeden *onder* het bewuste. Je bent je er dus niet bewust van, maar de werking ervan onderga je dagelijks, in bijna alles. Het onderbewuste kent géén vrije wil. De vrije wil komt uit het bewuste.

Ouders hebben gewoonlijk het beste met hun kind voor. Maar....komt hun keuze vanuit hun onderbewuste of vanuit hun bewuste? Met andere woorden: zijn ze bewust van de werking van hun eigen onderbewuste of niet? Hoe sterk speelt hun eigen opvoeding mee in het leven van hun spruit? Zijn de opvoedingen van “pappa en mamma” goed met elkaar te combineren? Deze tiende energetische herkenning is enorm bepalend voor het aandragen van gegevens aan het nieuw te vormen onderbewuste van een kind! De verstrengeling die hierdoor ontstaat, is erg groot.

De verstrengelingen in het onderbewuste van de ouders/verzorgers naar kind zijn enorm! Zo heeft familiekarma een kans om te overleven in volgende generaties. Dit gebeurt overal volop!

Kijken we puur naar het mechanisme van de keuze zelf, dan betekent 'kunnen kiezen' het hebben van minimaal twee opties. Keuze hebben houdt in dat er uit meerdere opties een voorkeur gehaald kan worden voor beleving. De keuze voor beleving wordt meestal door het onderbewuste gestuurd. Het onderbewuste kiest voor een ja- of een nee-beleving door te vergelijken met eerdere gebeurtenissen. Het houdt vast aan de betekenisgeving die er toen aan gegeven werd. Het onderbewuste *kán* ook niet anders! Het bewuste is in staat om te kiezen voor het onbekende, door een voorkeur te kiezen die tegen het onderbewuste ingaat. Pubers zijn hier helden in! De bedoeling wordt om bewust te kiezen voor wat er bij de zielsbedoeling past. Hier dient deze ontplooiing voor zodat er helderheid ontstaat in de ingebrachte programmatie aan de ene kant en de zielsbedoeling aan de andere kant.

Keuzes worden door een beslissing teruggebracht tot de gewenste voorkeur. Iedere beslissing heeft in het doen een ja-optie en een nee-optie. Je zet de beslissing wél om in een actie of je doet het niet. Bij 'in het doen brengen' wordt een van de twee opties beleefd, de andere optie wordt op dat moment niet beleefd.

Energetisch is er 50% overgebleven, al lijkt het in de realiteit op de volle 100%. De helft van de mogelijke beleving is weggevallen.

In energie bestaat alleen het NU. Na een eerste keuze in energie komt een tweede keuze energetisch voort uit de overgebleven 50% van dat NU. Meer is onmogelijk.

Wordt er opnieuw een beslissing genomen, dan wordt weer de helft wel en de helft niet tot beleving gebracht. Blijft er *energetisch* 25% over.

Na een aantal keuzes en beslissingen is het *energetische* deel van het NU zo klein dat het *niet meer van belang is* welke keuzes er nog gemaakt gaan worden.

Met andere woorden: het maakt voor de werking van energie niets uit waar je voor kiest. De energie heeft geen oordeel! Je bent de schepper van je beslissingen en het maakt voor de energie niet uit waar je voor kiest en wat je daardoor schept. De energie heeft écht geen oordeel!

In de zichtbare realiteit bestaat iedere keuze iedere keer uit de volle 100% van de mogelijkheden. Wat een prachtige illusie. Wat een verschil tussen energie en realiteit!

De energie heeft geen mening, en de ziel kiest bewust. Er bestaat een verschil tussen de energie van de ziel (die bewust is van wat het wenst te beleven) en de oordeelvrije energie die ervoor zorgt dat dit gebeurt (de *werking* van energie). De ziel kan een persoonlijkheid creëren, die dankzij de werking van energie kan ervaren of hij meewerkt of tegenwerkt aan de zielsbedoeling. Kortom er is: zielsenergie met een bedoeling, energie die geen mening heeft en een persoonlijkheid die dat wel heeft. Dit is een drie-eenheid.

De ziel wéét, de energie heeft geen mening, en de persoonlijkheid leeft in de stoffelijke realiteit. In de realiteit kiezen we wél. We zijn ons meestal wel bewust van wat we kiezen. Al kiezen we tegen onze zin in. We zijn ons niet bewust van wat we niet beleven, behalve als het duidelijk een gemiste kans is. Een gemiste kans wordt meestal wel beleefd. Soms herhaaldelijk. Deze tiende ontplooiing gaat over het doorzien van de illusie.

Keuze is iets van de geest.

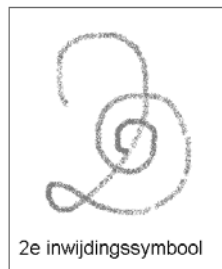
De energie kent geen kiezen.

Door wat de persoonlijkheid kiest, ontstaat beleving.
Je kunt niet onderbewust kiezen *uit* wat je niet beleefd hebt.
Je kunt wel kiezen *voor* wat je nog niet beleefd hebt.
Je kiest dan voor een nieuwe beleving: ééntje die je niet ‘in je bestand’
hebt zitten. Je kunt in iedere situatie bewust kiezen om op een andere
manier te reageren dan je gewend bent.

Ontspanning, Eigenheid, Afkomst en de 11e energetische herkenning

Dit voorlaatste ontwikkelingsproces gaat over het realiseren van de eigenheid, met inachtneming van de wortels van afkomst, met alle ruimte voor ontwikkeling. De afkomst bepaalt mee in de programmatie en verstrengeling die je meekrijgt. Nu is afkomst geregeld door de ziel (ook bij adoptie) en hierdoor krijg je automatisch de programmatie mee die je zal dienen om de zielsbedoeling tot een goed einde te brengen.

Deze energetische herkenning start vanuit respect voor zowel het waarderen van jezelf, het respecteren van anderen als de dienstbaarheid in de interactie. Het respecteren van dienstbaarheid is beseffen dat deze verschijnt in iedere ontmoeting, in ieder gesprek, in ieder samenzijn. Het waarderen van jezelf heeft zelfvertrouwen en zelfkennis nodig zonder over- of onderschatting. Hier leeft nog veel verstrengeling bij veel mensen. Het waarderen van anderen ontstaat door ieder ander te respecteren zonder vooringenomenheid en om het talent te appreciëren in de ander.

Het tweede inwijdingssymbool wordt gemaakt al staande voor de persoon en de bovenste lus gaat om het hoofd, van daar gaat de lijn naar de voeten en centreert zich vervolgens in het hart. Het geeft je de kracht van realisatie van de zielsbedoeling.

Jezelf tot je grootste potentie brengen - in harmonie met de wereld - is in het kort deze voorlaatste ontplooiing. Nogal een opgave! Nu krijg je hiervoor een speciaal talent mee bij incarnatie. Je krijgt de beste opties mee om de zielsbedoeling waar te kunnen maken. In de meegekeregen opvoeding zitten altijd een aantal 'voors en tegens' om de zielsbedoeling tot manifestatie te brengen.

De 'voors' zullen je ondersteunen en geven ruimte.

De 'tegens' zijn uitdagingen die doorleefd worden om de zielsbedoeling tot ontplooiing te brengen. Hier gaat het om het vergroten van het respect. Iedere tegenslag die doorstaan is, geeft kracht in de zielsbedoeling.

De zielsbedoeling kun je terugvinden in een enkel positief geladen woord, dat je hele leven lang regelmatig opduikt en als het ware bij je hoort. Een woord waarvan je weet dat je dit in alle vormen en maten aangereikt krijgt. Het woord ontstaat iedere keer opnieuw; alsof het iets is dat je bij je draagt. Mijn woord is energie. Woorden van mijn ouders waren illusie en passie. Je eigen woord brengt je naar jouw waarheid, naar jouw geloof en zelfverwerkelijking.

De elfde energetische herkenning gaat bovendien over familiekarma. Door de geboorte is er automatisch een vervolg op het karma dat er al in de familie leeft. Nu is het niet van belang of je ouders er voor je waren, of dat ze er niet voor je waren. De acties van ouders hebben *altijd* impact op de levens van hun kinderen!

De aan- of afwezigheid van ouders geeft in alle gevallen beleving.
De aan- of afwezigheid van een partner geeft in alle gevallen beleving.
De aan- of afwezigheid van kinderen geeft in alle gevallen beleving.

Karma is iets dat je meekrijgt doordat je geboren bent. Leven in een aards lichaam is karma in actie. Zelf in kunnen zien in de draagwijdte van het familiekarma vraagt inzicht over de plaats van incarnatie, de voorouders en de functie (de rol in de familie) die je als kind ontwikkeld hebt in combinatie met de zielsbedoeling.

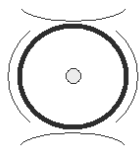
Het elfde ontwikkelingsproces geeft ook de ruimte om te oefenen, en te oefenen, en te oefenen. Oefenen om een steeds betere versie van jezelf te worden. Oefenen, oefenen, oefenen om verstrengelingen op te lossen. Uiteindelijk ben jij de beste kans van de ziel tot nu toe om de zielsbedoeling uit te voeren. Bij deze ontplooiing gaat het om het herkennen van je eigenheid en zielsbedoeling en over het realiseren van je eigenheid.

Voleinding of Herkansing en de 12^e energetische herkenning

Het laatste ontwikkelingsproces is de energetische herkenning van het Nu. Het is de ontplooiing die je niet kunt en wilt missen. Het is de herkansing. Op ieder moment is het mogelijk om een andere weg in te slaan en een verstrengeling op te lossen. De kracht van verandering is de meest belangrijke ontplooiing, omdat deze je iedere keer opnieuw weer kan verbinden met je wezen!

In deze energetische herkenning komt alles naar je toe! Je hoeft het maar op te pakken. Het is het ontwikkelingsproces waarin je beseft dat alles wat je bent pure liefde is.

Pure liefde die bezig is om zichzelf te ontdekken. Dat alles om je heen pure liefde is die bezig is om zichzelf te ontdekken. Dat er niets anders bestaat dan pure liefde die bezig is om zichzelf te ontdekken.

Wat je in verandering extra bewust beleeft, is magnetisme. Het magnetisme is de kracht tot delen. Als je deelt, trek je aan. Deel je niet, dan stoot je af. Het is een manier van de ziel om zichzelf te beleven. Dankzij het magnetisme kun je delen! Het is fantastisch om verschillen met

elkaar te delen en daarom van elkaar te houden! De ziel geeft je alle mogelijkheden om verschillen tot beleving te brengen! En wij leven in een wereld bomvol verschillen! In een wereld waarin we allemaal anders kunnen zijn om onze zielsbedoeling te kunnen beleven. Is dat nu geen wonder?

Alles komt je toe. Zodra je in staat bent om alles te ontvangen, weet je dat je precies krijgt wat je nodig hebt voor de zielsbedoeling. Meestal willen we goede dingen wel ontvangen en lastige dingen niet. Dat wat je niet wilt, stoot je af. Dat wat je afstoot, komt opnieuw naar je toe. Ontvangen leert je dat alles wat jouw richting op komt voor jou een betekenis heeft. Het creëert openheid in jezelf en het creëert openheid voor je omgeving. Zodat je leert om liefdevoller te worden naar jezelf als je iets beleeft dat je van slag brengt.

Alle acties die je pleegt hebben in wezen eenzelfde doel: liefdevoller te worden naar je wezen, zodat je meer liefde hebt om te kunnen delen.

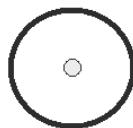
Ontvangen brengt de wereld naar je toe, waarin je het mooiste van jezelf naar buiten brengt. Zodra jij jezelf goed genoeg vindt om alles te ontvangen, kun je de werking bewust beleven.

We delen met zijn allen één wereld. Een wereld waarop we zijn geboren en die we hebben ontvangen. We hebben als mensheid nog veel te leren over het met elkaar delen.

De twaalfde energetische herkenning gaat ook over voleinden. Pas in deze ontplooiing kan karma daadwerkelijk vergeven en opgelost worden. Wanneer de verstrengelingen zich oplossen... lost karma zich op in liefde. Ben je in staat om zoveel liefde te voelen voor jezelf om je zielsbedoeling te volgen? Ben je in staat om *alle* anderen die je van alles hebben 'aangedaan' om je te helpen in je zielsbedoeling te vergeven? De verstrengelingen oplossen en voleinden brengt je in contact met de liefdevolle aanpak van de ziel.

Het derde en laatste inwijdingssymbool staat voor de eenheid van allen in de uniciteit van het individu.

Dit symbool maak je met de hand boven het hoofd van de ander, boven het kruinchakra totdat de buitenste cirkel volkomen rond is in beleving. De punt wordt als laatste met de handpalm geplaatst in het kruinchakra, en raakt zachtjes de hoofdhuid.

Soms gebeurt er iets bijzonders in deze ontplooiing. Iets wat de hele mensheid aangaat. Soms komt er een persoonlijkheid op aarde die in staat is om een gehele mensheid nieuwe gedachtenpatronen te brengen. Deze persoonlijkheden houden lange tijd een enorme impact op de ontwikkeling van de mensheid. Zij zijn reïncarnaties.

Een reïncarnatie is een ziel die vanuit 'verder' terugkeert naar de aarde om de mensheid iets te brengen. Een ziel die opnieuw een persoonlijkheid aanneemt. Ditmaal niet anders kunnende zijn dan een bewuste persoonlijkheid, die opnieuw de aardse werkelijkheid binnentrekt om de mensheid te leren over deze laatste ontplooiing. Wij gewone stervelingen zijn incarnaties.

Alles is energie. Deze laatste ontplooiing brengt je steeds dichterbij de waarheid. We weten dat alles energie is. In deze ontplooiing ervaar je dat alles energie van liefde is.

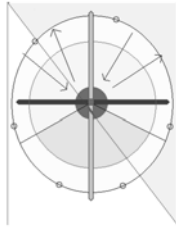
In de twaalfde energetische herkenning is iedereen bewust op weg naar meer innerlijke liefde, zodat er meer liefde uit te delen valt aan anderen.

De processen in vogelvlucht

1. In het innerlijk worden brein, ego, hart en wezen middelen van expressie.
2. De buitenwereld bereikt het ego gemakkelijk via interactie.
3. Aandacht geven aan wat jij wél wilt, samen met je eigen mogelijkheden.
4. Geest wordt door zowel het ego als het wezen gebruikt.
Ziel geeft informatie aan het wezen.
Het ego leert voornamelijk van anderen.
5. Belevend erven. Eerst beleven, voordat je karma kunt veranderen.
6. De ontdekking van ego en wezen bewust maken in de persoonlijkheid.
7. Het begin van de tweekamp tussen ego en wezen.
8. Het besef dat wezen en ego werkelijk andere belangen hebben.
9. Het ego leert ondersteuning te bieden aan het wezen, wat zielskracht losmaakt.
10. Leren leven met de keuzes die er voor je gemaakt zijn, in de ziel en door anderen.
11. Acceptatie en berusting in die keuzes, transformatie waar mogelijk.
12. Herkansing die je op ieder moment kunt starten.
Het 'uiteindelijke zijn'.

Op welk gebied ben je een beginneling, op welk gebied ben je gevorderd en op welk gebied ben je een ervaringsdeskundige? Nu we de energetische processen kennen die er onder de ontwikkelingen liggen, kunnen we de processen ervan beter herkennen in ons leven.

DEEL 5

De verstrengelingen oplossen

Wanneer het ego, het brein en het hart verstrengeld zijn is het niet duidelijk waar signalen vandaan komen. Signalen kunnen door gevoelens en het lichaam gegeven worden. Als het niet duidelijk is wat de signalen je aangeven, beleef je vermenging. Vermenging betekent dat je je niet bewust bent of je huidige denken komt uit je onderbewuste ... of dat het gevoed wordt door het hart ... en of de betekenisgeving eigenlijk wel waar is. Tijd dus voor échte bewustwording. Tijd om de vermenging en de verstrengelingen te gaan oplossen.

Na het lezen van de energetische herkenningen is het je vast ook opgevallen, dat het de bedoeling is dat de menselijke ontwikkeling start in het wezen om via het ego steeds meer terug te keren naar het wezen.

Het ego, dat de macht der gewoonte in zich draagt, heeft het stuur stevig in handen en denkt er niet over om zich over te geven aan het wezen. Zo blijft het wezen aan de zijlijn staan. Het valt op dat veel volwassenen in het ego blijven steken.

Iets begrijpen én je er bewust van zijn is nog niet hetzelfde als het ook kunnen. De ego-energie omzetten naar de energie van het wezen is iets dat praktijkervaring nodig heeft. Je leert

1. je te ontspannen (het lichaam ontspannen),
2. te mediteren (het brein ontspannen),
3. je energie bewust te verhogen/verijlen (het hart inzetten),
4. de wezensenergie te ontvangen (het ego loslaten),
5. de wezensenergie te volgen naar het hart (stille taal van het hart verstaan)
6. en tenslotte de stille taal van het hart te vertalen tot verstaanbare woorden (een ondersteunend ego hebben).

Dit in de praktijk brengen heeft aandacht van het hart en het brein nodig. In die volgorde. Het hart - dat het dichtst bij het wezen in de buurt kan komen - is de meest voor de hand liggende bron om de brug naar het wezen te maken. Het wezen spreekt in stille taal tot het hart. Het hart leert deze stille taal om te zetten naar de taal van het hart. Dit is een zeer persoonlijke taal. Persoonlijk in het hart en universeel vanuit het wezen.

De overstap: het ontprooien

Het ego gaat gewoon verder op de vertrouwde manier. Het wil op zijn minst behouden wat het gewend is. Vaak wil het ego zelfs meer, ... en nog meer. Zo manifesteert hebzucht zich.

Hebzucht verstoort de taal van het hart en maakt de brug naar "wezensland" zeer zwak. Op een gegeven moment zal het ego moeten inzien dat voldoende simpelweg ook voldoende is. Voldoende is een maatstaf, al zal voldoende nog steeds voor iedereen iets anders betekenen. Voldoende voeding, voldoende slaap, voldoende inspanning, ontspanning, samenzijn, leren, werken, genieten enz.

Hebzucht weigert nieuwe facetten te slijpen aan de diamant die je bent. Het levert geen innerlijke winst op. Ook de glans zal door hebzucht afnemen.

Op ieder levensgebied waarin 'ik-wil-graag-meer' voorkomt heeft het ego de macht in handen. Wat dan nodig is, is inzicht in 'voldoende'. Vervolgens om te leren handelen naar dat voldoende. Het is een proces van integratie. Het vergt werk in lichaam en in geest. De 'te velen' mogen verminderen, de tekorten mogen aangevuld, zodat er op steeds meer levensgebieden voldoende ontstaat. Innerlijke balancerende levert 'winst' in de vorm van ontspanning en een hogere energie.

Een betere verdeling tussen te veel en te weinig is overigens geen luxe. Zowel op het persoonlijke vlak als op het mondiale vlak is er volop werk aan de winkel. Voldoende is een sleutelwoord! Liefst voor iedereen!

Voldoende is dus het sleutelwoord. Voldoende ego, voldoende wezen in de persoonlijkheid. Voldoende aandacht voor de zielsbedoeling, voldoende aandacht voor elkaar. Voldoende activiteit, voldoende rust, voldoende plezier, voldoende lering, voldoende vrijheid, voldoende samenwerking, voldoende delen, voldoende ontvangen, voldoende bereiken, voldoende overlaten voor een ander, voldoende liefde voor ieder ander en voldoende liefde voor jezelf.

Het allerbelangrijkste is om ervoor te zorgen dat het ego niet overbelast wordt of onder druk gezet wordt! Hoe meer druk het ego te verduren krijgt, hoe harder het zich van zijn taak zal kwijten om als baas aanwezig te blijven. Het ego wordt zo een lijdend ego in plaats van een meewerkend ego.

Een teveel aan ego is in energie vrij gemakkelijk waarneembaar. Het hoofd van de ander is vaak de plek van de grootste energetische activiteit. Het hoofd gebruikt de meeste energie omdat de hersenactiviteit zo actief is.

Energie waarnemen heeft niets te maken met hoe de ander er uit ziet, maar heeft te maken met de uitstraling. Wanneer je aandacht tijdens een gesprek automatisch naar het hoofd van een ander getrokken wordt -

waardoor de rest van het lichaam min of meer wegvalt - is het ego duidelijker aanwezig dan het wezen. Ervaar je de ander 'in zijn totaliteit', zelfs als die persoon voor de helft achter een bureau zit, dan is de energie verdeeld over het hele lichaam. Die persoon staat in ieder geval in verbinding met het lichaam en ook in verbinding met het hart.

Ervaar je een verbinding die je niet kunt plaatsen, dan is er wezenscontact. Op dat moment kun je allebei tegelijkertijd ervaren dat de energetische uitstraling van de ander zacht is. Zowel bij mannen als bij vrouwen is dit hetzelfde. Een zachte uitstraling ervaar je bij een 'van mens tot mens' contact.

Op wezensniveau is er herkenning, al kan dit voor de ego's volkomen nieuw en onbekend zijn. Als je goed oplet, komt het vaker voor en heeft het niets te maken met mannetje of vrouwtje zijn. Het heeft te maken met mens zijn.

Stap daarna bewust over naar het ego, omdat het wezen altijd zachtheid en kracht uitstraalt, maar het ego iets anders kan laten zien. Het ego verbindt je met de realiteit, het wezen verbindt je met de potentie.

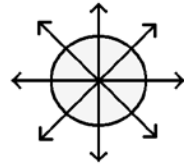
Je kunt altijd overweg met het wezen van een ander, omgaan met het ego van de ander is een ander verhaal.

Om het ego te motiveren zich over te geven aan de leiding van het wezen lopen we nog een laatste keer kort door de ontwikkelingsprocessen heen.

Het allerbelangrijkste is om ervoor te zorgen dat het ego niet overbelast of onder druk gezet wordt.

De eerste oplossing in de verstrengeling 'van binnen naar buiten'

Van binnenuit naar buiten is de richting van de eerste ontwikkeling. Wat je van binnenuit de wereld inbrengt kan gevuld zijn met ego of met wezen. Ideaal is om de wereld te beleven vanuit het wezen met een ondersteunend ego.

De verstrengeling oplossen is mogelijk door ervoor te zorgen dat het ego niet overbelast wordt of onder druk gezet. Hoe meer druk het ego te verduren krijgt, hoe harder het zich van zijn taak kwijt om aanwezig te blijven. Ruimte maken voor het wezen is aandacht geven aan ontspannen, de geest tot rust brengen, doen wat je het liefste doet. Zo ontstaat er een natuurlijke ontspanning en krijgt het ego niet op zijn donder.

Terwijl je doet wat je het liefste doet, oefen je om je wezen de ruimte te geven. Op een ontspannen manier verzacht je zo het ego en ontprooi je aan de dominantie ervan.

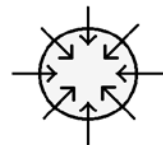
Vanuit het wezen breng je vrede, vreugde en vrijheid naar buiten. Het is altijd een opgewekte stroming in energie, die besmettelijk is voor anderen. Je zaait vreugde, vrijheid en vrede. Soms zelfs alle drie tegelijk!

Het wezen is altijd ondersteunend aan de zielsbedoeling. Een zielsbedoeling leidt nooit tot verderf en vernietiging! Het ego en het brein zijn de delen in de mens die voor vernietiging kunnen kiezen.

De tweede oplossing in de verstrengeling 'van buiten naar binnen'

Dat wat er vanuit de buitenwereld op een onder druk staand ego afkomt, wordt vertaald in weerstand. Is de weerstand sterk dan worden de spanningen naar buiten gebracht. Wanneer er woede, angst en verdriet beleefd wordt, staat het ego onder druk. Er is dan geen contact met het wezen in zichzelf.

Is de druk groot dan ontstaat er een vorm van zwart-wit zien. Alle kleur is uit de wereld verdwenen. Je bent ergens

voor of tegen. De uitersten liggen ver uit elkaar. De beleving wordt ook heftiger.

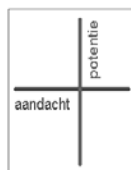
De omslag van ego naar wezen ontstaat het gemakkelijkst wanneer het ego kabbelend voortbeweegt zonder al te hoge pieken of diepe dalen. Opnieuw komt hier het woord voldoende naar voren. Voldoende en genoeg. Twee woorden ter ontspanning van het ego. Voldoende is een juiste en gepaste hoeveelheid. Er is geen tekort. Genoeg gaat van toereikend tot aan overvloedig.

Is het ego of wezen dat de communicatie vanuit de buitenwereld beantwoordt? Vanuit het wezen is de communicatie gericht op vreugde, vrijheid en vrede. Hierbij is er geen weerstand. Er wordt geen weerstand opgeroepen. De belevingswereld is rustig. Het oplossen van weerstand vraagt om acceptatie van de huidige omstandigheid in de wetenschap dat er verandering nodig is.

'Ego en vechtlust' blijft een risicovolle onderneming. Weet wanneer het tijd is om het strijdperk te verlaten en een andere weg in te slaan.

De derde oplossing in de verstrengeling door 'potentie en aandacht'

Aandacht en potentie zijn als twee verschillende werelden. Aandacht richt zich op de realiteit en potentie komt vanuit je diepste binnenste en is verbonden met de zielsbedoeling. Leef je meer 'vertikaal' of 'horizontaal'? Reageer je vanuit de gerichte aandacht van het ego en het verstand? Of reageer je vanuit je potentie? Dit is vanuit je wezenskracht en je hart.

Om vanuit het hart de verstrengeling in het ego op te lossen is het zaak heel bewust kiezen voor je talent, en dat talent bewust te ontwikkelen. Dit doe je overigens wel met hulp en aandacht van het ego. Zodat je door blijft oefenen! Talent is altijd iets dat uit het hart komt, omdat het verbonden is met het wezen. Mogelijk word je door je familie ondersteund in het ontplooiën van je talent. Dan wordt je wezen ondersteund. Gebeurt dat niet, dan vraagt het lef om los van de vooropgezette bedoelingen binnen de familieverbanden de eigen weg te bepalen vanuit de eigen aanleg.

Aandacht voor wat er van binnenuit om aandacht vraagt bepaalt welke weg er gegaan wordt: die van het hart of die van het brein. Gebruik genoeg aandacht om het ego te ontprooien. Aandacht gebruiken om het ego te leren kennen in zijn werking is goed bestede aandacht. Op deze manier kan de beslissing dichterbij komen om een ondersteunend ego op te bouwen in plaats van een dominerend ego. Het ego is een slecht leider, maar een goede bediende!

De vierde oplossing in de verstrengeling door detaillering

Hoe vaak haal je oude koeien uit de sloot? Hoelang zuig je op een zuurtje? Het ego dat herhaaldelijk terugkeert naar oude verhalen of pijnlijke gebeurtenissen heeft oplossing van verstrengelingen nodig. Wanneer het onderbewuste ego blijft hangen in oude, eerder doorstane gebeurtenissen is er werk aan de winkel.

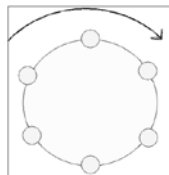
Inzien dat ieder mens in zijn brein 'anders is bedraad', geeft het ego de kans om van anderen te leren. Hoe meer de eigen kleur wordt uitgebreid, hoe meer begrip er kan ontstaan voor andersdenkenden. Hoe meer er wordt vastgehouden aan de eigen kleur, hoe meer de verschillen in stand gehouden worden. Zodra het ego gaat vergelijken, gelijk wil hebben en de boventoon wil voeren, wordt het ego dominant.

De eigen kleur uitbreiden geeft een weidser ego, waarbij de opgedane kennis bovendien tot parate kennis kan doorgroeien dan wel opnieuw herinnerd kan worden. Zo kunnen verstrengelingen tot oplossing komen. Puur door inzicht dat het ook anders kan.

Het wezen is gericht op de toekomst en het vervullen van de zielsbedoeling. Het wezen gebruikt intuïtie om de dominantie van het verstand te doorbreken. De intuïtie opvolgen brengt direct het ego en het wezen *naast elkaar*. Het wezen is hierbij het ontvangende deel en het ego is het manifesterende deel. Ze kunnen zo tegelijkertijd *naast elkaar* bestaan. Zodra intuïtie verschijnt en er naar geluisterd wordt, ontprooit het ego.

De vijfde oplossing in de verstrengeling in tempo van ontwikkeling

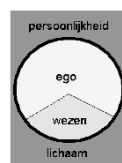
De oplossing in de verstrengelingen van het ego ontstaat door de haast uit het hele systeem van lichaam en geest te halen. Niet te snel gaan, maar ook niet te langzaam. De manier waarop het brein tijd benut is anders dan hoe het hart de tijd laat zijn. Het hart zet tijd om in gevoelens. Het brein gebruikt tijd voor het creëren van afwisseling. De maatschappij (wij dus) gebruikt brein en tijd veelal voor geld. Het brein kan het druk hebben met tal van zaken, alsof het spitsuur is in het hoofd. Dit zet ook het hart onder druk. Dus weer: de druk verlagen. Een ontspannen hart loopt op een langzamer tempo. Het wezen beleeft de tijdloosheid en een verbinding is voor eeuwig.

Tussen ego en wezen speelt het verschil tussen tijd en tijdloosheid. Het ego kan tijdsdruk ervaren en dit heeft voor het lichaam mogelijke gevolgen. Tijdsdruk kan omgezet worden in lichamelijke spanning. Stress, deadlines en tijdsdruk brengen brein en hart in een hogere versnelling en daardoor kan het niet anders dan dat er aan beleving ingeboet wordt. Met een snelheid van 140 km over de snelweg razen, geeft je geen tijd om de bomen nog te kunnen tellen die aan je voorbij schieten. Teveel tijdsdruk op het ego vraagt om afwisseling. Hierbij kan het brein behulpzaam zijn. Het brein is in staat om langzamere hersengolven te produceren, waardoor de druk afneemt en ontspanning toeneemt. Hoe beter het brein zichzelf na inspanning kan ontspannen, hoe beter het hart er aan toe is. Kunnen onthaasten is belangrijk om brein en hart in balans te brengen. Onthaasten is een kans om de verstrengelingen te ontknopen.

De zesde oplossing in de verstrengeling in de tweevoudigheid

Er bestaat altijd de vrije keuze om op de eigen manier op een situatie te reageren of om dit vanuit het wezen te doen. Het wezen beschikt over onvoorziene mogelijkheden waar het ego niet aan denkt. Het wezen kan plotseling een onverwacht element aanbrengen waardoor een situatie aanmerke-

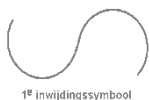
lijk verandert. Dat er altijd nieuwe mogelijkheden ontstaan komt omdat het wezen - dankzij de ziel - met alle mogelijke mogelijkheden in verbinding staat. Altijd! Dus er zijn altijd onverwachte mogelijkheden mogelijk. Het ego ziet deze mogelijkheden nooit!

Kunnen omschakelen van ego naar wezen is dus belangrijk. Zeker wanneer het ego zich in een benarde situatie bevindt. Nog belangrijker is het om dit omschakelen voldoende te oefenen, zodat dit paraat is en ingezet kan worden mocht het leven een andere wending nemen. Een ego in nood laat zich niet zo gemakkelijk aan de kant zetten. Het zal er alles aan doen om de regie in handen te blijven houden. Zo bereik je het wezen juist niet en kan er geen wezenlijke hulp ontstaan. Pas in moeilijke tijden kom je erachter of je voorbereidingen om het ego dienstbaar te maken aan het wezen voldoende geslaagd zijn.

Wordt het ego in het dagelijkse leven al regelmatig getriggerd, dan is er beslist oplossing nodig van verstrengelingen. Een getriggerd ego voelt zich alsof het zich in een benarde situatie bevindt. Een getriggerd ego handelt puur vanuit een innerlijk aangeleerde overlevingsimpuls. Een getriggerd ego drukt onmiddellijk het wezen weg, waardoor onverwacht helpende mogelijkheden verdwijnen. In alle omstandigheden is het dus zaak om het wezen aan te kunnen spreken!

Het wezen kunnen aanspreken is leren om de stille stem ervan te verstaan. Het wezen spreekt niet in gevoelens maar spreekt in direct volledig vertrouwen. Het wezen spreekt ook niet in denkbeelden maar spreekt in visioenen. Hoe bereid ben je om te luisteren naar de stilte, die diep van binnen in je aanwezig is? Dat is de beste manier om het wezen te leren verstaan! Soms 'weet' je iets zonder dat je weet waarom. Dat zijn antwoorden vanuit het wezen.

De zevende oplossing in de verstrengeling 'wat je zaait...'

1° inwijdingssymbool

Wat wil je oogsten? Hoe de dagen van je leven gevuld worden is bepalend voor de toekomst van ons allemaal. Waar gaat jouw energie naar toe? Wat vind je belangrijk? Een visie in de richting van persoonlijk gewin draagt een ander perspectief dan een visie voor iedereen. Zaaïen geeft oogst. Zowel op het persoonlijke vlak als mondiaal.

De levensvisie vanuit het ego is gericht op de tastbare realiteit. Deze realiteit bestaat uit wat er persoonlijk waar te nemen valt of wat er te bewijzen valt via apparatuur. Deze tastbare realiteit is gedurende vele jaren opgebouwd door verschil en vergelijk. Een ego bouwt zichzelf op door verschillen te signaleren en te vergelijken met wat het in behoud heeft. Het ego werkt altijd met meer en minder, veel en weinig, voor of tegen en allerlei andere denkbare polariteiten.

De levensvisie vanuit het wezen is zonder persoonlijke richting. Het wezen brengt ageren aan. Ageren is nieuwe informatie de werkelijkheid binnenbrengen. Een ego kan jarenlang in dezelfde reactieketens vast blijven zitten. Doordat het ego blijft reageren om het eigen bestaansrecht te bevestigen, zal het door het ageren van het wezen plotseling overrompeld worden. Ageren is het 'reageren zoals altijd' tot stilstand brengen.

Dit stopt een verstrengeling en er is tijd voor inzicht. De nieuw binnen-gebrachte informatie is niet te verifiëren via het ego, al zal er wel een zoektocht naar ontstaan. Zo kan ook een verstrengeling opgelost worden. Waarachtige wezenservaringen hoeven niet onthouden te worden, want ze blijven even helder. Of ze nu gisteren of veertig jaar geleden gebeurd zijn. Wel hebben wezenservaringen vaak een buitengewone impact, waardoor de levensvisie ineens blijvend kan veranderen.

De achtste oplossing in de verstrengeling gebruik van macht of kracht

Dit is praktisch gezien de belangrijkste ontwikkeling waarin verstrengeling opgelost moet worden. Omdat het hierbij gaat over het loskomen van het gebruik van macht. Het loskomen van macht is voor ieder ego een zware klus.

Zeker voor een ego dat het genoeg heeft geproefd om te leven in een wereld waarin het zelf macht ervaart. Een dergelijk ego zal ook eerder het bestaan van het wezen ontkennen, omdat het er meestal alleen onbewuste ervaring mee heeft. Een ego aan de kant van de macht zal het ondergeschikt maken van het ego aan het wezen onzinnig vinden.

Het ego ervaren in macht heeft als tegenovergestelde een ego ervaren in onmacht. Beide ego's zijn sterk met elkaar verbonden. Een ego in macht heeft ego's in onmacht nodig om te kunnen bestaan. Een onmachtig ego ervaart ten opzichte van machtige ego's krimp van eigenheid en zelfver-

trouwen. Machtige ego's besturen eerder grotere groepen. Zij ervaren het 'baasje zijn over anderen'. Onmachtige ego's zijn de slaven van tegenwoordig. Wel extreem zwart-wit gesteld, maar dit hoort wel bij de zwaarte van deze verstrengeling.

Ieder ego heeft de taak zich ondersteunend op te stellen tegenover het wezen. Ieder ego! Ego en wezen in een gelijke energetische aanwezigheid is balans ervaren en in harmonie zijn. Er is voldoende mogelijkheid dat het wezen informatie kan aandragen en er is voldoende zelfbewuste eigenheid. Het hart heeft in deze balans de dragende functie en het brein stemt in met de ondersteunende rol. Is dit permanent gaande dan is de verstrengeling opgelost.

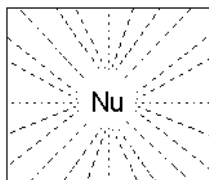
ego	wezen
-----	-------

Dat de overstap naar het wezen behulpzaam zal zijn in het beleven van de zielsbedoeling lijkt niet zo belangrijk, maar het zal je wel leiden naar geluk en voorspoed. En geluk en voorspoed is weer wel iets dat iedereen zich wenst.

De negende oplossing in de verstrengeling in de openbaring

Om hier de verstrengelingen op te lossen gaat het werkelijk over het omzetten van het gehele ego naar de ondersteunende positie! Inzien dat het brein niet de beste leider is in het lichaam is niet alleen slim, het is tegelijkertijd de beste weg naar balans en harmonie. De samenwerking met het hart levert een veel sterkere combinatie op.

Het onderbewuste ego ontplooien en verlossen van onhandige hebbelikheden betekent werk aan de winkel. Het betekent dat er inzicht dient te ontstaan in dat onderbewuste. Geen al te eenvoudige taak, omdat het onderbewuste ego *onder* het bewuste ligt en je je daar niet bewust van bent. Hoe maak je bewust waar je onbewust van bent? Simpel, het onderbewuste bestuurt je automatische handelingen, het bestuurt je gedachten en het grootste deel van je gedrag. Het enige moment om je je ervan bewust te worden is op het moment zelf. In het Nu.

Je gedrag is het meest zichtbare, zowel voor jezelf als voor een ander. Ieder moment dat je gedrag vertoont dat je zelf eigenlijk niet wilt vertonen, heb je het onderbewuste ego te pakken. Het automatisme waar-

mee je op een bepaalde manier reageert, komt uit je onderbewuste. Oké Ook je gedachten kun je volgen. Door je gedachten te volgen kun je concluderen wat voor soort gedachten er langskomen in je brein. Je kunt positief getinte, neutrale en negatief getinte gedachten hebben. Positief getinte en neutrale gedachten zijn prima. Negatief getinte gedachten verlagen je energetisch. Gedachten creëren bijpassende gevoelens. Negatief getinte gedachten vormen negatief getinte gevoelens.

Volg je gevoelens. Dan weet je dat er per dag allerlei gevoelens door je heen gaan. Je kunt positief getinte, neutrale en negatief getinte gevoelens hebben. Zijn er voldoende gevoelens bij van vreugde, vrijheid en vrede? Deze gevoelens kunnen zich in allerlei gradaties aandienen. Daar waar je regelmatig te weinig gevoelens hebt van vreugde, vrijheid of vrede kom je programmering tegen. Welke van deze gevoelens zitten er te weinig bij? Die vragen om aandacht voor creatie.

Het herkennen van onderbewuste programmering is de ene helft, de andere helft is om de ongewenste onderbewuste programmering te veranderen in gewenst gedrag.

De tiende oplossing in de verstrengeling de keuze: leiden of lijden

Door wat laat je je leiden? Wanneer de dingen je niet meezitten maar je weigert om een vinger uit te steken om enige verandering aan te brengen, weet je dat het ego de leiding heeft. Een ego dat handelt vanuit angst of twijfel is zeer behoudend.

Wanneer de dingen je niet meezitten maar je zonder moeite een wending kunt aanbrengen in je leven, weet je dat het wezen je meehelpt.

Wanneer het wezen aan de leiding staat werk je aan de zielsbedoeling. Hoe merk je dat het wezen aan de leiding staat? Hoe voelt flow? Wanneer alles wat je doet automatisch tot succes leidt zonder dat je er heel veel moeite voor doet, zit je in flow.

Het oplossen van verstrengelingen wat betreft lijden heeft te maken met bewust kiezen voor wat er wél kan. Dit vormt een bewuste keuze, die overgaat in de juiste beslissing.

De overstap van keuze naar beslissing is het terugbrengen van meerdere mogelijkheden naar één. Van waaruit de beslissing gemaakt wordt is

bepalend voor de manifestatie ervan. Een beslissing wordt gemaakt vanuit het hoofd of het hart. Het brein kiest vanuit oude conditioneringen of kiest bewust vanuit een gewenste verandering in die programmatie. Het brein kiest dus vanuit het onderbewuste ego of vanuit het bewuste ego. Kiest het brein vanuit een gewenste verandering dan is er actief kiezen!

Beslissing vanuit het { brein
hart

Het hart kiest vanuit zichzelf of via het wezen. Het hart dat kiest vanuit zichzelf zal kiezen voor een optie die steunt op onderlinge verbindingen. Het hart zoekt immers naar verbinding en naar coherentie in de hartsverbinding. Het hart dat kiest voor innerlijke verbinding geeft het wezen kans.

Wanneer het wezen keuze aanbiedt, kan het hart dit opvolgen of niet. Volgt het hart de keuze van het wezen op dan ontstaat er een gedachte, die vervolgens door het bewuste ego gehoord dient te worden en tot manifestatie gebracht dient te worden. Zo ontstaat een ondersteunend ego!

Keuzes bepalen wat je te beleven krijgt. Het beleven van keuze maakt een aantal mogelijkheden open: het onderbewuste kiest automatisch, het bewuste ego kiest voor wenselijkheid voor zichzelf, het wezen kiest vanuit wenselijkheid voor allen.

Keuze vanuit { het onderbewuste
het bewuste ego
het wezen } **wat beslist?**

In de realiteit worden beslissingen dikwijls door het ego genomen. De uitkomst van die ervaringen wordt naar het bewuste doorgezonden, zodat het bewuste denkt te kiezen. Dit leert je wat er ligt opgeslagen.

Wanneer de wezensoptie gevolgd wordt spreekt men van wezenskracht. De hele mens laat zich zien. De kracht van het wezen komt tot manifestatie. Is het herkenbaar van waaruit er gemanifesteerd wordt? Welzeker!

De ene keer is het beter om vanuit het ego te manifesteren, een andere keer is het beter om vanuit het wezen te manifesteren. Weten van waaruit je manifesteert is bewust zijn en deze verstrengeling opgelost hebben.

De elfde oplossing in de verstrengeling is ontspanning

De elfde ontprooiing gaat over het realiseren van je eigenheid, met inachtneming van je wortels van afkomst, met alle ruimte voor ontwikkeling. Perfectie laat geen rozen bloeien. Met andere woorden: perfectie bestaat niet. Het is juist de imperfectie die aantrekkelijk maakt. Imperfectie geeft namelijk een kans op verbetering en verandering. De mogelijkheid dat je jezelf kunt verbeteren of dat de omstandigheden veranderen is in feite het dragen van hoop. Hoop is een belangrijke kracht en mag nooit verloren gaan!

Het respect dat je draagt voor jezelf en anderen, geeft ruimte aan het 'kunnen verbeteren'. Het geven of ontvangen van een opbeurend woord doet nog steeds meer dan een afbrekend woord. Dit telt voor alles wat je uitspreekt, voor alles wat je te horen krijgt én ... voor alles wat je tegen jezelf zegt.

Wat je tegen jezelf zegt in de vorm van jezelf "kleiner" maken dan je bent (krimp aanleveren), komt voort vanuit een gevoel van minderwaardigheid. Krimp zorgt voor innerlijk verdriet. Zolang het verdriet niet verandert in voldoende waardering voor het ego, zal zich krimp in het dagelijks leven voordoen. Het ego ervaart daarbij gebrek aan gevoelde en beleefde waardering. Het waarderen van jezelf vraagt om zelfvertrouwen en zelfkennis zonder over- of onderschatting.

Opwaarderen van imperfectie is noodzakelijk voor allen. Niet alleen voor hen die zichzelf een tekort aan waardering geven, ook voor hen die zichzelf meer waard vinden dan een ander.

Oprecht uiterlijk getoond verdriet vanuit het wezen geeft bij andere wezens mededogen. Als het hart geraakt wordt, is er medeleven. Als het ego strak overeind blijft, gebeurt er niet veel en is er hoogstens medelijden. Staat het ego in standje underdog, dan sluit het verdriet zich op en ervaart die persoon noch mededogen, noch medeleven, noch medelijden. Dat maakt het ervaren ervan zo hard.

Ontspanning en een juiste waardering van het ego vormt een krachtige manier om deze verstrengeling tot oplossing te brengen. Ontspanning op het levenspad, is het ervaren van een 'rustig vaarwater'. Dan is er een juiste waardering van ego aanwezig.

De twaalfde oplossing in de verstrengeling in voleinding of herkansing

Traditie, voorouders en je eigen rol in de familie creëren bij elkaar allerlei gedachtenpatronen. Vaak zijn het patronen die je met je meedraagt zonder dat je je er bewust van bent. Toch dienen ze ergens voor. Het beleven van deze patronen vult karma in. Niet iedereen hoeft karma te *veranderen*. Karma verlangt beleven.

Gewoonlijk brengen we karma in beleving.

Soms komen mensen in omstandigheden te verkeren die het tot dan toe geleefde leven plotsklaps omgooien. Eén enkele gebeurtenis is in staat om iemand ineens op een nieuw levenspad te brengen. Dit soort gebeurtenissen ontstaan dankzij de zielsbedoeling. Wanneer dit gebeurt, gaan zielsbedoeling en karma hand in hand. Het abrupte, nieuwe levenspad heeft op alle betrokkenen een grote impact.

Herkansing en voleinding zijn de elementen om oplossing van deze verstrengeling te verwerven. Herkansing is iets dat het ego dagelijks inzet. Iedere dag zijn er nieuwe mogelijkheden om te veranderen en het ego maakt daar dankbaar gebruik van.

Voleinden is meer iets van het wezen. De voleinding ontstaat als de zielsbedoeling bijna gerealiseerd is. Wat er dan volgt is ontvangst. Het leven gaat rustig en vol vertrouwen verder als een vlakke weg zonder grote obstakels op die weg. Dit is zó de moeite van het beleven waard!

Oplossingen in vogelvlucht:

1 ^e oplossing	Ervoor zorgen dat het ego niet overbelast wordt of onder druk gezet wordt.
2 ^e oplossing	Vechtlust tegen "wat van buiten komt en innerlijk weerstand oproept" overwinnen.
3 ^e oplossing	Je talent ontwikkelen. Op zijn minst gelijke aandacht voor het <i>wezen</i> en het ego ontwikkelen in de persoonlijkheid.
4 ^e oplossing	Van zwart-wit zien naar het zien en waarderen van allerlei kleurnuances. Hoe meer kleuren van de regenboog je innerlijk herkent, hoe toleranter het ego kan zijn.
5 ^e oplossing	Belevend erven, alles op zijn tijd. Geen haast! Het juiste tempo bewandelen. Het ego losmaken van tijdsdruk.
6 ^e oplossing	Het ego kunnen herkennen in zijn functies. Bewust kunnen overschakelen naar het <i>wezen</i> .
7 ^e oplossing	De reactieketens van het ego kunnen stoppen. Iets vanuit het <i>wezen</i> tot manifestatie brengen.
8 ^e oplossing	Als je iemand tot vijand benoemt, zul je nooit weten hoe hij is. Je staat er niet voor open. De omslag van macht naar kracht waarmaken.
9 ^e oplossing	Komen je gedachten en gevoelens uit het ego, of komen ze via het hart uit het <i>wezen</i> ? De oorsprong van je gedachten en gevoelens leren herkennen.
10 ^e oplossing	Bewust worden van waaruit je keuze tot stand komt.
11 ^e oplossing	Leren ontspannen en mediteren. Een ontspannen ego loopt een ontspannen levenspad.
12 ^e oplossing	Bewustwording van het bewuste 'zijn'. Afkomstherkenning beleven. Wezenlijke verbindingen beleven.

Het leven biedt je dagelijks mogelijkheden om verstrengelingen op te lossen: stress hanteren, jezelf beter leren kennen, bekwaamheid versterken, kleuring uitbreiden, onthaasten, kunnen overschakelen naar het wezen, reactieketens stoppen, je innerlijke kracht ontdekken, het innerlijke beleven herkennen, je keuze nagaan en ontspannen jezelf zijn.

Tot slot: Er zijn vier verschillende manieren om met informatie om te gaan.

1. Het wezen:

De meest zuivere informatie is de informatie vanuit het wezen. Deze informatie komt vanuit de ziel en daalt af in het wezen. Waarbij het wezen geest gebruikt voor de vertaling van de informatie.

Het wezen is het contactpunt voor de ziel. Wezen is contact van wezen naar wezen. Hier komen de andere drie niet aan te pas. Dit is een eenheidsbeleving. Hierbij kun je de eenheid beleven in de ziel.

2. Het hart:

Het hart ontvangt de informatie vanuit de aura. Het hart is het contactpunt van de aura. De aura ontvangt informatie vanuit de omgeving en stuurt dit door naar de chakra's, die doorsturen naar de meridianen, die doorsturen naar het lichaam. Hier wordt de energie vanuit de omgeving vertaald naar energie in het lichaam. Aura, chakra's en meridianen zijn schakelstations in de vertaling van de informatie. Ze vormen de weg van energie naar stoffelijke materie. Het hart kan al deze informatie als energie oppikken en volgen.

3. Het ego:

Informatie... Alle pijn van het ego komt uit een 'leugen in het geheugen'. Een deel van de onderbewuste programmatie - het deel dat via negatieve gedachten naar de oppervlakte komt - is ontstaan uit conclusies die onwaar zijn. De 'ik ben niet goed genoeg', 'dat kan ik toch niet', 'niemand houdt van mij'-conclusies en dat soort programmaties uit het onderbewuste zijn leugens die als een gecodeerd bestand steeds hetzelfde liedje herhaalt. Het is altijd het ego dat roet gooit in de roze wolk.

Het onderbewuste ego staat je bij in het behouden van hetzelfde. Ook als dat pijn doet. We hebben allemaal wel een paar overtuigingen die ons

niet dienen. Ontprooien aan de leugens uit het geheugen is voor iedereen zinvol. Het wezen zal je ondersteunen in de veranderingen.

Ontprooien is ook het slachtofferschap loslaten. Pijnlijke gevoelens loslaten uit het verleden is vaak lastig voor het ego. Het ego is immers de energie van behoud. En behouden staat recht tegenover loslaten. Toch is 'loslaten wat geweest is' ook een taak van het ego.

Het bewuste ego kan vergeven en vergeten, en het onderbewuste ego houdt zoveel mogelijk vast. Aan het eind van de dag verdwijnt vandaag op een gegeven moment naar gisteren. Het leven gaat verder. Behouden of loslaten...

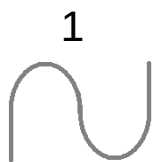
4. Het Brein:

Het hele brein is contactpunt voor betekenisgeving. Het brein ontvangt dagelijks onnoemelijk veel informatie van het lichaam en zendt ook onnoemelijk veel informatie uit naar het lichaam. Alles wat nodig is om een lichaam zo goed mogelijk te laten functioneren. Al deze grote stromen van informatie worden voor het grootste deel in het brein verwerkt! Bovendien geeft het brein betekenis aan informatie die via de zintuigen binnenkomt. Zeker als ze actie behoeven. Het brein produceert gedachten, gevoelens, emoties, actief denken, en brengt al deze geestelijke informatie over op het lichaam. Het brein is het contactpunt voor de geest.

Alle vier (brein, hart, ego en wezen) gebruiken lichaam en geest voor de verwerkelijking van het leven. Het wezen is de enige die ziel ontvangt en voegt daarmee een extra dimensie toe aan het leven.

Daarom... ontspan het hoofd wanneer je kunt en leef bewust in twee werelden tegelijkertijd. Die van de gemanifesteerde werkelijkheid en die van de wezenlijke liefde.

De drie inwijdingssymbolen bij elkaar:

Activering van het wezen

Realisatie zielsbedoeling

Individu in eenheid

Deze inwijdingssymbolen heb ik vele jaren geleden mogen ontvangen om mensen te ondersteunen in het verwerkelijken van het wezen. Vele mensen heeft dit al geholpen. Vele wonderdjes heb ik zien gebeuren. Nu is het de tijd om deze symbolen te delen.

Deze symbolen zijn beschermd tegen baatzuchtig benutten. Dan werken ze simpelweg niet. Dit geldt zowel voor de schenker als voor de ontvanger. Wat zich in liefde deelt, vermenigvuldigt zich! Je hebt deze symbolen niet gekocht, maar je hebt ze onverwacht ontvangen.

Gebruik je ze in volle eerbied voor het wezen in de ander
dan verrichten ze wonderen.

Vandaar dat deze symbolen alleen van wezen naar wezen
overgebracht kunnen worden.

Het 1^e inwijdingssymbool

Dit inwijdingssymbool activeert het wezen, zodat het wezen gemakkelijker tot manifestatie komt. Het wezen zal na de inwijding extra impulsen krijgen om actie te ondernemen.

De zielsbedoeling komt in ontwikkeling.

Dit symbool wordt op ongeveer vijf centimeter boven het hoofd geplaatst. (Plaats je het symbool boven het hoofd van een ander, ga dan achter de persoon staan. Volg een paar keer met je hand de lijn van het symbool heen en weer totdat je voelt dat er rust ontstaat.)

Het 2^e inwijdingssymbool

Dit inwijdingssymbool geeft je de kracht van realisatie van de zielsbedoeling. Het gaat over het realiseren van de eigenheid, met inachtneming van de wortels van afkomst, met alle ruimte voor ontwikkeling.

Dit inwijdingssymbool wordt gemaakt al staande voor de persoon en de bovenste lus gaat om het hoofd, van daar gaat de lijn naar de voeten en centreert zich vervolgens in het hart.

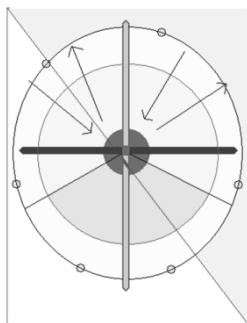
Het 3^e inwijdingssymbool

Dit inwijdingssymbool staat voor de eenheid van allen in de uniciteit van het individu. Pas dan kan karma daadwerkelijk opgelost worden. Karma lost zich namelijk op in liefde. Alles komt je toe.

Dit inwijdingssymbool maak je met de hand boven het hoofd van de ander, boven het kruinchakra totdat de buitenste cirkel volkomen rond is in beleving. De punt wordt als laatste met de handpalm geplaatst in het kruinchakra, en raakt zachtjes de hoofdhuid.

Hoe minder verstrengelingen er in de persoonlijkheid leven,
hoe krachtiger de symbolen worden.

Overzicht van het Ontwikkelen en Oplossen

1. Van binnen naar buiten

1^e ontwikkeling

- Algemeen In het innerlijk worden brein, ego, hart en wezen beschreven als middelen van expressie.
- Het ego De ontwikkeling van het innerlijk, van onbewust, onderbewust naar bewust ego.
- Het wezen Luisteren naar de stille stem van het geweten.
- De oplossing: Er voor zorgen dat het ego niet overbelast of onder druk gezet wordt.

2. Van buiten naar binnen

2^e ontwikkeling

- Algemeen De buitenwereld bereikt het ego gemakkelijk via interactie.
- Het ego De wisselwerking met de wereld, de vaste overtuigingen.
- Het wezen Alles draait om meer liefde voor alle wezens.
- De oplossing: Vechtlust tegen "wat van buiten komt en innerlijk weerstand oproept" overwinnen.

3. Potentie en aandacht

3e ontwikkeling

- Algemeen Aandacht geven aan wat jij wél wilt, samen met je eigen mogelijkheden.
- Het ego Vergelijken en verschillen opmerken.
- Het wezen Aandacht geven aan je eigen mogelijkheden.
- De oplossing: Je talent ontwikkelen. Op zijn minst gelijke aandacht voor het wezen en het ego ontwikkelen in de persoonlijkheid.

Overzicht van het Ontwikkelen en Oplossen

4. Detaillering

4^e ontwikkeling

Algemeen	Geest wordt door zowel het ego als het wezen gebruikt. Ziel geeft informatie aan het wezen. Het ego leert voornamelijk van anderen.
Het ego	De persoonlijke uitkristallisatie, bewust of onbewust.
Het wezen	Jezelf neerzetten in wie je werkelijk bent.
De oplossing:	Van zwart-wit zien naar het zien en waarderen van allerlei kleurnuances. Hoe meer kleuren van de regenboog je innerlijk herkent, hoe toleranter het ego kan zijn.

5. Tempo van ontwikkeling

5^e ontwikkeling

Algemeen	Belevend erven. Eerst beleven, voordat je karma kunt veranderen.
Het ego	Volop balanceren. Wie, wat, wanneer, waar en voor hoelang.
Het wezen	Harmoniseren.
De oplossing:	Belevend erven, alles op zijn tijd. Geen haast! Het juiste tempo bewandelen. Het ego losmaken van tijdsdruk.

6. Tweevoudigheid

6^e ontwikkeling

Algemeen	De ontdekking van ego en wezen bewust maken in de persoonlijkheid.
Het ego	Altijd maar reageren en daarmee niet kunnen stoppen.
Het wezen	Verbondenheid kunnen manifesteren.
De oplossing:	Het ego kunnen herkennen in zijn functies. Bewust kunnen overschakelen naar het wezen.

Overzicht van het Ontwikkelen en Oplossen

7. Wat je zaait...

7^e ontwikkeling

Algemeen	Het begin van de tweekamp tussen ego en wezen.
Het ego	Meningen met gevolgen en beperkende overtuigingen.
Het wezen	Je weten uitdragen in verbondenheid.
De oplossing:	De reactieketens van het ego kunnen stoppen. Iets vanuit het <i>wezen</i> tot manifestatie brengen.

8. Gebruik je Macht of Kracht...

8^e ontwikkeling

Algemeen	Het besef dat wezen en ego werkelijk andere belangen hebben.
Het ego	Innerlijk opgebouwde kracht gebruiken, zit vaak nog vol richting.
Het wezen	De intuïtie tot leven brengen en het denken temperen.
De oplossing:	Als je iemand tot vijand benoemt, zul je nooit weten hoe hij is. Je staat er niet voor open. De omslag van macht naar kracht waarmaken.

9. De Openbaring

9^e ontwikkeling

Algemeen	Het ego leert ondersteuning bieden aan het wezen, wat zielskracht losmaakt.
Het ego	De gewaarwording van het waarderen van al wat leeft.
Het wezen	Tijdloosheid en ruimtevrijheid ervaren.
De oplossing:	Komen je gedachten en gevoelens uit het ego, of komen ze via het hart uit het wezen? De oorsprong van je gedachten en gevoelens leren herkennen.

Overzicht van het Ontwikkelen en Oplossen

10. Keuze: Leiden of lijden

10^e ontwikkeling

- Algemeen Leren leven met de keuzes die er in de ziel en door anderen voor je gemaakt zijn.
- Het ego Lijden of leiden, wat ben je aan het doen?
- Het wezen Begeleiding ontvangen.
- De oplossing: Bewust worden van waaruit je keuze tot stand komt.

11. Ontspanning

11^e ontwikkeling

- Algemeen Acceptatie en berusting in die keuzes, transformatie daar waar mogelijk.
- Het ego Kiezen voor eigenheid en het ontwikkelen van de eigen passie.
- Het wezen De ontspannen eigenheid zijn.
- De oplossing: Leren ontspannen en mediteren. Een ontspannen ego loopt een ontspannen levenspad.

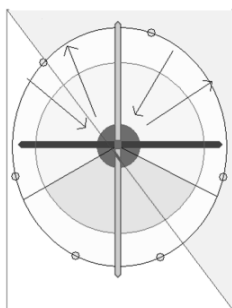
12 Voleinding of Herkansing...

12^e ontplooiing

- Algemeen Herkansing die je op ieder moment kunt starten. Het 'uiteindelijke zijn'.
- Het ego De herkansing, opnieuw *moeten* beginnen.
- Het wezen Het opnieuw *kunnen* beginnen.
- De oplossing: Bewustwording van het bewuste 'zijn'. Afkomst-herkenning beleven. Wezenlijke verbindingen beleven.

Nu je weet hoe het ego en het wezen zich gedragen in een ontwikkelingsproces, is het aan jou om vanaf nu te bepalen op welke manier je je leven vorm geeft. Doe je dat vanuit een verstrengeling of doe je dat steeds bewuster vanuit je wezen? En vanuit je wezen is het mogelijk om het ego te overstijgen en de zielsbedoeling te realiseren met gebruikmaking van een bewust ego, dat zich ondersteunend opstelt ten aanzien van het wezen dat je bent.

Wanneer je het ego gebruikt om je grenzen aan te geven, zodat het ego niet wordt overbelast, gebruik je het ego ten gunste van het wezen. Een ego mist veel bewustwording als het wordt overbelast. Het gaat dan o zo gemakkelijk voorbij aan de behoeftes van het wezen. Het wezen is verbonden met de zielsbedoeling en de zielsbedoeling waarmaken is je taak in je leven van nu.

Verklaring van de illustratie:

De pijlen: energie kan van binnen naar buiten en omgekeerd.

De ovale cirkel is de karmische cirkel met daarop de karmische lessen die er aangeboden worden.

De ronde grote cirkel is de persoonlijkheid die verdeeld is in meer ego dan wezen.

Horizontale balk is de lijn van manifestatie in de realiteit.

Verticale balk is de lijn van verbinding tussen kosmos en aarde, samenkomend in een beleefbaar Nu.

De bol in het midden is deze samenkomst van verleden, heden en het nu en vormt de persoonlijke uitkristallisatie.

De schuine streep is de energie die van het grootste tot in het kleinste aanwezig kan zijn als in een hologram.

Het boek is te bestellen via de website www.moniquehagemeyer.nl

De prijs van het boek is € 17,50 exclusief verzendkosten.

ISBN 978-94-91456-08-4

brein**hart**

Met dank aan jou, de lezer.
Voor je interesse, je aandacht en de tijd die je hierdoor aan jezelf hebt
bested.

Het is in ieders belang
dat het wezen vaker present is bij onze interacties.